

கஷ்ண சேல்வி

விலை - 35

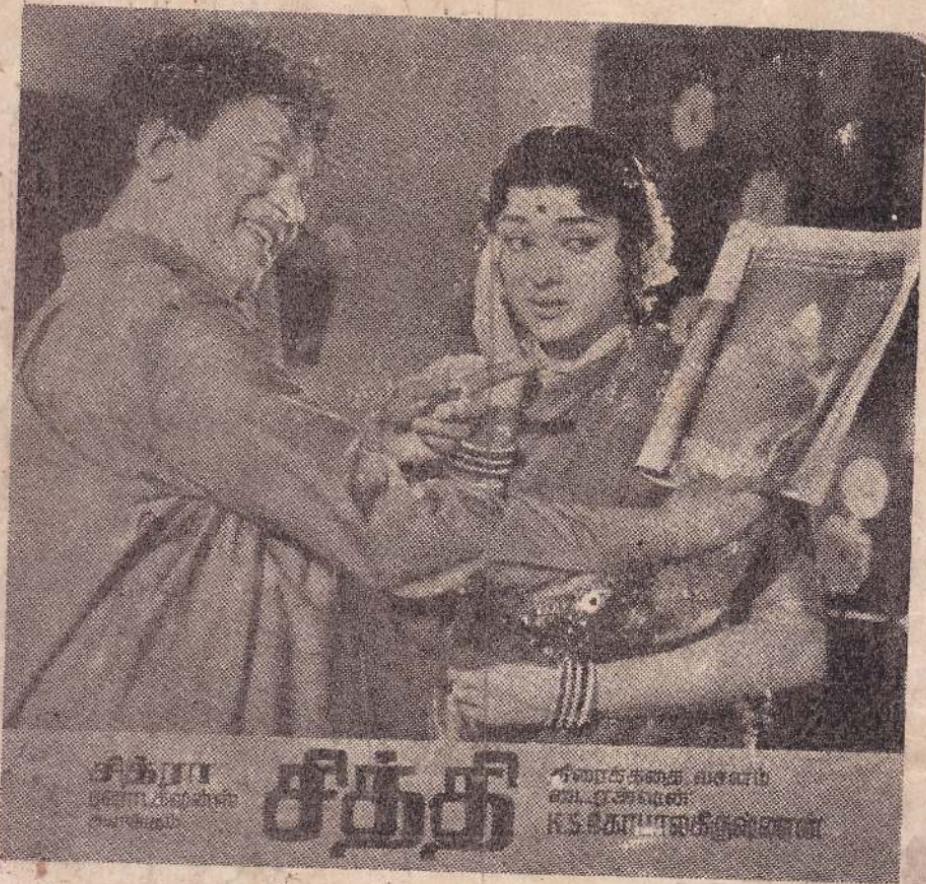
ஆவணி 1966

இப்பொழுது நடவடிக்கை!

ராணி

யாழ்ப்பானம்.

(நீளசரி 2 - 30, 6 - 30, 9 - 30 காட்சிகள்)

சுதா
கோபாலகிருஷ்ணன்
வெள்ளு

ரீதுந்தி

சீதாகாஷம் விஜய்
கோபாலகிருஷ்ணன்
குமாரபாலகிருஷ்ணன்

- ★ இழுவினி, பத்யினி, ராதா, நாகேஷ், முத்துராமன் முதலியோரின் நடிப்பு
- ★ கே. எஸ். கோபாலகிருஷ்ணனின் வசனம்
- ★ கண்ணதாசனின் பாடல்
- ★ பெல்லிசைமன்னின் இசை எல்லாமே உங்களை உணர்ச்சி மயமாக்கி உற்சாகப்படுத்தும்.

சமர்ப்பணம்.

தமிழப்பெருங்குழி மக்களுக்கு !

கலைச்செலவீ இலக்கியத் தவத்தீன் எட்டாவது ஆண்டில் இவ்வற்புத் மலர்ச்சியை
பெற்றுள்ளது. பொதிமாதம் முதலாம் திகதி
யும் கலைச்செலவீ புதுமெருகு, புதுப்பிபாலிவ,
புதுக்கருத்து, புதுவண்ணம் பூண்டு உங்கள்
இல்லத்திற்கும் உள்ளத்தீற்கும் மலர்ச்சி தரும்.
இதற்குச்சானாருக இவ்விதமை தமிழ ஈறுங்
நாலவுவகிற்குச் சமாப்பிக்கின்றோம்.

வணக்கம்

வரதனின் தமிழில் வெளியாகும் ஒரே
பல்குறிப்பு யொரு டிறக்டரி.

தினமும் 10,000க்கு மேற்
பட்ட சோர் உபயோகிக்
கிள்றனர்.

தனிப்பிரதி: ரூபா 10.00

வாதர் வெளியீடு,
226, காங்கேசன்துறை விதி,
யாழ்ப்பாணம்.

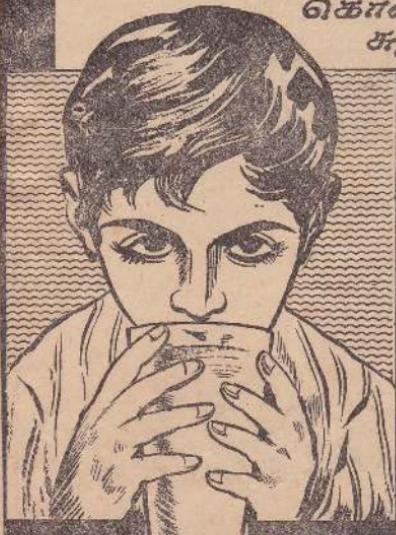
1966-67

பேப்பமார்க் ஸ்பிபஷல்

பானங்குளையே
அருந்துவிரீன்!

நவ்வின இயங்குங்கள்களை வசூல்
உயர்ந்த மேல்வெளுட்களைக்
கொண்டு சுதாநாடு முறையெழு
சுத்தமாகத் தயார்த்து.

கீதோ: ராஜா * ஸ்ட்ரார்ஜ்
சுப்பிரமணியன்
சோடாக்கம்பிளி
வல்லவைத்துறை
போன்: 97
தந்தி: SODA
ஸ்பிபஷல் ஸ்டெட், யாழிப்பாலூர்
போன் 372 தந்தி: ESVES

உலகின் வவது அதிசயம் யானை பீடி ஸ்பெசல்

தரும் சவையிக்க நீடித்த சறுசறுப்பு!

- ★ காவ்யத்தின் இன்பம்!
- ★ கற்பனையின் இதம்!
- ★ காதலின் சுகம்!
- ★ கலைகளின் சுவை

அனைத்திற்குப்

**யானை
பீடி
ஸ்பெஷல்**

போன்: 7651

யானை பீடி கம்பெனி

62, மெசஞ்சர் வீதி : கொழுப்பு

கலை: 8

காட்சி: 5

கலைச் செல்வி

“தேயதுரத் தமிழோனச உலகமேலாம்
பரவும்வதை செய்தல் வேண்டும்” —பாரதியர்.

★ மழுத்தின்

★ கலை

★ இலக்கிய

★ ஏ

தெளரவ ஆசிரியர்:

இ. வைத்தியலிங்கம்

B Sc. (Eng) Lond;
A M.I.C.E; A.M.I.E.C.

ஆசிரியர்:
சீற்பி

துணை ஆசிரியர்:
மு. கனகராசன்

கலைச் செல்வி’ படைப்புக்களின் கருத்துக்கள்·
அவற்றின் ஆசிரியர்க்கே உரிமை.

விலை: - / 35

சந்தூர்: 4/-

20, ஸ்டான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கலைச் செல்வி

கலைச் செல்வி வருகவே
கண்குளிர வருகவே
மலையருவி யின்கரை
வசந்தச் சோலைபோலவே
தேனமுதப் பூக்களைச்
சேர்த் தணைக்கும் தென்றல்போல்
வானமுத மா மழை
வளர்யசம் வயலைப்போல்

தங்கமேனி மின்னவே
சலங்கைகள் குலுங்கவே
மங்கல நகையுடன்
மலர்முகம் பொலியவே
துன்பக் கவலை போகவே
தொல்லை யெல்லாந் தீரவே
இன்ப வாழ்வு மலரவே
என்னுளம் குளிரவே

கவியோகி சுத்தானந்த பாரத்யார்.

கண்ணடி

நாய் மனிதனைக் கடிப்பது செய்தியன்று; மனிதன் நாயைக் கடிப்பதுதான் செய்து — என்ற சங்க சியை இப்போது தான் தெரிந்துகொண்டதைப்போல் நம்நாட்டின் தினசரிப் பத்திரிகைகள் சில நடந்துகொள்வது வெட்கத்தையும் வேதனையையும் தருகின்றது.

கற்பழித்தலும், கன்னகோல் வைத்தலும் கொலை புரிதலும் கொள்ளோயிடுதலுமே நம் நாட்டு மக்களின் நாளாந்த அலுவல்களோ என்று ஐயுறுமளவுக்கு இத்தகைய செய்தி கருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. அறிஞர்களுக்கும் சான்றேர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டிய இடத்தை சினிமாக் கலைஞர்களும் அவர்தம் ஆபாசப் படங்களுக்கும் வாரி வழங்குகின்றார்கள் பத்திரிகை வள்ளல்கள்.

மக்கள் விரும்புகின்றார்களே என்பது போலிக் காரணம். எரியும் நெருப்பை எட்டி அனைப்பதற்குச் சின்னக்குழந்தை விரும்புகிறது என்பதற்காக கொள்ளிக் கட்டையை முத்தமிடக் கொடுப்பாரா பெற்றதாய்?

மனித உள்ளத்திற் பலவீனங்கள் பல கரந்துறைகின்றன. அவற்றைத் தூண்டும் வகையிற் படங்களையும் செய்திகளையும் வெளியிடுவதாற் பத்திரிகை முதலாளியின் பணப்பை நிரம்பி வழியலாம்!

ஆனால் நாட்டு மக்களின் தார்மீக ஒழுக்கம்...?

பலவீனத்திற்குத் தீவிர போடும் பத்திரிகைகள், தன்னம் பிக்கை, ஒற்றுமையுணர்வு, ஒழுக்கவரம்பு, தேசாபிமானம் ஆகியவற்றையெல்லாம் தம்மையறியாமலேயே தகர்த்தெறி கின்றன. இந்த இழிநிலை முற்றிப் பெருங் குழப்பமாக வெடிக்கும்போது, மனிதர்கள் மட்டுமல்ல, இந்தப் பத்திரிகைகளும் அழிந்தொழிந்துவிடுமே!

பத்திரிகைகள் நாட்டின் கண்ணடிபோல்வன; முகம் பார்க்கும் கண்ணடிபோல் உண்மையான நிலையைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும்; முக்குக்கண்ணடிபோல், பார்வையைக் தெளிவாக்கி நல்வழியைக் காட்டவும் வேண்டும்!

இலக்கியச் சித்திராந்தி

கலைத்திருநகர்.

மு கன கராசன்

வெற்றுதல் நில நாடு அந்நாடு
பள்ளக்கும் அழகும் காரண
கெண்டைகள் களிப்புமிகையால்
துண்ணிக்குதித்து இன்புறுவின்றன.

குவனை மலர்கள் தினந்தினம்
பூரிப்புடன் இதழ்விரித்து சுசதத
மணம் பரப்புகின்றன.

நிறைவெய்திய தாமரைகளின்
இன்பச் சிரிப்பிலை கவையூறும்
தேஷ் சுந்து வழிகிறது பூமடந்தை
யின் இனப, சு. நல்லீன் பூரிப்புக்கு
வேற்றன சொல்லவேண்டுமோ?

மேகங்கள் பொழியும்போதெலு
வாம் அம்மழைச் சரக்களை அகிலின்
இதான் இனபமணம் தழுவிதின் து
ஷார்கள் தோறும் நறுவன சுகந்
தத்தை தத் துவத்தைவறுவதிலை.
எனெனில் அந்நகர்வாழ் மங்கள்
மங்கையும் தங்களின் சுறுத்தட்டந்த
நீண்டலையும் கூற்றலை கெட்டதுயர்ந்த
மாட்டுக்களிலிருந்து மந்தமாருதத்திலு
உலர்த்திக்கொண்டிருப்பதற்கு கூந்த
விற் செறிந்த அகிலின் மணம்
காற்றில் கரைந்து மழையிற் கலக
கின்றது

இத்தௌச் சிறப்புகளும் பொவு
கும்போது மக்கள் தம் உயர்ந்த
பண்பாட்டிற்குக் கேட்கவும் வேண்டுமார என்ன?

அமமக்கள் விருப்பி ஆராய்வது
கருத்தட்டந்த நூல்களையே. கற் க
விருப்பாதது-விருப்பாததுமட்டுமல்ல
இகழ்ந்து என்னி நகையாடி வெறுத்
தொறுக்குவது மக்களை மக்களே வஞ்
சித்து வரமும் வாழ்க்கையை

எனவே அங்கு முக்காலும் இல்

கோநை மடவார் தங் கொங்கை மினைத்திமிர்ந்த
சீதக் களபச் செழுஞ்சேற்றுல்—வீதிவாய்
மானக் கரிவழுக்கும் மாவிந்தம் என்பதோர்
ஞானக் கலைவாழ் நகர்.

வரததுபல்லிலித்துப் பரிதனித்துப்
பிச்சையெடுக்கும் தொழில். இப்
பெருமக்கள் அறியாததொன்றுள்
தெனில், அது எழில்கோத்துப்
பிறந்த, கலகலக்கும் வளையலைவி
நாதமிசைக்கும் பங்கையர்தம் மயக்கும்
மென்மை குழந்த மெல்லிய
இடைகள் தான் அங்கே—

வளைந் தி ருப்பன வண்மக்
கெண்ட வீற்கள். தளர்ந்து காட்சி
யளிப்பன மழிலயரின் நடை. புலம்பி
அரற்றுவன் அழகிய சிலம்புகள். தடு
மாறிப் பேதவிப்பன தாமரைகள்.
ஒரிடத்தே நில்லாது விலகிப்போவன
காதலியர் கண்கள். பார்த்த இடமெல்
வல்வார் பூத்துக் கு லுங்கு வது
செறிந்த புலமை

இவில் வண்ணத் திருநாட்டின்
தலைநகரில் எவ்வளவு சிறப்பிருக்கும்?
கலை அங்கே கம்பிந்து நர்த்தனம்
புரிகின்றது. கலைபின் நகரே
அது. கலைத்திறனேடுதான் அதன்
சிறப்பைப் புகன்றிடல் வேண்டும்.

ஆமா! அதோ நகர்வீதியைக்
கும் சேறு! குழம்புச் சேறு! அசையும்
குல்றுகளாம் யானைகள் கால்கள்
நழுவி வழுக்கி, வழுக்கி; குழந்து
குழந்து நடக்கின்றனவே ஏன்?—
ஏனிந்தச் சேறு?

அசுசுசுசோ! இளமைப்புத்துக்
கொழிக்கும் சுந்தர நங்கையரின்
கொங்கைகளிற் தடவிப்புசப்பெற்ற
மணமும், ஒனியும் சேர்க்கும் சுந்த
னம் முதலியன கலந்த சாந்தினாங்
ருன் இந்தக் குழம்புச் சேறு ஹா!
சுந்தனம் மாத்திரமா மணக்கிறது.
கலையே மணம் பொழிகிறதே.

அப்பாந்தநேயாக்களே

வளர்க்கம். இலக்கிய மாத்திரை வில் மீண்டும் ஒரு சுகாப்தத்தில் அடி யெடுத்துவைக்கிறது கலைச்செல்லி

குறிஞ்சிமலரை எதிர்பார்க்கும் உங்களுக்கு இவ்விதம் சமர்ப்பிக்கப் படுகின்றது தயாராகவிலரும் குறிஞ்சிமலரின் சிறப்பிற்கு உங்கள் கரங்களில் மனங்கூட்டும் இவ்விதமே ஒரு முன்னுரைபோலவையூம். அத்துடன் எமது எதிர்காலங்களை, இலக்கியத் தொண்டிற்கும் இஃதோர்சான்று.

பக்கங்களைக் கூட்டியுள்ளோம். இனி எல்லா இதழ்களுமே இதைப் போன்றே மூலவர்கள் குகப்படுத் தொண்டுவதை வெளிவரும் எனவே தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களால் விலையையும் 35 சதமாக்க நேர்ந்தது. இந்த விலையில் தரமான இலக்கியம் படைக்கும் சமூத்தின் ஒரே பத்திரிகை 'கலைச்செல்லி' என்ற கம்பீரத் துணிச்சலினுலேயே உங்கள் ஒவ்வொருவரினதும் மகத்தான ஆதரவை நம்பி இந்த விலையையும் அதிகரித்திருக்கின்றோம்.

புதிய பல அங்கங்கள் இவ்விதமில் ஆரம்பமாகின்றன. இலக்கியத் தோடு மாத்திரம் நின்றுவிடாமல் விழுஞானம், வைத்தியம், சமயம், தொழில்வளர்ச்சி பற்றிய கவையான கட்டுரைகளும் இனி

தொடர்ந்து பிரசாரமாகும்.

தரமான வாசகர் கூட்டம் ஓன்றை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபடுகின்றோம். இதற்கான விமர்சனப் போட்டியின் விபரங்களைப் பிற்கோரிடத்தில் காணலாம். எழுத்தாளர்களும் வரசக்களும் உற்சாகத்துடன் பங்குபற்றுவார்கள் என்று நம்புகின்றோம்.

அடுத்த இதழில் மாதர் மலர் இடம்பெறுகிறது பெண்மணிகளே! குடும்பத்திற்கு உதவும் உங்களின் கட்டுரைகளை எழுதியனுப்புங்கள், எல்லா வாசகரும் துணுக்குகள் அனுப்பலாம். அவை நிறைய வரவேற்கப்படுகின்றன.

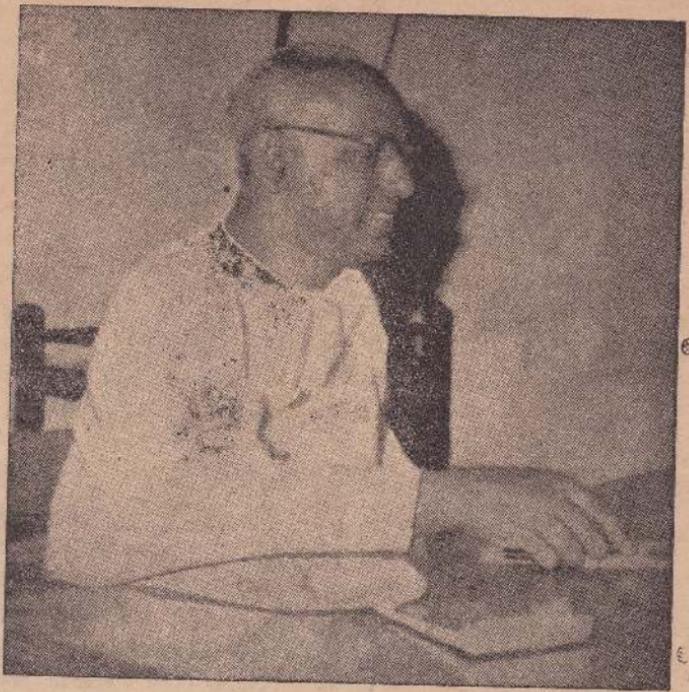
பத்திரிகைகள் ஆளுக்கொள்ளுகின்ற வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன. அத்துடன் எழுத்து தர்மத்திலேயே "கற்பு" பேணவேண்டிய நிலைமையை ஏற்பட்டுவிட்டது. எனவே தான் "கலைச்செல்லி" யின் பணியும், பண்பாடுகளும் கொலாவத்தோடு பேணப்படவேண்டியிருக்கிறது.

நம்பணி நல்வழி செல்வதே, தம்முன்னேர் வகுத்த பாதையில் இனியும் நாம் நெறி பிறழாமல் கம்பீரமாகச் செல்வோம்.

— ஆசிரியர்

அடுத்த இதழில் ஆரம்பமாகிறது.

"மாதர் மலர்"

வைத்திய கலாசிதி கே. சி. சண்முகரத்தினம்

“வீட்டைக் கட்டிப்பார்; கல்யாணத்தைச் செய்துபார்; பத்திரிகையை நடத்திப்பார்” என்ற புதுமொழி பிறந்துவிட்ட காலம் இது! நவீனவசதிகளற்ற யாழிப்பாணத்திலிருந்து கொண்டு நாடுக் கடும் போற்றும் வகையில் நற்றமிழில் நல்லதொரு நாளிதழை நடாத்திய பெருமைக்குரியவர் அமர் சண்முகரத்தினம் அவர்கள் கழுத்தமிழகத்தின ஏற்ற மிகு தலைநகராம யாழிப்பாணத்திற்குத் தமிழ்த் தினசரி இல்லையே என்ற குறையைப் போக்கிலிட்டுத் தன் வழிவை நிறைவாக்கிக் கொண்டவர் அமர் சண்முகரத்தினம் அவர்கள் படிப்பவர்களின் சிந்தனையைக் குழப்பி அவர்களின் பல வீனத்தைத் தூண்டித் தம் பண்பைபயையே நிரப்புவதை இலட்சியமாகக் கொண்டு பழம்பெரும் பத்திரிகைகளே தம கோலத்தை மாந்திலிரும் இந்நாளில், “மக்கள் சேவையே மகேஸ்வரன் சேவை” என்ற மகத்தான இலட்சியத்துடன் “சமுதாடு” தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றதென்றால், அந்தக் குழந்தையைத் தக்க முறையில் வளர்த்தெடுத்த பெருமை குழந்தை வைத்திய நிபுணர் சண்முகரத்தினம் அவர்களுக்கேயியது. தமிழ் மக்களின் இதயக்குரலாக “சமுதாடு” இதழை வளர்த்து, நீட்டுக்காலம் வாழுவைப்படுதே அமரின் ஆஸ்மாவிற்குச் சாந்தியளிக்கும்.

சீசரைப்போல் சாவேள்

கெளரி

களங்கண்ட பெருவீரன் சீசர் தன் ஜோக்
கருத்தற்ற சிலபேர்கள் கூடிப்பேசி
உளம் பதைக்கக் கொண்டிடத்தான் சதிவகுத்தே
உத்தமனை அவைக்களத்தில் சூழ்ந்து கொண்டார்.
பலபேர்கள் கட்டாரி கொண்டுதாக்கப்
பலமாகக் கையாலே தடுத்தான் சீசர்
நிலமிகுந்த தன் நண்பன் புருட்டஸ் தானும்
நடுவினிலே தலைக் கொல்ல முயல்தல் கண்டார்.

அண்ணலென்றும் ஆவியென்றும் சொன்ன நண்பன்
ஆருமிரைக் கவர வந்த நிலையை என்னிரி
“என்ன ருமை புருட்டஸ்ஸை நீயுந்தானு?”
என்றவொரு முத்துதிர்த்தான் - மேஜும் நோக்கி
“உன் முடிவும் அப்படியா? இனிமேல் சீசர்
உயிர் முடிந்து போகட்டும் நடத்து” கென்று
குன்றெனவே நிமிர்ந்து நின்றான் தடுத்தானில்லை
குத்திகிட்டான் புருட்டஸ்ஸும் சீசர் மார்பில்.

புன்னகையைச் சிந்திகிட்டுச் சீசர் செத்தான்
புகழ்மலையாய் நிற்கின்றுன் மக்கள் நெஞ்சில்
புன்தொழிலைப் புரிந்துவந்த புருட்டஸ் எங்கே?
புத்திகெட்ட அவன் நண்பர் கூட்டம் எங்கே?
புன் முளைத்த இடங்கூடத் தெரியால்வாறு
புழுதியிலே புழுதியெனப் படிந்தேவிட்டார்.
வன் செயலைப் புரிந்தவர்கள் வரழ்ந்ததில்லை
வரலாற்றின் உண்மையிது நினைவில் வைப்பீர்!

அன் பென்றும் தெய்வமென்றும் சொன்னவர்கள்
அற்பனென்று தூற்றியெனைத் தாக்க வந்தால்
இன்முகத்தைக் காட்டி “யிவண் வருக” என்பேன்,
இதயத்தைப் பிளந்தாலும் கவலை யில்லை
நண்பர்கள் பகையாக மாறும் போது
நனக காட்டிச் சீசரைப்போல் நிமிர்ந்து நிற்பேன்
கண்ணீராக காணிக்கை வைப்பதெல்லாம்
கறைபடியும் அவர் வரழ்வில் என்பதாலே.

போலை முறை

வழக்காதி

“கை”

ந் முத்து இலக்கிய உலகிலே இடையிடையே தூக்கமும் , விழிப்பும் மாறி மாறி ஏற்படுவதை அனைவரும் அவதானித்திருப்பர். நான் கு. ஜந்து வருடத்திற்கு முன்னர் யாழ் இவம் எழுத்தாளர் சங்கத் தினால் ஒரு புதிய விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது ஓரிரு வருடங்களின் பின் பழையபடி தூக்க மேற்பட்டதெனினும், அந்தச்சங்கத் தால் இப்பொழுது பல மாகச் குட்டை கலக்கும் ‘கன்றுக்குட்டிகள்’ என்றெடுக்கப்பட்டனர்.

இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள இந்த விழிப்புணர்வு யாழ். இலக்கிய வட்டத்தால் ஏற்பட்டுள்ளதன்று ஓரளவிற்குக் கூறிவைக்கலாம். இந்த வட்டம் சலசலப்பின்றி இயங்விவருவதால் எதிர்காலத்தில் — மீண்டும் தூங்கும் காலத்தில் — எதாவது ‘எச்சத்தை’ விடுமென்று எதிர்பார்க்கிட முண்டு. சமீபத்தில் இலக்கிய வட்டம் நடத்திய பழம்பெரும் எழுத்தாளர் சிறுகதை அரங்க சமீத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஒரு நல்ல முன்மாதிரியாக விளங்குகின்றது. தொடர்ந்து இப்படி எதாவது செய்தால் வட்டம் உருப்படியாக ஏதாவது சாதிக்க முடியுமென்று நம்பலாம்.

முதல் சிறுகதை அரங்கிலே சம பந்தன், வரதர், கனக, செந்திநாதன் சொக்கன் ஆகியோர் கதை வாசித்தனர். க. சி. குரத்தினம் தலைமை வகித்தர். அவரது தலைமையுரையே அதிகம் ரசிக்கும்படியாக இருந்தது. அரங்கிலே சிறுகதையைப் பற்றிய அபிப்பிராயம் கேட்கப்பட்டதற்கு ஒரு எழுத்தாள நண்பர் தன் அபிப்பிராயத்தைக் கூறினார், கனக செந்திநாதன் வெட்டிப் பேசினார்

அபிப்பிராயம் கூறுவதும், அதை மறுப்பதுப் போது அதற்கான காரணத்தை சீலாக்குவதும் சிறுக்கதை அரங்கில் இடப்பெற வேண்டிய செயலே! சிறுக்கதை அரங்கு வைப்பதன் நோக்கமே அதுதான் - அன்றைய அரங்கிலே கணக்கெந்தி அப்படி ஆத்திரப்பட்டுக் கூறியிருக்க வேண்டாம். ஆறுதலரக - அமைதியாக பண்புடன் கூறி யிருக்கலாம்! (முக்கிய குறிப்பு-யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் தலைவரே அவர்தான்)

இவற்றை விடுத்து பத்திரிகை உலகிற்குள் நுழைந்து சென்றமாதம் எழுத்துப் பத்திரிகைகளிலே வெளியான சிறந்த மூன்று சிறுக்கதைகள் தேர்ந்தெடுப்போம். ஒன்று-'விவேகி'யில் வெளியான செங்கை ஆழியானின் "எவ்னோ ஒருத்திக்காக..." ஒரு இளவட்டம் தன் காதலியிடம் எதிர்பார்க்கும் சில மெல்லிய ஆசைகளை

அவள் நிறைவேற்றுத்தொரு அதனால் ஏற்படும் மனமுறிவு உணர்வையும் அவன் மைக் கதறலையும் அழகாகச் சித்தரித்துள்ளார். இரண்டு-ஒழுநாடு இதழில் வெளியான மு. கனகராகவின் "இடிந்த கோவில்" என்ற கூத். இக்கூதை ஒரு தழுவல் கூதை (அதை இவரென் நபடியால் பெறும் தண்ணையாக ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்) தழுவல் கூதை என்றாலும் கூதை சொல்லும்பொன்றி அற்புதமாக இருக்கின்றது. இது ஒரு எக்கச்சக்கமான 'சேக்ஸ்' கூதை. அதனால் ஆசிரியர் எவ்வளவு நயமாகவும் பண்புடனும் 'விஷயத்தை' கூட்டதி ஒரு வரியிலேயே கூறி முடிக்கின்னனர். எஞ்சக்சக்கமான இந்த 'விஷயத்தை' கையாண்டு எழுதும் எழுததானர்கள் தயவுசெய்து இதை ஒரு முறை வாக்கிக் கேள்வுமாய்க்கீட்டுக் கொள்கிறேன். மூன்றுவதாக...ஜூனையிலோ! என்னை மன்னிக்க வேண்டும். ஒன்றுமில்லையே!

14-7-66 அன்று நடந்த யா. இ வட்ட சிறுக்கதை அரங்கில் பங்குபற்றிய சொக்கன் ஜூசம்பத்தன், கனக செந்திநாதன் வரதர் முதலியோர்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் தோன்றிய சங்கங்களும், மன்றங்களும் எத்தனையெத்தனையோ இருப்பினும் 'யாழ் இலக்கிய வட்டம்' போன்ற ஒன்று தோன்றியதே இல்லை. ஏனெனில் ஒருவாசி ஒருவயது நிறையுமுன்பே கைத்தொழில் சிறுக்கதைசம்பந்தமான தொகுதித்தனை வெளியிட்டுள்ளது இன்னமும் வெளியிட நூல்களை வைத்திருக்கிறது. நூல் அறிமுகம் செய்திருக்கிறது. கலியரங்குகள், புலவர்க்கு ஸீழாஎன்பன செய்துள்ளது. சமீபத்திய 'யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின்' சாதனை என்ன வென்றால் கதையுலகில் அஞ்சாதவாசம் செய்த திருவாளர்கள். ச. தி. சம்பந்தன், 'வரதர்', கனக. செந்திநாதன், சொக்கன் முதலி யேர்களை முதலைத்து ஒருசிறுக்கதையரங்கு நடாத்தியதே. இத்தனை சிறப்பான பணிகளுக்கும் காரணம் இலக்கியத் துடிப்புள்ள "யாழ் வாணன்" செயல்ளாரகப் பாரியாற்றுவதுதான்.

ஞடனுமே நெருங்கிப் பழகாமல் ஒதுக்கியே வாழ்ந்தார். அந்தத் திருஷ்டிபட்டுத்தானே, என்னவோ அவர் தன் 48 வது வயதிலேயே ஓயாத உழைப்பினால் கணபார்வையை இழக்க நேர்ந்தது. இதன் பிறகு 15 வகுடங்களின் பின்னாரே உவகமாக காவியங்களில் ஒன்றுக்கப் போற்றும் 'Paradise Lost'ஜ அவர் எழுதினார்.

:: :: ::

நிங்கள் மின்சார மீணாக் கல்லாடிருக்கிறீர்களா? ஆங்கிலத்தில் எலக்ரிக் சல் எனப்படும் இய மீன்களைத் தெள் அமெரிக்காவின வட பகுதியில் உள்ள பிடேசில் கயரன முதலிய பகுதிகளிலுள்ள சதுப்புக் குட்டைகளிலும் மெதுவரை ஒடும் நீரோடைகளிலும் காணலாம். இம்மீன் சாதாரணமாக 5 முதல் 7 அடி நீளமானது 600 வேலால்ட் மின்சக்தியை வெளியிடுவது. இதன் அதிர்ச்சி மனிதனையே நிலைக்கூடியப்பண்ணிலேடும்.

:: :: ::

10 காகலிகளில் ஒருவான மில்டடைனை ஆங்கிலேயர் ஷேக்ஸ்பியருக்கடுத்தவராகக் கூறுவார்கள். அந்தக் கலியை அவரது நன்பர்கள் என்ன பெயர் கூட்டிடக் கேளி செய்தார்கள் தெரியுமா? "கிறிஸ்துவக் கல்லூரி நங்கை" என்றுதான். ஏனெனில் மிகவும் அழகனுமிருந்த அவர் எவ-

த்தனையிதமான சிகையலங்காரங்களைக் காணக் கூடியதாய்ருக்கிறது. இதில் ஒருவிதம் தான் "பாப்" செய்து சொன்னது இதைக் கண்டுபிடித்ததும் ஏராளமான பெண்கள் பாப் செய்துகொள்ளப் போட்டி போட்டார்கள். ஆனால் தேவாலயங்களும் பத்திரிகைகளும் கண்டித்தன. 'பாப்

செய்து கொண்ட பெண் கள் அமெரிக்க வீர்பனை நிலையங்களில் வேலைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வில்லை; இங்கிலாந்து நீதிமன்றங்களிலே அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஜப்பான் சர்க்கார் சட்டமே இயற்றி யது. இருப்பினும் எந்தப் பெண் ஞாம் பொருட்படுத்தவே இல்லை. அமெரிக்க ஐனுதிபதி ரூஸ்வெல்டின் மனைவிக்கூட ஒருநாள் பாப் வெட்டிக் கொண்டார். இந்த 'பாப்' முறையைக் கண் டுபிடித்தவர் உலகப் புகழ் பெற்ற பாரிஸ் கலூரான் ஆண்டனி என்பவர்தான், இவர் ஒரு சிகைக்கு வகுவிக்கும் கட்டணம் ஆக ஆயிரம் டாலர் தான்!

:: :: ::

நீரி யாழ்ப்பாணத்திற்கு இப்போது ஏராளபான பல்வண்டிகள் வந்துவிட்டன. நிறைய டாக்ஸி களும் இருக்கின்றன. ஆனாலும் என்ன இன்னாமும் குறித்த நேரத்தில் குறித்த இடத்திற்குப் போய்ச் சேரமுடிவதில்லை. இருப்பினும் வண்டன் நகரைப்பற்றி அறியும் போது இதுசரதாரானமாகத்தான் படுகிறது. வண்டனில் சுமார் 9000டாக்ஸி களிருக்கின்றன. 4000 டாக்ஸிகள் சார்திகளுக்கே சொந்தமானவை. அங்கு (இரவிலொருவர் பகலி வொருவர் என்றபடி) ஏறக்குறைய 13000 சார்திகளுள்ளது. என்றாலும் டாக்ஸிகளுக்கும் சார்திகளுக்கும் தட்டுப்பாடுதான்

:: :: ::

தேச்தலிக் போட்டியிட்ட பெஞ்சமின் டிஸ்ட்ரீஸி வீடுவீடாகச் சென்று தமக்கு ஓட்டு போடச்

சொல்லிக் கேட்டார். அப்படி ஒரு குடியானவளிடம் கேட்டுக்கொண்ட போது அவன் (வேறு ஒருவரை ஆதரித்தான்) உமக்கு ஓட்டுப் போடுவதைவிட சாத்தானுக்குப் போடலாம் என்றான். அதற்கு டிஸ்ட்ரீஸி அவனிடம் கேட்டுக் கொண்டார்—உமது நண்பர் ஓட்டுக் கேட்காவிட்டால் எனக்குப் போடலாமல்லவா?

:: :: ::

இவக்கியகர்த்தா உண்மைக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும். உண்மை நிகழ்ச்சிகளைக்கூட அழகுபடுத்திக் கொல்லவேண்டும். சத்தியமும், சௌந்தரியமும் இனைந்து வந்தால்தான் நாவலோ, சிறுக்கைதயோ, நாடகமோ இவக்கியப் பண்ணப்ப பெற்றமுடியும்

—நார்ஷா துரைக் கண்ணான்

:: :: ::

பாதிரிமார், மந்திரிகள், எம், பிக்கஞ்சுக்கெல்லாம் பதவிப்பிரீமரங்கள் என்று ஒன்றிருக்கின்றதல்லவா. இதே போல வைத்தியருக்கும் இருக்கிறது. அபாயகரமான மருந்து கொடுக்காதது ஒழுக்கம். சில வைத்திய ரகசியங்களை காப்பாற ருதல் பற்றியவையே அவை, இம் முறைக் கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றுண்டில் வர்ம்மத் துபிபொக்ரட்டீஸ் வகுத்த மருத்துவ ஒழுக்கங்களை ஆதரமாகக் கொண்டவைகள்தான்

வாசகர்களை உருவாக்குபவர்கள் யார்?

பத்திரிகையாளர்களா? எழுத்தராளர்களா? தரமான இலக்கியப்படைப்புகளா? வாசகர்களே ஒரு க்யம்பா?

வாசகர்கள் என்று இங்கு குறிப்பிடும்பொழுது ஒரு பொதுவான பரவலான அர்த்தத்தில் குறிப்பட்டப்படவில்லை. ஓர் உண்மையான — தரமான இலக்கியத்தின் உயிர்நாட்டிய உணர்ந்து அனுபவிக்கும் ஆற்றலமிக்கவர்களே இங்கு குறிப்பிடப்படுவர்கள். அதாவது இலக்கிய இரச்சையில் ஒரு பக்குவ நிலை எய்தியவேனே உண்மையான வாசகன். அவனுக்கே இலக்கியத்தின் பண்டும் பயனும் புரியும். அப்படிப்பட்ட வாசகனைப் பெறுவதே இலக்கிய உலகின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் நாட்டின் எழுத்துக்கலை நன்றிலை அடையாறுடியும்.

ஆனால், இவ்வாறு தரமான வாசகனை ஏங்கிருந்து பெற்றுடியும்? அவனே நேராக ஓந்தை அடைவானு? அல்லது நாமே அவனை உருவாக்கி அடைவதா?

தாமரான வாசகன் தான் தோன் நியாக ஒருபோதும் தேவன்று வத்திலை என்பதனை உலகின் இலக்கியவரலாற்றுப் பாதைகள் நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன. அத்துடன் கய

மாக எழும் எதுவும் எப்போதும் உயர்நிலை அடைவதில்லை. ஏன்? கூயம்பு விண்கத்துக்கு கூட ஒரு கோயில் கட்டியபின் பே அதன் மக்கத் துவம் உலகிற்குப் புரிகிறது — அதைகிக்கிறது. அத்துடன் கூயம்புக்கொண்டிய வாசகன் ஒரு உணர்ச்சிவசைகளுக்கு இருபானீயன்றி உண்மையை அறிகின்ற வாசகனுக்கு இருக்கமாட்டான். அத்துடன் மனிதனின் பலவீன உணர்ச்சிகளை தட்டி எழுப்பும் கணநேர சலன நிகழ்ச்சிகளில் மனதை பரித்திக்கவிட்டு நிற்பவாகுகவே விளங்குவான். அவன் தான் தான்தோன் நியாக எழுமுடியும் — காளாச் செடி போல.

ஒருவேளை—பல்கலையும் பெற்று பட்டம் பெற்றவர்கள் உண்மையான வாசகர்களாவார்களா?

இதுவும் வேடிக்கைதான். தாப் பெற்ற பட்டத்தை எந்தெந்த வழிகளில் பண்மரக்கலாம் என திட்டம் தீட்டுவதற்கே பொழுதற்ற இவர்களுக்கு இலக்கியமும் அதற்கான நேரமும் எங்கிருந்து கிட்டும் அப்படி அவர்கள் ஏதாவது நூலைக் கையிலெடுத்தால் அது உண்டகளைப் புத்தீர பக்கம் புரட்டும் படப்பத்திரிகைகளாகவே விளங்கும்.

அடுத்து — நடுத்தரவகுப்பினரில் வாசகர்கள் உருவாக முடியுமா? பாவும் இவர்களாது தீரிசங்கு வாழ்க்கையில் வரழ்க்கைப் பிரச்சனையே முக்கியமாக. இருக்க இலக்கியம் பற்றிய சிந்தனைகளுக்கு குறைவாகவே எழுகிறது.

இன்னேரு பிரிவாக விளங்கு பவர்கள் வாழ்வின் அடித்தளத் தால் அலைப்புறும் பாட்டாளி மக்கள். இவர்களில் பெரும்பாலோர் அடிப்படைக் கல்வியற்றவர்கள், இன்று இவர்களது கல்வி நிலை மாற்றமடைந்து வந்த பேரதும் - ஆழ மாண ஸ்டயங்களை புரிந்து கொள்வது இவர்களைப் பெறுத்தவரை கஷ்டமான தொன்றாகும். (இதனைப் பஸர் பலவாக மறுத்தாலும், இப் பாட்டாளிருக்கம் பல்வகைப்பட்ட அரசியற் கட்சிகளின் யே அகப்பட்டு தத்தளிப்பது இக்குறையால் ஏற்பட்டது என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது)

உண்மையான வரசகளை ஒரு பலமான ஏதோவொரு பின்னணியே இச் சமூகத்திலிருந்து உருவாக்கவேண்டும் அது என்ன? - இதனைப் புரிந்துகொண்டால் இலக்கிய உலகு பிழைத்துவிடும்.

பத்திரிகையர்களா? அப்படியானால் இன்று ஈழத்தில் ஒரு கணி சமரன்வரசார் தொகை தேறி யிருக்கவேண்டும் ஈழத்தில் தரமான இலக்கியப் பத்திரிகைகள் இல்லாததும், செய்தித் தீணசி களே இலக்கியத் தொண்டாற்றுவதாலும், அவற்றின் ஆசிரியப் பதவி அடிக்கடி கைமாறுவதாலும் - வரசகரை உருவாக்க முடியாது போயிருக்கலாம் ஆனால் சென்னையில் மட்டும் ஆண்டொன்றுக்கு 2568 தமிழ் நால்களும் என்னிறந்த தமிழ்ப்பத்திரிகைகளும் வெளியாகின்ற தமிழகத்தில் எவ்வளவு தரமான வரசார்களை உருவாக்கயிருக்கிறார்கள்? தீபம் - எழுத்து போன்ற பத்திரிகைகளின் சந்தாத் தொகையே, ஸிறப்பையோ அவதார லிக்கும்பேரதுவேதனையரகவல்லவா இருக்கிறது? ஆகவே, பத்திரிகைகள் வரசார்களை உருவாக்குகின்றன என்பது முற்றிலும் உண்மையால்ல என்பது புலனுகிறது.

எழுத்தாளர்களா உருவாக்குகிறார்கள் வரசகரை? அப்படியும் கூறமுடியாது. ஏனெனில் சில தரமான எழுத்தாளர்கள் தங்களுக்கென ஒரு வரசகர் கூட்டத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்களே யொழிய-இலக்கியம் என்ற பரவலான ரீதியில்லை என்பது நம் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொறுத்த உண்மை. சிறப்பாக ஈழத்தில் நிதர்சன நிகழ்கால உண்மை. இந்த இலக்கிய நேசிப்பில் வேறும் சில பின்னணிக் காரணங்கள் இருப்பதும் மறந்துவிட முடியாத உண்மை. இதுவே இங்கு நடந்த இலக்கியப் படைப்புகளுக்கும் பொருந்தும் என்பதை சமீபத்தில் ஒரு புத்தக வெளியிட்டின்போது கண்டோம். ஒரு 'பெரிய' விமர்சக எழுத்தாளரிடம், அவர் நேசிக்கும் இலக்கிய எழுத்தாளர் கூட்டத்திலிருந்து வெளியான ஒரு தரமான இலக்கியப் படைப்பினைக் கூறும் படி கேட்க, ஒன்றுமில்லை எனக்கைவிரித்தார். ஆகவே, ஒரு விமர்சகரே தரமான வரசாராக விளங்காத பரிதாப நிலை நம் நாட்டில் நிலவுலதிலிருந்து வரசகரை எழுத்தாளராலும் உருவாக்க முடியவில்லை என்பதுதானே பொருள்.

ஆகவே தரமான வரசார்களை உருவாக்கும் 'மூலர்' யார்? பிற நாட்டினர் தங்கள் வரசகரை என்னும் வழிப்படுத்தினர் என்பதை ஆராய்ந்தால் இதன் மர்மம் புலனுகும்.

இதற்கு விடையாக ஒரு நிகழ்ச்சி.

சமீபத்தில் நான் கொழும்பிற்குச் சென்றிருந்தபோது, என் நண்பர்கள் பலர் ஒன்று கூடி நடத்தும் சீடுதியில் தங்கியிருந்தேன். அதை வரும் அரசாங்க அவசரக்காரர். இலக்கிய உணர்வை அற்றவர்கள். காலை வேளையில் ஆங்கில பத்திரிகைகளில் தலைப்பு செய்திகளை மட்டும் மேயும் பாங்கவயாளர்கள்.

அக்கட்டத்தில்தான் அந்த அற்பு தம் நிகழ்ந்தது.

நண்பர்கள் அனைவரும் வேலை கட்கு சென்றுவிட்டனர் திரும்ப மாலையிரும். ஒருவராறு மத்தியானம் வரை நேரத்தை ஓட்டியாகி விட்டது. தனிமை என்னைக் கொன்றது. வெளியே சென்று வரலாமென்றால் வெயில் அன்லாக கொளுத்திற்று.

அப்போதுதான் அவர் வந்தார். வேறுயருமல்லவிடுதியின் சமையற்காரர். மலையாளி என்னைப்பற்றி நண்பர்கள் பேசிக்கொண்டதை அவர் கவனித்திருக்கவேண்டும்.

“ஐயா... என்ன செய்யிறது?” என்று பேச்சை ஆரம்பித்தவரின் பேச்சு எங்கெங்கோ சென்று இலக்கிய உலகில் நின்றபோதுதான் எனக்கு மலைப்புத்தட்டியது. அவர் பேச்கில் தகழி, சங்கரகுருப், பொற்றொட்ட பேரன்ரேரின் பெயர்கள் பலமாக அடிப்பட்டது.

‘தகழி உண்மையில் கம்யூனிஸ்ட் அல்ல ஆனால் அதன் அனுதாபி அல்லது அக்கொள்கைகள் சிலவற்றை மனிதன் என்ற ரீதியில் விரும்புவார். என்ற நிலையில் கூறலாம்...’ செம்மீன் என்றால் சிவப்பு மீன் அல்ல. நம்மொழியில் செம்மீன் என்று கூலைக் (Prawn) கூறுகிறோம். ஒலக்குமல் பாட்டுக்கள் உண்மையிலே உயர்ந்தவை, தெய்வாம்சம் பெற்றவை” என்று அவர் பல கருத்தைக் கூறும்போது எனக்கு ஆச்சரியமாகப் போய்விட்டது. அத்துடன் கல்வி அறிவு ஏழாம் வருப்பு என்றபோது புல்லரித்தது.

சில மாத்திருமிகு இதழ்களைக் காட்டினார். ‘இவையே நான் பிறநாட்டிலிருப்பதை உணராவன்னாம் செய்கிறது! என்றார்.

இவரே நான் கண்ட உண்மையான வாசகன்.

அவராலேயே நமது—இலக்கியம் என்ற உணர்வு மட்டுமல்ல மல் நமது எழுத்தாளர் என்ற ரீதியிலும் தேசியம் மினிர்ந்தது

இது எப்படி உங்களால் முடிகிறது? எனக் கேட்டபொழுது, நமதாடில் தரமான எழுத்துக்களை—எழுத்தாளர்கள்—ஏனைய எழுத்தாளர்களும் கூடிக் கொள்ளவிக்கிறார்கள். கருத்து வேறுபாடாயினும் கலைநிலையால் இன்னென்றுவரை பாராட்டி, தகுந்த முறையில் வாசகருக்கு அறி முகப்படுத்துகிறார்கள். இலக்கியத்தில் இருட்டடப்பு என்பதில்லை. எழுத்தாளர் ஒற்றுமையாக இயங்குவதால் வாசகர்களுக்கு அவர்களை புரிந்து கொள்வது கலப்பாக இருக்கும். எழுத்தாளர் தேசிய நலத்துடன் இயங்கும்போது ஒவ்வொரு வரின் குறை நிறைகளை இன்னென்று வர் அறிய முடிகிறது. தனித்து நிற்கும்போது எழுத்தாளன் தனது படைப்புக்களின் குறைகளை முடிமறைக்கவே என்னுகிறோன்.

இதனால் எழுத்தாளன் தன்னை உருவாக்கிக் கொள்ளப் பயன்படுகிறதேயொழிய இலக்கியத்தை உருவாக்கப்பயன்படவில்லை.

நலன் ஆய்தல் ஒன்றினையே ஈழத்து எழுத்தாளர் விரும்புவின் நனர். எழுத்தாள் ஒற்றுமையே வாசகரையும், இலக்கியத்தையும் உருவாக்கமுடியும் என்பதை மனதிலே என்னி, இதுபற்றிய சிந்தனைகட்டும் நம்மவர்கள் முதலிடம் அளித்தல் அவசியமாகும். ■

நம்நாட்டேஷன்

துமிழ் எழுத்தாளர்கள் தமில்க்கிய நெடும் பயணத்தில் கடந்துவரும் மைல் கற்களை என்னிக்கொண்டிருக்கும் வாசகளை எனக்குப் பிடித்த புத்தகம், பிடிக்காத சஞ்சிகை என்றெல்லாம் எதுவுமே இல்லை. ‘சிடுசிடுத்த’ இந்தப் பட்டணத்து வாழ்வில் நேரம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் அகப்பட்டதைப் படிப்பது என்பதுமிகுக்கம்.

நாதாட்டு வாசகர்தம் கருத்துக்களை யெல்லாம் தொடர்ச்சியாகக் ‘கலைச்செல்லவியற்’ படி ததுவந்ததால் ‘ஜனாங்சகமான்’ சஞ்சிகைகளைப்பற்றியும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் கூறவேண்டியுள்ளது!

‘கலைமகள்’ ஒரு சிறந்த, தரமான ஒழுக்கமரன் அமைதியான பத்திரிகை பெரும்பாலும் ஒரு அடிப்படையான கருத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கடைகளே இதற்குச் சேர்பிதம் அளிப்பன. —‘ஆனந்தவிகடன்’ நல்ல

பொன், வில்வாரத்தினம் சிலோன் அன்ட் ஓவசீஸ் லிமிட், கொழும்பு.

தொடர்க்கைகளாலும் தனிப்பட்ட சில எழுத்தாளர்களின் திறமையாலும் அதிகம் விற்பனையாகின்றது. இதில் வரும் ஜனநாயக சோஷலிசம் பற்றிய (அரசினர்க்குச்

சார்பான்) தலையங்கள்கள் - நல்லது தான். —‘கல்வி’ பெருமளவு வீற்பனையாவது அதன் தொடர்க்கைத் தளின் செல்வாக்கினுலேதான். அரசியல் மேதை ராஜாஜியின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி எழுதுவதனால் அந்த அரசியற் கொள்கைகள் இந்திய அரசினரைத் திறம்படச் சிந்திக்க வைக்க உதவும் என நம்புகின்றேன். —அமுதசுரபி, சுதேசமித்திரன் எல்லாம் அவ்வளவாக வாசிக்கக் கிடைப்பதில்லை. —குழுதம்பட்டணத்துப் பேர்வளி களுக்கு மிகவும் பிடிக்கும் இதன் உள்ளடக்கம் நாசத்தின்கைத், செய்தி, துணுக்குகளே. நிமமதியான மனம், பொறுமை இல்லாதவர்களும் படிக்கறுத்திறது. குழுத்துனின் ஆசிரியத் தலையங்களுத்தின் நடுத்தரக்கொள்கை பாராட்டக்கூடியது.

காதல், துப்பறி யும் கடைகளில் பிரயோசன மே இல்லை. இன்றைய— தற்போதைய வாழ்வில் அரசியல் ஜனநாயகம், சோஷலிசம் இவற்றிடையே தன்னே நின்ட நெடும் போராட்டம். இவற்றைப் பற்றி தத்துமது கொள்கைகளை— வீவாதிக்க

ஆராய், அபிப்பிராயப்பட விஷயங்கள் பிரசுரிக்கப்படவேண்டும். எந்தத் தனிமனிதனுக்கும் இயற்கையாகவே சிந்திக்கும் அரசியல்நிலை வேண்டும். கதைகளைன்றால் வாழ்க்கையின் குறைபாடுகள், மராற்றம், மூடக் கொள்கைகள், பெரியமனிதப் போர் கவயின் சின்னாத்தன்ங்கள், ஏற்றத் தாழ்வு பற்றியனவாயமைதல்வேண்டும்.

விசேஷமாகப் பெருமளவிற் குறைந்துவரும் பரம்பரையான எமது தத்துவங்களை உடனடியாகப் புதுப்பித்தல் வேண்டும்.

காந்தியத்தையே நான் வீரும்புகின்றேன். நம் நாட்டிற்கும் பஸ் பாடிடிற்கும் பொருத்தமான கொள்கையை மகாத்மா தன் சத்திய சோதனையில் சொல்கிறோர். பிரமச்சரியத்தைப் பற்றி காந்திமகான் கொண்டுள்ள கொள்கைகளை வீளக் கிக் கதைகள் எழுதப்படல்வேண்டும். இன்றைய வறுமைத்திலைக்கும் அவர்தம் கொள்கையே உத்தமமானது. நாம் பழுமையிற் புதுமைகரணவேண்டும்.

அரசியல் கொள்கை வியனில் அறிஞர் மு. வரதாசனுரின் 'கி. பி. 2000' லுள்ளது தான் அரசியல். தான் இன்னமுட் இனியும் மறக்கவே வியலாத நல்ல சிந்தனைக் கட்டுரை இனுதான். இது சோஷலிசத்திலிருந்தே பிறக்கிறதென்றால் நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதே. மு. வி. வின் நாவல்கனும் என்னைப் பெரிதும் கவர்வன. மு. வி. தானினுரு அரசியற்கட்சியை ஸ்தாபித்தால் அதிற் சேரும் முதல் மனிதன் நானேதான். தமிழர்கள் அவர் கூறுவனத்தான் பின் பற்றவேண்டும். உலகம் கி. பி. 2000ல் போல் மாறி வரும்... நிச்சயம் எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் விடுதலை கிடைக்கும். அதன் பின்னர் தத்துவத்திலும், ஆத்திசுத்திலும், காதலிலும் செல்லவார்.

பொருளாதிக்க எல்லை ஒழிந்தால், அதைப்பெற எல்லார்க்கும் நேர்மைவழி பிறந்தால் பிரச்சினைகளைவிடாம் கட்டாயம் தீரும். ஜனத்தொகையைக் குறைக்க நல்ல கொள்கைகள் எவற்றையும் நான் ஆதரிப்பேன். ::

கவிஞர்களுக்கு

கலைச்செலவிபுரட்டாதி இதழ் பாரதி மலராக வெளி வரும். அவ்விதமில் ஈழத்துக் கவிஞர்கள் எல்லோருமே எழுதவேண்டுமென வீரும்புகின்றோம். கவிஞர்களே! உங்கள் ஆற்றலையெல்லாம் கூட்டி பாரதியைப்பற்றி நாலு வரிகளில் மட்டும் எழுதி 15-8-66க்கு முன் அனுப்பி வையுங்கள்.

—ஆசிரியர்.

போய்யார் வாழ்வில்

ராஜா

1-1-1841ல் அமெரிக்காவில் நடந்த அந்தத்திருமணம் எவ்வளவு பிரபலமானதோ அவ்வளவு துன் பகரமானது. மனங்கள் மேரி பெடாட் என்பவள் இல்லினுமில் நகிளேயே கல்வி நிறைந்த சீமாட்டிஸனி வொருத்தி. அவளின் முன்னேர் ஜெஸரல்களாகவும், கவனர்களாகவும், தளபதிகளரகவும், கடமையாற்றி யவர்கள். இதனுலைவும் அவனுக்குக் கால்வழும், பெருமையும்கூட. ஆனால் மிக வறியவரான மன மகன் பள்ளிக்குச் சென்றதே பன்னிரண்டே மாதங்கள்தான். நவநாகரி கம், Table Manners என்பதெல்லாம் அவர்க்குத் தெரியாது ஆடையே ஒழுங்காக அணிய மாட்டார்.

தாமிருவரும் இரு துருவங்கள்; திருமணத்தின் பின் மன நிம்மதியே கிடைக்காது என்று 'மாப்பிள்ளை'க் குப்புரிந்தது. எனவே மனமகளிடம் நேரிலேயே சென்று "நானுன் ஜெ விரும்பவில்லை. இந்தத் திருமணம் வேண்டாம்" என்றார். இதைக்கேட்ட அவரோ 'கோ'வனக் கதறியழுதான். ஒரு பெண்ணின் கண்ணீராக்காண சகிக்கமுடியாத அவர்மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு சம்மதிதார்.

நினைத்தைத்தப்போலவே திருமணத்தின் பின் வாழ்க்கை கைந்தது. அவளின் இதயத்தைக் கலக்கியது அமைதியையே கைக்கியது.

சாகத் துணிந்தார். "தற்கொலை" என்ற விவைத்தையை 'ஸ்பிரிங்கீல்ட்' என்ற பத்திரிகையில் எழுதினார்.

ஆனால் தன் நினைவை நிறைவேற்ற வைத்திருந்த கததியை நண்பர்கள் பிடுங்கிக்கொண்டதனால் உயிரைப் போக்கிக்கொள்ள முடியாதாகியது.

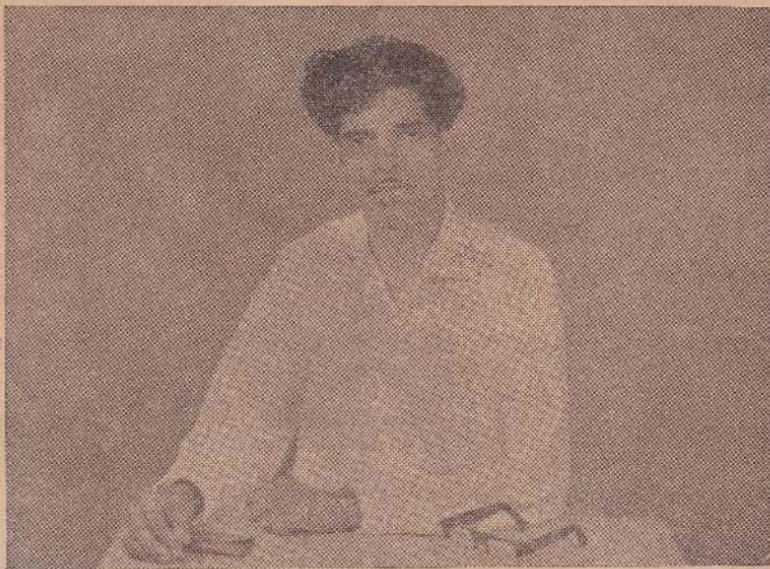
ஒருதடவை உறவினரொருவின் வீட்டில் பலரோடு சேர்ந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தபோது பேச்சுவாக்கில் அவர் ஏதோ சொல்லவே அது 'மனைவி'க்குப் பிடிக்காத தால் உடனே 'கோப்பி கப்பை எடுத்து அவளின் முகத்தில் வீசி அடித்தான் பலர் மத்தியில் அவர்கள் மடைந்த அவர் எதுவுமே பேச வில்லை வருடக்கணக்கில் இப்படியான சம்பவங்களே அவரின் வரழ்வை நிச்ப்பின.

தன்னைப்பற்றி ஒரே ஒரு முறை தான்குறிப்பிட்டுள்ளார் "இன்று இருப்பவர்களில் பீடை நிறைந்த மனிதன் நான் ஒருவனே!... இதே நிலையில் வர்த்தவு இனி முடியவே முடியாது. நான் சாகத்தான் வேண்டும்" என்று.

எத்தனைக் கொடுமைகளைன்று மூம் இவற்றையெல்லாம் இருபத்தி மூன்று வருடங்களுக்குமேலாக ஒரு குழந்தைக்குத்தானும் சொல்லாமல் மிகுந்த சகிப்புத்தன்மையுடன் வாழ்ந்ததனால்தான் அந்தமன்னிக்கும் பண்பை யேசுமகானுடன் ஒப்பிடுகின்றார்கள். அந்தமகத்தான் மனிதர்தான் மக்களால், மக்களுக்காக, மக்களே நடாத்தும் ஜனநாயகத்தை மலர்வித்த ஆபிரகாம்லிங்கன் அவர்கள். ஈற்றில் மேரி உன்மத்தம் பிடித்தலைந்தாள்.

யாரோ இவர் யாரோ

திரு. தி. ச. வரதராசன்

வழுத்தாளராக அங்கீரிக்கப்படுவதற்கு எத்தனையேர காலத்திற்கு முன்னர் புத்தகம் எழுதி வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர் ஈழத் தின் இன்றைய சிறந்த எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராக விளங்கும் திரு. தி. ச. வரதராசன் என்ற “வரதர்” அவர்கள். அப்போது அவருக்குப்பதினேழு வயது தமிழ் எஸ். எஸ். சி. யில் சித்தியண்டந்துவிட்டுச் சும்மா இருந்தபேது இந்தியத் தேசியத் தலைவர்களைப்பற்றி வெளியான ஓராண்டுப் புத்தகங்களைப் படித்தார். அந்தப் புத்தகங்களைப்போல் ஈழத்துக் தலைவர்களைப் பற்றியும் புத்தகங்கள் வெளியாகவேண்டும் என்ற வேகத்தில் “நாவலர்கோன்” என்ற நூலில் தானுகவே எழுதி வெளியிட்டார் வரதர். “பிரதி ஒன்றின் விலை 15 சதம்தான். ஒரு பிரதியை எங்களுரைச் சேர்ந்த டாக்டர் செல்லையா அவர்களிடம் கொடுத்தேன். அவர் 5 ரூபாக் தாளொன்றை என்னிடம் கொடுத்த போது அதை என்னுல் நம்பவே முடியவில்லை”—கிட்டத்தட்டக் கால நூற்றுண்டுக்கு முன்னர் நடந்த இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் கூறும் போது வரதர் தன்னையே மறந்துவிடுகின்றார்.

தமிழ் மட்டுமே படித்த வரதர் வேலைக்காக அலையவில்லை.
 வேலைதான் இவரைத் தேடி வந்தது. “சழுகேசரி” பாலர்
 பகுதியில் எழுதி, எழுத்துப் பயிற்சி பெற்ற வரதரும் அவரைப்
 போன்ற இளைஞர்களான க. இ. சாவணமுத்து, நாவற்குழியூர்
 நடராசன், பஞ்சாட்சர சுர்மா, அ. செ. முருகானந்தம்,
 கனக, செந்திநாதன் முதலியோரும் யாழ்ப்பாணத்தில் மறு
 மலர்ச்சி சங்கத்தை நிறுவி “மறுமலர்ச்சி” என்ற பாத
 இதழை வெளியிட முடிவு செய்தார்கள். பார்வதி அச்சகத
 திலேதான் பத்திரிகை அச்சிடப்பட்டது. பத்திரிகை தயாராவு
 கைதப் பார்ளையிடச்சென்ற வரதர் சிறிது சிறிதாக அச்சகத்
 தொழில் முழுவைத்தயூ பழகினிட்டார். அச்சகம் நஷ்டத்தில்
 நடைபெற்றதனால் மனமுடைந்திருந்த பார்வதி அச்சக
 உரிமையாள், வரதரின் ஆர்வத்தையும் சுறுக்குறுப்பையும்
 திறமையையும் கண்டு. அச்சகத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பை
 ஏற்கும்படி வற்புறுத்தினார். மாசம் 50 ரூபா அல்லது இலரபத்
 தில் மூன்றிலொரு பங்கு கொடுக்கமுடியும் என்றும் கூறினார்.
 “மிகுந்த பயத்துடனும் தயக்கத்துடனும் தான் அந்தப்
 பொறுப்பை ஏற்றேன். பொறுப்பை ஏற்றதும் முழு முச்சுடன்
 உழைத்தேன். வேலையொன்றுச் செய்ய ஆரம்பித்தால் அது
 முடிவுறும்வரை பிசாகதான். கெளரவமான வேலை, கெளரவக்
 குறைவான வேலை என்றெல்லாம் பாருபாடு காட்டாது
 நான் எல்லா வேலைகளையும் செய்தேன். பொறுப்பேற்ற
 இரண்டொரு மாதங்களில், என்னுடைய இலாபப் பங்காக
 150/- ரூபா பெற்றேன்” என்று கூறும் உழைப்பால் உயர்ந்த
 வரதர், வட இலங்கையின் மிகப் பெரிய அச்சகங்களுள்
 ஒன்றுக்கிணங்கும் ஆனந்தர் அச்சகத்தின் நிர்வாகப் பங்காள
 ராக இன்று கடமையாற்றுகின்றார்.

“நான்” பணக்கராக குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவனால்வன்.
 ஆயினும் நான் இதுவரைபணக்கங்கட்டத்தில்லாடவில்லை, வரவுக்
 கேற்றமா திரிச்செலவுகளை அமைத்துக்கொள்வேன்பட்டு வேட்டி
 கட்டவேண்டும் என்ற ஆகச ஏற்பட்டு அதை வாங்கப்
 பணம் இல்லாவிட்டால், பட்டுவேட்டி கட்டுவது அநாகரிக்
 மானது என்று நானே என மனதைச் சமாளித்துக் கொள்
 வேணேயன்றிக் கடன் வாங்குவதோ, அதை நினைத்து
 ஏங்குவதோ கிடையாது” என்ற இவரது அனுபவ உரையைக்
 கடன்பட்ட நெஞ்சத்தினர் சிறிது சித்தித்துப் பார்த்தல்
 நன்று.

இலக்கியத்தினால் மனிதனின் வரம்க்கையைத் திருத்தி
 அமைக்கமுடியும் என மனப்பூர்வமாக நம்பும் வரதர், இதுவரை
 ஜம்பதுக்கு மேற்பட்ட சிறுக்கைகளையும், கையலம்மா,
 உணர்ச்சியோட்டம், வென்றுவிட்டாயடி ரத்தின, ஆகிய
 மூன்று தொடர்க்கைகளையும் எழுதியிருக்கிறார் “கயமை
 மயக்கம்” என்பது இவருடைய சிறந்த சிறுகளதகளின்
 தொகுப்பு, “மறுமலர்ச்சி யில் வெளியான பீவள்சிப்பலி”

என்ற சிறுகதையை ஒரு சிறு புத்தகமாகவும் வெளியிட்டுள்ளார். "வாழ்க நீ சங்கிலி மன்ன!" என்பதும் இவரொழுதியலரஸர்றுக் கதை நூல்தான்.

"மறுமலர்ச்சி"க்குப் பின், ஆனந்தன், தெண்மொழி, புதினம் ஆகிய பத்திரிகைகளை வெளியிட்டார் வரதர். இவற்றுள் "தேன்மொழி" முழுக்க முழுக்கக் கவிதைகளுக்காகவே வெளியிடப்பட்டது. தமிழ் நாட்டில்மலிவுப் பதிப்புகள் மலிதிருந்தகாலத்தில் இலங்கையில் ஒரேயொரு மலிவுப் பதிப்புத் தான் வெளியிடப்பட்டது. அதுதான் "திருக்குறளும் விளக்கவரையும்" அதை வெளியிட்டவர் வரதர்.

சிறுகதை என்றால் கு. பா. ரா எழுதுவதுதான் சிறுகதை. புதுமைப் பித்தனின் கதைகளிலுள்ள சொல்லீச்சுக்கம்; கல்கியின் கதைகளின் நடை, கட்டுக்கோப்பு, வர்ணனை ஆகியவையும். தேவனின் பாத்திரப் படைப்பும் இவரைக் கவர்ந்தவை "கவ்கி"யைப் போல் வேறு எவராலும் ஏழுத முடியாது, அவருடைய சிறுகதையைப் படித்தாலும் நாவலைப் படிக்கும் திருப்தி ஏற்படுகின்றது. ஜெயகாந்தன் பிரச்சினகளை அலசும் வீதம் நன்றாக இருக்கின்றது" என்று கூறும் வரதரை, மஹாகவி, நாவற்றுமிழுர் தட்டாசன், முருகையன், சாரதா, சத்தியசீலன் முதலாவை ஈழத்துக் கவிஞர் கள் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளார்கள்.

"இந்தியப் பத்திரிகைகளைத் தடை செய்யக்கூடாது தரமான படைப் புக்களை தமது பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டுத் தமிழ்நாட்டு வாசகர்களை தாம் கவரவேண்டும்" என்ற கொள்கையுடையவர் வரதர்.

இவர் எழுதி பத்திரிகையில் பிரசாரமான எந்தக் கதையின் பிரதிகூட இவசிடமில்லை என்னில் கதைவந்த அடுத்தமாதமே அவருக்கே பிடிக்காதாகி 'இப்படியும் என் எழுதினை என்ற நிலை வந்துவிடுமாம் உடனே கிழிப்படும் கதை.

இவர் எந்தவொரு அரசியல் கட்சியிலும் உறுப்பினர்கள், ஆனால் தமிழரக்கட்சியின் அனுதாபி. குறிப்பாகத் தனது தொகுதி உறுப்பினரான திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களில் இவருக்கு விசேட பற்றுதலும் மதிப்பும் உண்டு, "திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் கொள்கைப் பற்றையும் நிதானத்தையும் தியாகங்களையும் சேவையையும் சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது பொதுக்காரியத்திலிப் பதவியைஷ்டி, இன்னுய ஏதாவது உயர்ந்த பதவி கொடுக்கவேண்டும் என்றுதான் நான் சொல்வேன்" என்ற தன்கருத்தை ஆணித்தரமாக வெளியிடுகின்றார் வரதர். கினிநெராச்சித் தொகுதி உறுப்பினர் பண்டிதர் இரத்தினாம் அவர்கள் "வரதரின் ஆசிரியர்"

"வரதர் வெளியிடு" என்ற நிறுவனத்தின சார்பில் ஏறக்குறைய இருபது நூல்களை வெளியிட வரதர். சென்ற மூன்றுண்டுகளாக "வரதரின் பலகுறிப்பு" என்ற பெயரில் தமிழின் முதலாவது Directory இ வெளியிட்டுத் தமிழுலகில் ஒரு புதுமையை நிலைநாட்டி வருகின்றார். தனது கிராமத்தவர்க்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காகப் பொன்னுலையில் "வரதர் நெசவகம்" என்ற கதைத்தறி நெசவாலையையும் நிறுவியுள்ளார்.

படித்துவிட்டு, "வேலையில்லையே" என்றங்கிக்கொண்டிருக்கும் இக்கால இனான்குறஞ்கு வரதரின் வாழ்வு ஒரு வழிகாட்டி!

சத்யன்

குமரப்பரின் போக்கு அந்த ஊரிலிருந்தவர்களுக்குப் புரிய வில்லை சித்தம் போக்கு சிவம் போக்கு என்பார்களே உதவப்போல் தன் இஷ்டப்படிதான் நடப்பார். ஊரெல்லாம் போற்றும் ஆத்ம நாதரைப்பற்றி அவரும் அவர்கள் மாத்ரி பேசவாரே என்றால்...மாட்டார். ரொடி மாயாண்டியின் நல்ல குணங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண் டிருப்பார். பலருக்கு அவர்த்தீமல் கோபம். மற்றவர்களோ “இது ஒரு வகைப் பயித்தியம்” என்று அல்ல சியமாகத் தன்றிவிட்டார்கள். இதற்காக அவர் ஆத்மநாதரைப் பற்றிக் கண்டபடி பேசவார் என்பதல்ல. எவ்வாவது அவரைப்பற்றி அப்படி இப்படி என்று பேச ஆரம்பித்து விட்டால் குமரப்பரின் இதழ்களில் மலரும் சிரிப்பில் ஒருவித வெறுப்பும் கழியிட்டோடும். அவ்வளவுதான். வேறு ஒன்றும் பேச மாட்டார் இதுவருக்கு மர்மமாகவே இருந்தது. பிடிக்கவில்லையென்றால் ஓன்று திட்டவேண்டும். அதுவும் கிடையாது. இவ்வளவிற்கும் ஆத்ம நாதர் யார் தெரியுமா? முற்றும் துறந்த ஒரு துறவி. ஆன்மீகச் செல்வத்தின் நுனுக்கங்களோ வெய்ய

லாம் தெளிவாகப் பாமானுக்கும் விளக்கும் வகையில் கூறுவார் துறவுறத்தில் பற்றற்றவர்களும் அவர் பேசுகைக்கேட்டமாத்திரத்தில் காவித்துணி உடுத்தும் அளவிற்கு மாறிலிகுவார்கள். கம்பீரமான உருவும் சாந்தம் தவழும்கண்கள் கண்ணிடேன்ற குரல். இவற்றுடன் அவர் மறை நூல் கணைப் பற்றி விளக்க ஆரம்பித்துவிட்டால் நாள் முழுதும் கேட்கலாம். மாயாண்டியோ கடைந்தெடுத்த போக்கிரி என்று பெயர் பெற்றவன் அவருடு, இவரும் மனித சமுதாயத்தின் இரு துருவங்கள் என்றால் விகையாகதாது அப்பழுக்கற்ற அந்தத் துறவியைப் புகழாத் தீவர் மாயாண்டியைப் பற்றி இப்படிப் புகழ்கிருஞே என்று மனம் புழுங்கினார் குமரப்பரின் நெருங்கிய நண்பர் ரங்கசாமி.

எத்தனையோ முறை ரங்கசாமி யிடம் குமரப்பர் கூறியிருக்கிறார். “மாயாண்டி போக்கிரி என்று பெயர் எடுத்திருக்கலாம் ஆனால் கலவினுள் தொபோல் இவனைப் போன்றவர்கள் நெஞ்சில் கீற்றமைக்கும், சுத்தியத்திற்கும் இட்டுண்டு. இவர்களுக்கு வெளிவேஷம் போடத் தெரியாது. எதையும் ஒளிக்கவும்

"சார்! இந்தக் கணதயில் ஏதாவது புரிகிறதா பாருங்கள்"

"ஏன்? யார் எழுதியது?

"நான் எழுதினதுதான் உங்களுக்காவது புரிகிறதா என்றுதான் கேட்டேன்"

— ராஜா

தான் நெணப்பிலே நிக்குது. அதே மாதிரி பலாப்பழத்தைப் பற்றி நீணக்கிடோமா? இல்லை. உன்னே இருக்கிற இனிப்பான சுலையை எடுக்கக் கூடிப்படவேண்டியிருக்குமேலேயெல்லாம் ஒரே முன்னுமள்ளா நெறைஞ்சுக்கெடக்கு இடையிலே கையிலே ஒட்டற பிசின் வேறே. பொறுமையா அரிஞ்சிபார்க்கறவனுக்குத்தான் இனிப்பான சுலை கெட்டைக்குது. ஆன மனிதர்களில் ரொம்பப்பேர் சுஞ்சுவா சாப்பிடற மாம்பழத்தைத்தான் விரும்புங்க பலாப்பழப்புலே மேலேயிருக்கின்ற முன்னுதான் நெணப்பிற்கு வருது. உலகப் போக்கிலே விருந்து கொஞ்சம் மாறினுட்டனே சந்தேகத்தோட பார்க்க ஆரம்பிச்கடறங்க" என்றார். அவரை உற்றுப்பார்த்த ரங்கசாமி "என்ன என்க. புலன்களை அடக்கி யோக சித்தி பெற்ற மகாணகளைவல்லாம் அவங்க செய்கிற உபதேசங்களைவல்லாம் தவறு போயிடுங்களா? அவங்களைப் போயிமாம்பழத்துக்கு ஒப்பிடறிங்களே" என்றார்.

தெரியாது. கருங்கச் சொன்னால் சுத்தியத்தின் ஓளிக்கீற்றுக்கள் இவைனப் போன்றவர்கள்" ரங்கசாமியால் கூட இதைப் பொறுக்க முடியவில்லை. ஊரெல்லாம் குரமப் பருங்கு ஒரே பகை. நண்பர் ஊரைப் பகைத்துக் கொள்ளுகிறுரே என்ற பருத்தம் ஒருபுறமும். குரியிணின் ஓளியை விட்டுக் கொள்ளிக்கட்டையைப் பார்த்து புகழ்கிறுரே என்ற ஆதங்கம் மற்றிருப்பும் சேர அயர் அன்று சற்றுக் கைப்படுத்தேன் கேட்டார் 'இல்லை குரமப்பர். நீங்க சொல்வதை என்னால் ஏற்க முடியவில். கண் முன்னுலே காணக்கிடைக்காத ரத்தினம் கெடக்கு. அதை வட்சியம் பண்ணும் சாக்கடையிலே கெடக்கிற கரித்துண்டைப் போய் அப்படி இப்படிக்கநீங்களே இது உங்களுக்கே நல்லா இருக்கா?

குரமப்பர் சிரித்தார். வாயில் அடக்கியிருந்தபுகையிலைச்சாற்றறைத் துப்பிவிட்டு வந்தமர்ந்தார். "உங்களுக்கு என்மேலே கோபம் வர்ற துலே தப்பு எதுவும் இல்லே. மாம் பழத்தைப் பார்த்து உடனே சட்டுனுவாயில்ல போர்ட்டுத் தீங்க மாட்ட மான்னு ஆசைவரும். அது ரொம்பசனு. அதுலே இருக்கிற வண்டுகூட நம்ப கண்ணுக்குத் தெரியிற தில்லே. மாம்பழம்னு இனிப்புத்

"நீங்க என்னைத் தப்பா புரிஞ்சிட்டிருக்கீங்க ரங்கசாமி. இந்த நாட்டிலே உண்மையான யோகி கருங்குக் குறைச்சல் இல்லே. எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்னுலே இருந்த துறையிங்க உண்மையா துறவு நிலை பிறழாம இருந்தாங்க. பிரம்மச்சர்யம்னு அதன்பொருளை சந்தேகமில்லாம உணர்ந்து இருந்தாங்க. அவங்களுக்கு மத்த ஜனங்களுக்கு உபதேசம் பண்ணவும் யோக்கியதை இருந்தது." என்ற குரமப்பரை நோக்கி "அப்படிப்பட்டவங்க இப்ப இல்லை என-

கிறீர்களா?" என்னும் ரங்கசாமி. "அப்படி அர்த்தம் எடுத்துக்காதிங்க. ஆனால் அவ்வளவு நூய்மையானவங்க கோடியிலே ஒருத்தர்தான். மத்த வங்களெல்லாம் அத்திப் பழத்தைப் போன்றவங்க துணிஞ்சு உள்ளே பார்த்தா வெறும் கொசுங்கதான் இருக்கும்" என்னும் குமரப்பர்.

"என்னங்க உங்க கொள்கைப் படி பார்த்தா வேதத்தையும், மத்த தையும் உபதேசம் பண்றவங்க..." என்றார்க்காமியைக் கையைக்காட்டி அமர்த்திய குமரப்பர்" இருங்க ரங்கசாமி. எல்லோரையுமே ஒரே குட்டையிலே போட்டுக் குழப்பற வள்ள இல்லை நான். நம்ப மறைகளைப் பற்றி எனக்கு எப்பவுமே மதிப்பு உண்டு. அவற்றை உபதேசிக்கிறவங்களையும் மதிக்கிறேன். ஆனால் சற்றுத் தடுமாறியவர் இருக்கண்களையும் இடதுகை பாம்பு விரலாலும், கட்டைாரலாலும் அழுத் தியபடி சற்று இருந்து, மெல்ல நிதானமாக ஆனால் அழுத்தமாகக் கூறத் துவங்கினார்.

"நான் எதைச் சொல்லக்கூடாதென்றிருந்தேனே அதைச் சொல்ல வச்சிட்டு அங்க. ஒழுக்கத்தையும் துறவியின் பெருமையையும், தன் நெறியையும் உபதேசம் பண்ணற வங்க, அதுலே கொஞ்சமாவது உறுதியா இருக்கவேண்டாம்...?" பொகிலிவரும் சினத்தை அடக்கமுயல்வதுபோல் அவர் உதடுகள் துடித்தன. அவர் கூறியதைச் சற்று உணர்ந்து பார்த்த ரங்கசாமி திடுக்கிட்டு, "அப்படியென்றால் பெரியவர்..." என்றதும் சட்டென்று அவரைத் தடுத்த குமரப்பர், "தயவுசெய்து பெய்யாச் சொல்லிடாதிங்க.

"நான் அவனை காதலித்தேன், காதலித்தேன் அப்படிக் காதலித்தேன்..."

"எப்படிக் காதலித்தாய்?"

"அடச்சீ! மூடு வாயை"

— ராஜா

என் வேதனை உங்களுக்குத் தெரியாது. பிரம்மச்சரியம், அது இது ஸ்த்ரி பேசறவங்க..." என்றார்முகத்தைச் களித்து, "சே பூமிக்கடி யிலே இருக்கிற கரித்துண்டுதான் வைரமா ஆகிறது. ஆனால் வைரமா மாறின பிறகும்கூட கரிப்புத்தி போகலேன்னு..."

பட்டரென்று பொட்டில் விழுந்ததுபோல் துடித்தார் ரங்கசாமி. "அந்த மகாளைப் பற்றி ஆப்படிக் கேவலமா பேசுவீங்கள்ளனு நான் எதிர்பாக்கலீங்க" என்னும் வெளுண்டு

"நல்லது ரங்கசாமி நான் அவர்க்கிட்டே முன்பு தெருங்கிப் பழகினாது தெரியுமில்லே உங்களுக்கு" என்னும் குமரப்பர் சாந்தமாக.

"ஆமாம். ஆமாம். அப்பேரதோ கொஞ்சம் நல்ல நினைப்பு இருந்தது போலிருக்கு. உங்களுக்கு" ரங்கசாமியின் வரச்தைகளில் வெறுப்பின் சாயை மறையவில்லை. குமரப்பர் சிநித்தபடி "எல்லோரும் ஓளி வெள்ளாம், பேரதை என்கிற்கை நான் வெறும் இருட்டோனு கோபம் வரது சகஜம். இதுவரைக்கும் என்மனதிலே போட்டு முடி வச்சிருந்தேன. நினைச்சுப்பார்த்து வெளியே சொல்லவே கூச்சமா என் அவமானமா இருந்தது சரி..

நீங்க வாங்க உங்க ஒருத் தர்
கிட்டேதான் இதைச் சொல்லேன்.
இதைக் கேட்டுக் கொதிக்கப்போய்
வெளியீடு சொன்னு வீண் கலவரம்
தன் ஆகும். அவரை அழைத்தபடி
குமரப்பர் வீட்டினுள் சௌ ரூ.
மனிதன் எந்தக் குண்ணடத் தூக்கிப்
போடப் போகிறுரோ” என்ற மனக்
கலக்கத்துடன் அவரைத் தொடர்ந்
தர் ரங்கசாமி

பூட்டியிருந்த ஒர் அறையைத்
திறந்துகொண்டு உள்ளே சென்ற
சுமரப்பர், ரங்கசாமி உள்ளே வந்
ததும் கதவை முடித் துழிட்டபர்
பிறகு பெஞ்சக்கடியில்கிடந்த பழைய
பெட்டியொன்றை எடுத்து, துரு
ஏறிக்கிடந்த பூட்டைத் திறந்து,
பெட்டியின் அடியிலிருந்து சில
காகிதங்களையும், ஏதோ ஒரு படத்
தையும் எடுத்தவர் ரங்கசாமியிடம்
கொடுத்தபடி, ‘மனதைத் திடப்
படுத்திக்கொள்ளுங்க’ ரங்கசாமி
மற்றவர்கள் வாழ்க்கையில் புரை
போடிச் கிடக்கிற புண்களையெல்
லாம் வெளி யே காட்டனாயகிற
ஆயையோ, அவசியமோனால்லை
இது அசுந்தரப்பமா ‘கிடைச்சுது’
என்றார். ரங்கசாமி நடுக்கத்துடனே
அவற்றைப் பிரித்தார் அந்தக்
கடிதங்களையும், புகைப்படத்தையும்
பார்த்தார். ஒருவினாடு உலகமே
கழுல்வது போலாகிவிட்டது புனித
மான வெண்பனிச் சிகரமாகக் காட்சி

தந்தது வெறும் பொடியாகிப் பொல
பொலவென உதிர்ந்து அருவருப்
பண சிறு புழுவாக தெளிவிலு போ
விருந்தது. தினைத்து நின்ற அவ
ரின் தோள் கலைப் பற்றிய குமாப்பர்
‘மனதைத் தேற்றிக் கொள்ளுங்கன்
ரங்கசாமி இலை முதன் முதல்
உணர்ந்தப்போ நானும் தினக்குப்
போனேன் இருக்கவும் முடியா
துன்னு நினைத்தேன். ஆனு அது
உண்மைதானைகிறது நிருபணம்
ஆணப்போ...” எனது நிறுத்தியவர்
பெருமூக்கவிட்டபடி “புலன்களை
அடக்குவது எனிதல்லதான் ஆனால்
புனிதமான போர்வையிலே இப்படி
ஒரு அட்டக்கசமா. பிரயமச்சர்யத்தை
கடைப்பிடிக்க மனதிலே வலு இல
லேண்டு அந்த மறைநகளைப் போதிக்க
அவங்களுக்கு என்ன தகுதி இருக்கு?
இப்படிப்பட்டவங்களுக்கு ஒப்பிட்டா
அந்த பொடி மாயாவடி ஒதந்தவன்
தான் தனக்குன்னு வாய்ச்சலளை
உசிருக்கு உசிரா நேசிக்கிறுன்.
ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்கின்ற
பொருள் அவனுக்கும் புரியது.
ஆனால் அவன் உருவமே பலரப
பழும்மாதிரி மேலே இருக்கற
முள்தான் தெரியுது. வண்டு
குடைஞ்ச மாம்பழுத்தைத்தான் ரசிக்
கருங்க...” குமரப்பரின் பேச்சு எது
வும் அதிர்க்கியற்றிருந்த ரங்கசாமி
யின் காதுகளில் விழுவில்லை.

பிரம தேவன்

ஈழத்துச் சிவானந்தன்

பியற்சினின்றது. முக்கண்ணன் வியப்படுவன் விழித்தான் கலைச் செல்லி கலங்கினான். பிரமதேவன் முருவலித்தான்.

“என்ன ஓரியம், இப்படி ஒரு நாளும் திடீரன் நீ நின்றது கிடையாதே”. சிவன் கேட்டான் “எனக்குப் போட்டியாய் இன்னென்றுத்தன் எனது செயலையே செய்வது என்றால் என் மதிப்பு குறையாதா? படைப்பு வீத்தனதயில் வேலெருந்ததன் வெற்றி பெற்றுச்சிட்டால் எனக்குச் சத்துருவுள்ளவா? என்னால் சிருட்டிக்கப் பட்டவனே எனக்குப் போட்டியாய் நிற்கின்றான். வளர்த்தகடு மார்பில் பாய்கிறது.....”

என்ன சொல்கிறோய் உனக்கென விடப்பட்ட வேலையை நீதானே சொல்கிறோய், விஷ்ணுவும் உருத்திர நும் தங்கள் வேலையைத்தானே கவனிக்கிறார்கள். உனக்குப் போட்டியாய் வர வேறுயார் இருக்கிறார்கள்.....”

“இங்கு அல்ல இறைவா! நான் சொல்லவது.....” சொல்ல நினைத்

தனத் நிறுத்திப் பூலோகம் போய் வாருனுமதிகேட்டான் பிரமதேவன். உமைக்குப் பக்கவில் நின்ற சரஸ்வதிக்கு தனனவரின் உள்ளக் கிடக்கை புரியவில்லை. சிவன் சிந்திக்கிறபொழுது அவள் எம்மாத்திரம், தலையைத் தடாக்கொடுத்து உமை ஆழுதலளித்தாள்.

விடைகேட்ட பிரமதேவன் பதில் வரும்வரை நிற்கவில்லை. தன் விருப்பத்துக்கு விரோதமாய் சிவன் நடக்கமாட்டான் என்ற நினைப்பில் கழிவையை விட்டு வெளியேற முனைத்தான். “நாளும் அவருடன் செல்லட்டுமோ...” கேட்ட சரஸ்வதியை உமைதடுத்து நிறுத்தினான். ஆச்சரியமேல்கீடால் சிவனின் நெற்றிக்கண்ணும் திறந்தது. நக்கீரனுக்கு வெம்மை காட்டிய கண; பிரமனுக்குத் தன்னமை காட்டியது. நடந்து சென்ற பிரமனின் முதுகுப்புறம் ‘சில்’ எனக் குளிர்ந்தது. திரும்பநினைக்காதவன் திரும்பினான், தன்னேனி வீசிய நெற்றிக்கண் தெரிந்தது. சிரம தாழ்த்தி கரம் கூப்பி விட்டுத் தொடர்ந்து நடந்தான்.

கயிலையை விட்டு அவன் மறையும் வரை ஏழு கண்களும் இமைக்கவீல்லை.

இரவு ஒருமணி, ஊரெல்லாம் உறங்கிவிட்டது. எழிலரசன் எழுதிக் கொண்டு இருந்தான். கதவு தட்டும் ஒரை கேட்டது. அகால தேரத்தின் யார் வருவார்கள்? மனைவியும் மக்களும் பிறந்தகம் போய்விட்டார்கள். துணைக்கிருந்தவன் உறங்கி னுல் விழப்பது வீடியலிட்டுத்தான். ஒரு கணத்தின் பின்னத்தில் இத்துணையையும் நினைத்தவாறு எழுந்து சென்று கதவைத் திறந்தான்.

வந்தவர் வாயிலேயே நின்றூர். புதியவர் ஒருநாளும் வராதான். எடுப்பான தோற்றம், களை கொட்டும் முகம் ஒளி சிந்தும் காண்கள்—என்றும் கண்டிராத தோற்றம். நின்ற வரை உண்ணிப்பரக தோக்கினான் சில நிமிடங்கள்கழிந்தன. வந்தவரே வாய் திறந்தார்.

“என்ன பார்க்கிறோய் அழையா விருந்தென்று?”

“இல்லை...நான் அழைக்காமலே பலர் வருவதுண்டு.”

“அப்படியானால் ஏன் வியக கிறும்...”

“நீங்கள்...”

“உள்ளே வரட்டுமா...?”

“மன்னித்துவிடுங்கள் இத்துணை நேரமும் நிற்கவைத்து விட்டேன்... வந்து உட்காருங்கள்”.

அறையை அலங்கரித்திருந்த தெய்வீகக் கூட்டுசிகளையும்— அலமாரியை நிறைந்த புத்தகங்களையும்—சிதறிக்கிடந்த பத்திரிகைகளையும் வந்தவர் நோட்டப்பிட்டார். வந்த வரின் உருவத்தை உச்சியிலிருந்தி

உள்ளங்கால்வார கவனி ததான் எழிலரசன். கைதக்கு ஏற்ற நல்ல பாத்திரம் தான் ஆனால் இவரின் இயல்பும் உணர்வும் ஆசாபாசமும் எத்தனையதாக இருக்கும். உடையதிடு உள்ளத்தைப் புரிந்துவிட்டால்— புதிய இலக்கியம் படைக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். அவன் நிலையில் நெழிந்தவை கேள்விகளாய் உருவெடுத்தன.

“நீங்கள் எந்த ஊராவர்? உங்களைப்பற்றி ஒரு செய்தியும் எனக்குத் தெரியாது.”

“உண்ணைப்பற்றிய செய்தி நிலைய வரும்பொழுது என்னைப்பற்றியது எப்படி வரும்...”

அவர் பேச்சில் கடுமை தொனித்தது. எழிழுசன் மெல்லச்சிரித்தான்.

“என்ன சிரிக்கிறோய். நான் சிரிப்புக்கு இடமானவன் இல்லை.” எழிழுசனுக்கு வியப்பரக இருந்ததே, வந்தவர் வலியச் சண்டைக்கிழக்கிறாரே! தீர்த்துக்கட்டத் திட்டம் போட்டு வந்தாரோ?

“நீங்னைதொழில்செய்பவன்...” அவர்கேட்டார்.

“சிருட்டி கர்த்து...” அவன் சொன்னான்.

“அப்படி என்றால்... பீர்மாவா”. அவரில் அவசரம் காணப்பட்டது

“அன்பார்கள் ஒரு பட்டத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள்.” பதினில் பணிவுக்கு முழுந்தது.

“நீ ஏற்றுக்கொண்டாயா?” கேள்வி கணல் கக்கியது

“அன்புக் காணிக்கையை ஏற்காமல் என்ன செய்வது” நன்றிப் பெருக்கு விழுமிப் பூரித்தது.

என்ன திமிர் உனக்கு... அப்படி என்ன தகுதி, உனக்கு வந்துவிட்டது. உண்ணைப் படைத்தவண்டே அவமதிக்கிறுய்.” நெருப்புத் துண்டுகள் கொட்டப்பட்டன.

“நிங்கள் சொல்வது...?”

“உனக்குப் புரியாததுதான். தலைச்சுதாது தத்துவத்தையீடு மறந்தவன் நி... ஆணவழும், நெஞ்சு சூழத்தும் உண்மையை மறந்தது விட்டன...”

எழிலரசனுக்கு சீற்றம் வராம வீல்லை. வீட்டுக்கு வந்தவரோடு வெறுப்பாய் பேச விரும்பவில்லை அவன். பேசாமல் தலைகுணிந்தபடி இன்றான்

“ஏன் தலையைக் குணி ந் து விட்டாய்...”

அவன் மோனமரப் நினருண்.

“உண்ணைப் படைத்தவன் பிரமா என்ற பெயருடனிருக்க நீயும் அப்ரெய்கா வைத்திருக்கவாமா? அவன் சிருட்டியின் இரகசியையும் உண்மையும் உனக்கும் வந்துவிட்டதா? அப்படி வரக்கூடிய ஒன்று அது?”

“ஓ!...நிங்கள் படைப்புக் கடவுளைப்பற்றியா பேசகிறீர்கள்—ஆப்பொழுது புரிகிறது. அவரை நான் மறந்தலீல்லை. உங்களைப் படைத்த அவர்தான் எண்ணையும் படைத்து மனிதர்களையும் படைத்தார். நான் மனிதர்களின் வார்த்தை—நடைமுறையைக் கவனித்து மனித இலக்கியம் படைக்கிறேன் அவ்வளவுதான் அவர் யிலையில் இருக்கிறார் நான் பூலைக்கத்தில் இருக்கிறேன். அவர் மலையில்—நான் மடுவில்...” வந்த வரின் உள்ளாம் சிறிது அமைதி கொண்டது.

“இருந்தாலும் அவரைப்போல் நி ஆகமுடியுமா?”

“முற்றிலும் முடியாதுதான் ஒரு பகுதியைது முடியும். அவர் படைப்பில் குறைவும் நிறைவு அழுகும் அழுகின்றையும்—இருப்பது

போல்—என் படைப்பிலும் உண்டுதான். என் குறை தமீர்க்க முடியாதது ஆனால் அவர் குறை...?”

“செல்லு என் நிறுத்திவிட்டாய்...”

“அவர் குறையற்ற மனிதர்களைப் படைக்கலாம், அதை அவர் செய்வதில்லை...”

“இந்த இடத்தில்தான் அவர் சிருட்டியின் தத்துவத்தை நி புரியவில்லை...”

“நான் மனிதன் தானே எல்லாம் புரிந்துவிடுமா?”

“அப்படியானால் என் அவர் பெயரை உன்னினுடைட்ட ஓட்ட வைத் திருக்கிறுய்?”

“நிங்கள் புரியாமல் பேசகிறீர்கள் நான் பிரமாவே தனிர், பிரமதேவனில்லை ‘தே வன்’ என்ற சொல் தெய்வீகமான தல்லவா?”

வந்தவரின் முகம் மலர்க்கியுற்றது—கண்கள் கணிவைக் கக்கின. கோசித்துவிட்டோமே, நம் குழந்தை நட்மைப் பகைக்கவில்லை. பக்தியோடு வணங்குகிறது

புத்தக அலமரியில் வைத் திருந்த பிரமதேவனின் படத்தைப் பயபக்தியோடு எடுத்துக் கொண்டந்து அவரிடம் காட்டி ன் எழிலரசன்

“இவர்தான் நான் சொன்ன தேவன்...” படத்தில் பதித்திருந்த கண்களைத் திருப்பி வந்தவரைப் பார்த்தான்

ஒரு முகத்தோடு வந்த வர் நான்கு முகத்தோடு இருந்தார் திடுக்கிட்டறியா எழிலரசன் தினைத்து—தினாறினுள்

“பயப்படாதே! நீயும் தேவனுக்காய்” அவர் மறைந்துவிட்டார்

விமர்சனப் போட்டி

‘ஹமக்குத் தொழில் கவிதை, நாட்டிற்குழைத்தல்
இமைப்பொழுதும் சேராதிருத்தல்’.

என்ற

மகாகவியின் துடிப்பையெல்லாம் இன்று தமதாக்கிக்கொண்டிருப்பவர் எழுத்து இலக்கிய உடல்கத்தினர்தான்.

தமிழகத்துச் சங்கிகைகளையெல்லாம் வாசித்து, வாசித்து “கதை” என்றவுடன் ‘தமிழகத்தில் எழுதப்பட்டதா’ எனக் கேட்டுப் படித்த காலமும் ஒன்றிருந்திருக்கலாம்.

இன்றே நிலைமை முற்றிலும் மாறிவிட்டது. ஈழத்தில் எத்தனையோ பிரசரங்களிருக்கின்றன சிறுக்கைத் தொகுதிகளை மட்டுமே என்னரிப் பார்த்தால்... எத்தனை யெத்தனை புத்தகங்கள்! எத்தனை யெத்தனை இலக்கியங்கள்!

அத்தனையத்தனைக் கதைகளையும் நீங்கள் எந்தெந்த அளவிற்கு ஊன் நிப் படித்திருக்கிறீர்கள்?—இதைப் பரிட்சிக்கவே இந்தக் கவர்ச்சி கரமான போட்டி

சமூத்தில் அற்புதமான எழுத்தாளர் அனேகம்பேர் இருந்தாலும் அத்தனைபேரும் குட்டத்துள் தீபமாகவே ஒளிர்கின்றனர்.

‘கலைச்செல்லவியின் இப்போட்டி—

அந்த எழுத்தாளர் அத்தனை பேர்களுக்கும் உற்சாகமுட்டுவதாயமைகின்றது.

அவர்களின் எழுத்தேவியங்களை வாசகர்கள் ஊன் நிப் படிக்கும் சந்தேர்ப்பத்தை எந்துகொண்டிருக்கின்றது.

எம்மவின் நூல்களை எல்லாரும் வரங்கவேண்டும் என்ற பணியைச் செய்கிறது.

சமூத்து இலக்கியவாதிகளின் தினையை உலகறிய முரசாறாகின்றது. இத்தனைக்குமேலாக நம்மவர்களை மிக உயர்ந்த கலா ரசிகர்களாகவும், தரமான வாசகர்களாகவும் உருவாக்குகின்றது.

‘கலைச்செல்லவியின் இவ்வன்னத நோக்கம் நிறைவெய்த நீங்கள் செய்யவேண்டிய தெல்லாம் இதுதான்:

ஞாபிப்பிட்ட ஒரு சிறுக்கைத் தொகுதியின் பெயரை அறிவிப்போம். நீங்கள் அதைப் படித்து (அந்தத் தொகுதியில்) உங்களுக்குப் பிடித்த மிகச் சிறந்த கதையொன்றைத் தெரிவிசெய்து; அது என், எதற்காக, எப்படிச் சிறப்பான அந்தஸ்தைப் பெறுகிறது என்பதையெல்லாம் விமர்சனைதியில் புல்ஸ்கப்தாளில் இரண்டு பக்கங்களுக்கு மேற்படாமல் எழுதியனுப்பவேண்டும்.

ஆவணிமாத விமர்சனத்துக்கான தொகுதி இதுதான்.

கயமை மயக்கம்

நூலாசிரியர்: ‘வாதர்’ :: விலை. ரூ. 2.50

பிரசரிக்கப்படும் ஒவ்வொரு கட்டுரைக்கும் ரூ. 5/- பரிசளிக்கப்படும்

முடிவு திகதி 30-8-66

லட்குமி மணைன்

சரியா தப்பா?

“அத்தான் அத்தான்” எனக் குழந்து, குளிர்ந்து, அந்த இதழ் மஸர் ரசப்பிழவான், சத்தான உயிரான உறவான மொழியை இனிக் கேட்க, ரசிக்க ருசிக்க முடியுமா? “அப்பா! அப்பா!” எனப் பொக்கை வாய்ப்புரிப்பில் ஒழுகும் அந்த மதுர மொழி இனிமையை மாந்த முடியுமா? அவர்கள் நிலை? அவர்கள் வாழ்வு? என்றும் கண்ணீர்தாலு?

சோற்றுக்கு வழியில்லாமல் திண்டாடும், “அதோ பேர்கிருளே அவள்தான், அந்தக் கொலைகாரன் குமரன் பெண்டாட்டி”, என உலகம் தூற்றவும், ஏளானம் செய்யவும், அவள் சாக்ரமல் சாகவும்தானே நான் அவளைக் கலியாணம் செய்தேன். “உன் அப்பன் ஒரு கொலைகாரன், அம்மா...?” என மற்றக்

குழந்தைகள் நெயப் புடைக்கத் தானு நான் அவன் தந்தையா னேன்? சீதி! என்ன பயித்தியக்கார நினைவுகள். தவம்! நீட்டும் என்னைக் கொலைகாரனுக் கூப்புக் கொள்ளமாட்டாய், நான் ஒப்புக் கொண்டபின்பும் நீ ஒப்புக்கொள்ள மாட்டாய்? அப்படியான உத்தயி யின் கணவன் ஒரு கொலைகாரன்? என்னை நிரபாதி என்றார் சொல் லப்போகிருக்கன். இல்லை, நான் கொலைகாரன்தான்.

சி! இரக்கம் என்பது மனித னுக்கு இருக்கவே கூடாதா? அப்பா அப்மா, அன்னன்-தம்பி, கணவன்-மனைவி இவர்களிடையில் காட்டும் உணர்ச்சிதான் அன்பா?

ஒரு முன்றும் பேர்வழியிடம், ஒர் அநாதையிடம், வரழவழியில் வரதவனிடம் காட்டும் அன்பு அன்பாகாதா? அரக்கமணம் கொண்டிருந்தால் நான் இந்த இடத்தின் நிழலைக் கூடப் பார்த்திருக்கமாட்டேன். மற்றவனுக்கு இல்லாத அக்கறை எனக்கு இருந்ததால்தான் நான் இந்திலைக்கு ஆளானேன். அன்பு, இரக்கம். ஆதாவு அடி யேரு சாகட்டும். ஒருவன்மற்றவன் துன்பப்படும்போது செய்யும் உதவிக் காக சொர்க்கத்திற்கு அனுப்பப்படுவானே இல்லையோ. அவன் நிச்சயமாக இந்த உலகத்தில் வாழ முடியாது? நான் நன்மை கருதி ஒன்றைச் செய்தேன். அது என்னைக் கொலைகாரனுக்கிவிட்டது. 'நான் நிரபாதி—நான் செய்தது சரி' இப்படியாராவது சொல்வார்களானால் அவர்கள் நிச்சயம் பயித்தியக்கிட கொர்க்காரக்கப்படுவார்கள். ஆனால் சட்டத்தின்முன் நான் குற்றவாளி

தான். சட்டம்! அது ஒர் கழுதை அது என்னை உதைத்ததில் என்ன செய்ப்பு?

அன்று அந்தக் 'கோடே' அமர்க்களப்பட்டது? "அட! அவன் கொலைகாரன்?" "அவன் மிதித்த இடத்துப் புல் லும் சாகாதே?" அவன் ஒரு பக? "அவன் தலைவிதி நாம் என்ன செய்யமுடியு?" இப்படிப் பலரும் பலவாக அவனுக்காகப் பரிதாபப்படுவதைவிட வேறு என்ன செய்யமுடியு? குற்றவாளி களைக் கொலைகாரர்களை விடுவிக்க என்று அப்புக்காத்துமாரும் இருக்கிறார்கள் தான். எத்தனை நிரபாதி களை விடுவித்தான் என்பதில்ல, எத்தனை கொலைகாரர்களை விடுவித்தான் என்பதில்தான் அடவக்கேற்றின் புகம் இருக்கிறது. அப்படியான திறமைசாலிகளும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

குற்றவாளிக்கண்டிலே குமரன். அடவக்கேட் எவ்வளவோ முயன்றும் அவனைப் பேசவைக்க முடியவில்லை. "போசாமல் நிற்பதால், நிரபாதியர்கிவிடலாம் என்ற என்றாமா?" என்ற நீதிபதியின் கேள்வியை அடுத்து, "நான் உடனாலையைச் சொன்னாலும் என்னை விடுதலை செய்யமாட்டார்கள்" என்ற நினைப்பில் மௌனமாக நின்ற குமரன், எதையும் எதிர்பாரதவலைப் போல் கைத்தயைத் தொடர்ந்தான்.

பங்குணி மாசத்துக் கொடு வெயில்; கன் கூசும்படியான ஓளிப்பிரகாசம். 'என்ன வெயில்?' என அதன் கொடுமையை வாய்க் கூருதவர்கள் இல்லை என்றாம். நல்ல காலம், 'என் ன கொடுமை வெயில்' என்ற விசயத்தி

லாகுதல் கட்சி பாராட்டாமல் இருக்கிறார்களோ. திடீரென, பொட்டுப் பொட்டாக முதிர்கூட்டங்கள். கருமேகங்கள் ஒன்றுகூடி எழுந்து பாந்து, குளிர்த்த முவலவலால் வரனத்தில் படர்ந்தன. ‘ஜில்’ என குளிர் தென்றல் மழைத்துவிகளைத் தொடர்ந்து பெரிய மழையே கொட்டியது.

‘ஜியா!’ என்ற குரல். அதைத் தொடர்ந்து “போ, போ வெள்ளிக் கிழுமையில் வா” என்ற முதலாளின் பதில் குரல். தர்மம் செய்வதற்கும் நாள் வேண்டுமா? ‘ஜியா, மழை’ என்ற மறுகுரல், வீதியில் பார்த்தேன். அங்கே ஒரு பிச்சைக்காரர்ஸ் மழையில் நினைந்து கொண்டிருந்தான். ‘ஜியா நடக்க ஏலாது’ என்ற போதுதான் அவன் ஒரு சொத்தி நாலுகாலால், நடக்கிறுன் எனப் பட்டது. பக்கத்தில் நின்றவர் துணையுடன் அவனைத் தூக்கி நினையாமல் விட்டோம்.

அரையில் ஒரு கிழந்து, நைந்து இறந்து அயுக்கேறிய துணி. மேலேயும் ஒரு கந்தல் ‘சேட்’ உடம்பைப் போர்த்துக்கொண்டது. அயுக்கொண்டைறத் தவிர மற்றும்படி இன்றைய பெண்கள் நாகரீகத்தின் பெயால் அணியும் ‘பிளொஸ்’ இலும் பார்க்க அது மேலானது பிச்சைக்காரன் தலை, என்ன ‘குறப்’ செய்து கிறீம் தட்சீ, ‘யங்கி’ பண்ணப்பட்டதா? வேனல் கானத்தில் யராழ்ப்பாணத்தில் காலைப்படும் நாகதாளி போன்றது அது. அருவருக்கத்தக்க நிலை கைகள் இங்டிருந்தான். அவைகளா அவன் கால்கள்? ஜிந்து தலைநாகம், பத்துத்தலை இராவணன்

நான்முகன், பண்ணிருக்கங்கள். இப்படி யெல்லாம் கதைகள் பண்ணி, பாப்பி ரசித்துமகிழும்மக்கள் கூட்டம் இரண்டுக்கூட்டைய இந்தாட்டு மன்னர்களை நினையாததேனே? அவன் கணைக் காலுக்குக்கீழ், கிடங்குபோல் ஒரு பெரிய புண். மழைக்காக வந்த தோ? அந்தப் புண் வீலிருந்து வடியும் சீழைப் பருகவேர என்ன வேர, யாரும் அழைக்காமலேயே ஈய்க்கள் மொய்த்தன. அவனைத் தாக்கியபோது அவன் கட்டியிருந்த கந்தை அவிழ்ந்தது; அதை அவன் பிடித்துக்கொண்டான். பிச்சைக் காரர் என்றால் மனிதன்தான் உதவ வில்லை என்றாலும் அவன் கை உதவியது. உடுக்கையிழுந்தவன் கை வேறுபாடு காட்டாதுதானே! பிச்சைக்காரரானுக்கும் மானம், ரோசம் வெட்கம் உண்டுதானே.

“என்? இந்தப் புண்ணுக்கு ஆஸ்பத்திரியில் காட்டினால் என்ன?”

“ஆஸ்பத்திரியில்தான் இருந்தனன்; அவங்கள் மருந்து கட்டவில்லை போகச்சொல்லிலிட்டாங்கள்”

21 ரூபாய் கட்டினால்தான் பாக்டர் கவனிப்பாரோ? இல்லை, கண்ணுக்கும், கருத்துக்கும் அவன் பிடிப்பாயில்லையோ?

‘ஜியா, ஒரு சோடா வாங்கித் தாங்கோ?’ தன் கை நிறைய இருந்த நாள்யங்களைத் தஞ்சயில் கொட்டி எண்ணுகிறுன். எங்கே இன்று ஒரு ‘ஓசி’ சிரட், சினிமா கிடைக்காதோ என வராழ்ந்து வரும் மக்கள் கூட்டத்துடன் அந்தப் பிச்சைக்காரன் தன்னிடமிருந்த நாணயங்களைத் தந்து நான்யமாக

நடந்தது என்னால் ஒன்றை அழுத்தமாகப் பதிய வைத்தது.

“காசை வைத்துக்கொள்”, எனக் கூறிவிட்டு ஒரு சேர்டாவை வரவழைத்துக் கொடுத்தேன். “காசை வைத்திருக்கிறுய் ஏதாலும் சாப் பிடாதையன்”

“இன்றைக்கு முடிந்துவிட்டால் நாளோக்கு ஆர் தாறது”

உணக்கு இருக்கிற சிக்கனப் புத்தி எங்களுக்கில்லையே! இப்போலின்னவேர சாகப்போகிற அவன் கூட நாளையைப்பற்றிச் சிந்திக்கிறுனே.

சேர்டா வயிற்றுள் குட்சொள் எவும் சிறு தெம்பு ஏற்பட்டது

“என் உணக்கு யாருமில்லையா?”

“ஆரும் இருந்தால் ஏன் இப்படி அலைகிறன்”

“ஆப்ப, உன்னை வயேநிபு மடத்தில் சேர்த்து விடவா?”— மௌனம்.

“என் பேசாமல் இருக்கிறுய். அங்கு பலவசதிகள் உண்டு. போயிருக்கலாமே?”

“அங்கே இருந்தனுன்றான்— இப்படிச் சுதந்திரமாக ஊர்கற்ற முடியுமா?”

எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது. தடக்க முடியவில்லை. ஒருவேளை சாப்பாட்டுக்கு ஊர் சுற்றவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குள் சுதந்திரம். என்றாலும், கேவலம் பெரிய பெரிய படித்த மனிதர்களே “அடிமை வாழ்வு பறுவாயில்லை. சுதந்திரம் வந்தபின் என்னத்தைக் கிழித்து விட்டோம். என்றாலும், வெள்ளைக்காரன் ஆட்சி வெள்ளைக்காரன்

ஆட்சிதான்” என நாலூறும் அடிமைப் புத்தியிலும் பார்க்க இந்தப் பிச்சைக்காள புத்திமேலானதாக எனக்குப்பட்டது அவனைப் பற்றிய விசயங்களை அறிந்தால் கூவயான சிறுகதை ஒன்று எழுதலாம் என என்னிக் கேள்விகளைக் கேட்டேன். முடிவு? நானே கணத்குக் கருவானேன்.

அவன் வாயிலிருந்து உருப்படியான பதில்களைப் பெறுவது கண்ட மாகத் தெரிந்தது. “என் என் ஆடைய கதையைக் கேட்டு, எந்தப் பத்திரிகையில் வரப்போகுது” என்றபோது, எதோ சந்தர்ப்பத்தில் பத்திரிகைக்குப் பேட்டி கொடுக்க வாய்ப்பேற்படும்போது, ‘அது செய்வேன் இது செய்வேன்’ என அலப்பித்திரிபவர்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன்.

“கடவுளே! சாவுமட்டும் வந்தால்.....”

இவ்வளவு எல்லாம் பேசிவிட்டு சாவைப்பற்றிய பேசுகிறானே அவன் முடிக்கு முன் “உணக்குச் சாக விருப்பமா? என்றேன்.” “எல்லாம் எங்கள் கையிலர் இருக்கு?” இதற்கு மேல் அவனிடம் பேச்கக் கொடுக்கந்து விரும்பவில்லை. என் சிந்தனை எதோ ஒன்றை என்னி முடிவு செய்தது. இவன்வாழ்வதால் ஒரு வருக்கும் இலாபமில்லை. அவனுக்கொ ஜீவமரணப்போர். அவன் வாழ்வதாலோ, சாவதாலோ யாருக்கும் நட்டுமும் இல்லை லாபமும் இல்லை. ஆனால் அவனுக்கு நிம்மதி அவன் உயிருக்குச் சாந்தி.

என் முடிவுஅவனைச் சாகடிப்பது தான்.

ஒர் உயிரைச் சாக்டிப்பதா? அந்த உரிமை எங்களுக்கில்லை. ஆக்குவதும் அழிப்பதும் ஆண்டவன் திருவிளையாடல். நாம் அதை எண்ணுவதே பாவா. இப்படிப் பேசும் வார்டு வேதாந்தம் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. கரணம் உண்டு. தன் நுடைய நன்மைக்காக, தன் கயநலத்திற்காக, தன் இச்சையைப் போக்குவதற்காக, தனக்கு துன்பம் தருகிறார் என்பதற்காக கொலைகளைச் செய்கிறார்கள் இதுகூடாது. அப்படி உயிரைப் பறிப்பது பாவம் ஆனால் நோயினால் அழுந்தி, வயதால் சுருங்கி. நொந்து கெட்டு, இனி மேல் வாழுமுடியவில்லை. வாழுத் தெரியவில்லை. வரம்வது கண்டம் என்ற நிலை ஒருவனுக்கு ஏற்படும் போது அவனைச் சாக்டித்துவிட வேண்டும். நோயால் துடித்துக் கொண்டிருந்த கண்றுக்குடியைக் கொன்றுவிடும்படி சொன்னால் கோந்திஜி அவர்கள். அதே போன்றதுதான் என்னுடைய முடிவும்.

சத்திர சிகிச்சை செய்யுமுன், ஒருவனுடைய சம்மதம் கீட்டுத் தான் அதைச் செய்கிறார் டாக்டர். அதன் பொருள் என்ன? ‘உன் உயிருடன் விளையாடப்போகிறேன்? சம்மதமா? என்பதுதானே. நானும் அவன் சம்மதம் கெட்டு விட்டேன். அவனும் சாக விரும்புகிறுன். இதில் தப்பு என்ன?

மழை சற்று ஓய்ந்தது. மெல்லிய தூறல் — அவனைப் பார்த்தேன். சாடையாக உறங்கிவிட்டான் நாளைய முடிவுக்கு இன்று அடையாள உறக்கீரை?

மறுநாள்; இரவுவேளை. நஞ்சகலந்த சோடாப் புடியுடன் அந்த

வீதி வழியாகப் போய்க்கொண் டிருந்தேன். அந்த விருந்தாவின் ஓரத்தில் அவன் படுத்திருந்தான். தடிப்பார்த்தேன்—எழுந்தபாடில்லை சமயத்தைப் பயன்படுத்தி கொண்டு வந்த நஞ்சகலந்த சோடாவை வாயில் ஊற்றினேன்.

வாய்க்குள் ஊற்றி நிமிர்ந்தது தான் தாமதம், ‘கிறீச்’ என்ற ஒலி கேட்டு ரேட்டைப் பார்த்தேன். பின்பக்கமாக ஒரு ‘ஜீப்’வின்து என்னருகில் நிற்பதற்குமுன் பொலிசார் குதித்தனர். ‘எய் என்ன செய்கிறுய்? நீ கள் அத்தோணியா? எங்கே இருக்கிறுய்? கூப்பன் இருக்கா? உங்கவிதானையின் பெயச் என்ன? “கேள்வி களைத் தொடர்ந்து என்பதில்லை வந்தன. அதே நேரம் ‘பொய்சின் சிமெல்’ என்றவார்த்தை களுடன் அந்தப் புடியைய எடுத்து வந்தான் ஒருவன்? ‘கைசூலை’— ஒருவன் வாயைப் பளக்கவும் இருவர் என்னை நேரக்கி மிக அருகில் வந்தனர். அந்தப் பினாத்தையும், என்னையும்சுமந்துகொண்ட அந்த ‘ஜீப்’ இருளைக் கிழித்துக் கொண்டு பறந்தது.

அடுத்த நாள் தினாசரிகள், “பிச்சைக்காரன் கொலைசெய்யப்பட்டானு? ” “கொலையாளி ஸ்தலத்திலேயே கைது” புலன்விசாரணை நடைபெறுகிறது.

என்ற மகுடமிட்ட தலைப்புடன் வெளியாகி வீறுவிறுப்பாக விற்பனை யாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. இப்படிச் செய்திகளினால் தானே பத்திரிகைகள் உயிரோடிருக்கின்றன?

கொளை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு, பெண்கடத்தல், சினிமா இவைகளைப்

பற்றிய செய்திகளை முன்பக்கத்தில் கொட்டை எழுத்தில் தலைப்பிட்டு, உள்ளே 'கலம் இஞ்ச்' அளவில் பத்தி, ஒழுக்கம், கண்ணியம் இப்படியான விசயங்களை வெளியிடுவது தானே இன்றைய தினசரிகளின் நாளாந்தக் டட்டை. இது பத்திரிகையாளரின் கருத்துப் பஞ்சமா? அல்லது வாசகர்களின் நாக்குறை வான அறிவுப் பஞ்சமா?

வழக்கு விசாரணை நடந்தது. "நஞ்சுட்டப்பட்டதனுல் அந்தப் பிச்சைக்காரன் இறக்கவில்லை. நஞ்சுட்டப்படமுன் அவன் இயற்கையாகவே இறந்துவிட்டான்" டாக்டர் கொறணர் நிப்போட் அப்படியிருந்தும் பத்துவருடம் சிறை வாசம்

'கொலை செய்யாவிட்டாலும், கொலை செய்ய எத்தனித்தார்'—இதுதான் தீர்ப்பின் சாரம்.

பத்து வருடங்கள் என் இளைப் பூமிந்தபின் விடுதலையா? விடுதலையான பின் என்மலைசீ, பின் ஜீ என்னை வரவேற்பார்களா? இதிலும் மரண தண்டனைமேல் என் எனக்குப் பட்டது.

என்றாலும், வாழமுடியாமல் சுஷ்டப்படுவனை, வாழத் தெரியாதுவனை, அந்தப் பிச்சைக்காரனைப் போன்ற நிலையிலுள்ளவனைக் கொல்ல வேணாடும். இது என்னுடைய வலுவான மனச்சாட்சி. இதையிட்டு உக்கள் தீர்ப்பு எதுவானும் நான் கவலைப்படப்போவதில்லை.

R.V. கவுடர் R.V.G. பீடிகள் மேலானைவை

இரு
சீரான
கலைவை

தயாரிப்பாளர்கள்:-

R V G பீடி கும்பெனி,
34, மாணிப்பாய் ரேட், யாழ்ப்பாளை.

சட்ட சட்டதா! கையை விட்டதா!!

ஓ வெவாருவருக்கு ம் அவரின் தலைவிதிப்பயன் தான் மணம் நிகழும், மனவாழ்க்கை நடித்து நடைபெறும். சோழ வக்கு காதலித்துக் கலியானம் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் தலைவிதி. கமலாவைக் கண்டான், காதலித்தான், தாலினையும் கழுத்தில் ஏற்றினைவத்தான், பெற்றேருக்கு மாருக நூன் நினைத்தால் என்னியார் தடுப்பது என்ற இறுமாப்பிள், தன்கை தனக்குதலி என்ற எண்ணத்தில் (எமாற்றத்தில்) நடந்த கலியாணசானதால் (அவன்) வரமுவதற்கு வீடு கிடைக்கவில்லை சில காலம் ஹொட்டல்களில் வரம்ந்தனர், இந்த வரமுக்கை மடியையும் வழிந்றையும் கடிக்க அதை வெறுத்து மிகக் கஷ்டப்பட்டு வீடொன்று வாடகைக்கு எடுத்துத் தனிக்குடித்தனத்தை ஆரம்பித்தனர் இருவரும். அவர்கள் தனிக்குடித்தனம் நடத்திய முறையே அலாதி. குடித்தனம் ஆரம்ப மான முதல்நாட் காலை.

சோழ: கமலா பசி வயிற்றைப் பிடுக்குது என்ன இருக்கு?

கமலர்: எனக்கும் சரியாகப் பசிக்குது

குதுங்கு

என்னத்தான் இருக்கு சாப்பிடுவ தற்கு?

சேர: ஏதாவது தேஷினவப்பதை விட்டுவிட்டு நன்றாகத் தூங்கி யெழுந்து என்னிடமா கேட்கிறோம், என்ன சாப்பிட இருக்கிகள்கூ?

க: நான் என்ன செய்ய? அரு கில் ஒரு ஹூட்டலு மில்லையே, நான் எங்குபோய் என்னத்தைத் தேடுவது?

சேர: ஹோட்டல் சாப்பாட்டைத் தலைமுழுவதற்காகத்தானே கஷ்டப்பட்டு இந்த வீட்டை எடுத் தேன். சாப்பாட்டை ஹோட்டலில் போய்த் தேடக்கூடியில்லை உன் ஜைத்தான் தேடக்கொண்னேன். சரி, சரி. சட்டுச் சட்டென்று ஏதாவது போய்த்தேடு. வயிறு எரிவதைப் பார்த்தால் கொஞ்சமேநரத்தில் நெருப்புப் பற்றிவிடும் பேரவிருக்கு.

க: அத்தான்...

சேர: என்ன...

க: அத்தான்...

சேர: இதுகானு கொஞ்சவதற்கு நேரம்? என்ன? சொல்லித் தொலையேன்.

க: அத்தான்... வந்து... வந்து எனக்குச் சமைக்கத் தெரியாது அத்தான்.

சேர: என்ன...? (அந்தநேரம் அங்கில் நின்றவர்கள் சோழுவின் 'என்ன' என்ற சொல்லுக்குப் பல காரணங்கள், கருத்துக்கள், இலக்கணங்கள் கொடுக்கலாம், சந்தீப்பம் கூறி விளக்குவதற்கும் ஒரு பாடலோ அல்லது பந்தியோ வேண்டாம். இந்த ஒரு பதமே போதும்) ஹோட்டல் என்ற பேச்சே இனிஎடுக்கக்கூடாது. நட குசினிக்கு. உனக்குச் சமைக்க வருமோவாதோ?

என்று நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன். (இதிலிருந்து சோழுவின்குச் சமைக்கத் தெரியுமென்று நினைத்து விடக்கூடாது. தான் ஆண்மகன் தன்னுல் எதுவும் முடியும் என்ற ஆணவும், அவ்வளவுதான்) அந்த நெடிமேட் தோசை மாப்பொட்டலத்தை எடு. சரி. நான் சொல்கிற படி செய் (பொட்டலத்திலுள்ள வாசகத்தைப் பற்றி சோழ விமரிசனம் செய்ய விஷயம் ஆரம்பமாகின்றது.)

சேர: இந்த மாவைச் சிறிதளவு தண்ணீரில் கரை. மோசாகக் கரையாது அளவாத் தண்ணீர் விட்டு குழம்பாகக் கரை.

க: சரி

சேர: தோசைக் கல்லை அடுப்பில் வை.

க: சரி

சேர: ஒரு அக்கைப் மாவைக் கல்லை விட்டுப் பரவு.

க: சரி:

சேர: சற்று வெந்தபின் புரட்டிப் போடு.

க: தோசை வேகுவதாகக் காணும்.

சேர: என்ன... எல்லாம் சரியாகச் செய்தாயா? மாவைக் கரைத்து, கல்லில் ஊற்றி... பொறுக்கலூ, அடுப்பைப் பற்ற வைத்தாயா? சுரிதான் மக்கு, அடுப்பைப் பற்றவை தோசையைப் புரட்டிப் போடு. போட்டாயிற்று? சுற்று நேரம் வெந்தபின் எடுத்து மூடவிற் போடு. மீண்டும் அதே போலச் செய்து கொண்டேயிருந்தான் தோசையைப் பதம் பார்க்கிறேன்.

க: அத்தான்

சோ: என்ன?

க: தோசை கல்லீல விட்டு இட வராதாம், எப்படிப் புரட்டிப் போடுவது?

சோ: உணக்குத் தெரியாதென்டு சொல்லு. இங்கைதா தட்டேப்பைய (எடுக்க முயல்கிறுன் தோசை சட்டியைப் பிரிய மறுக்கிறது) நீ ஆராப்பத்தில் அடுப்பை மூட்டாதாற்றுன் இந்தக் கேட்டு. (தோசையைச் சுரண்டிக் கொட்டி விட்டு மீண்டும் மரவை வார்த்துப் பரவுகிறுன். சப்புக்கொட்டியபடியே வேகுரவரை காத்திருக்கிறுன் பின் தோசையைப் புரட்டிப்போட முயல்கிறுன். தோசைகல்லீவிட்டு வந்தாற்றுனே. மீண்டும் ஒருமுயற்சி அதிலும் படுதோல்வி. முயற்சியில் அடுப்பட்டுக்கொண்டே) ஆ...உள்... ஜீயோ... அப்மா... (கத்திக்கொண்டே வலது ஈகவிரல்களை மறுகையால் பற்றுகிறுன்.)

க: தோசையைச் சுடுவுக்கோ அத்தான், கையை அல்ல!..!

சோ: சரிதான் மூடு வரடைய... உன்றைவாய்தான் வங்காளக் குடா வரைக்கும் போகும்... மற்றப் படி எல்லரம் குட்டிச் சுவர்தான்... ஆ...ஜீயோ... மடையன் தோடை சுடவாரம்பிக்கும்போது முதலுக்கிப் பெட்டியையும் பக்கத்தில் வைத்திருக்கும்படி குறிப்பிட வில்லையே ஆ... ஜீயோ...

க: அத்தான் மரவை ஒருதாளில் ஊற்றிச் சட்டியில் வைத்தால் எடுப்பது சுலபமாக இருக்கும்

சோ: சரிதான் வாயைப் பிளக்காதை மூடு, பேந்து தாளை எப்படி எடுப்பது? தாளை குடுதல் தோசையை விழுங்கச் சொல்கிறியா?

க: என் அத்தான் வரழையிலையைப் போட்டுச் சுட்டா வென்ன?

சோ: சரி அதையும் செய்து பார்ப்போம்.

(ஒரு இலைத்துண்டில் மாவைப் பரப்பிச் சட்டியில் வைக்கிறுக்கள் தம்பதிகளிருவரும்] என்ன கமலா ஏதோ குழு நாற்றம் வீசுகின்றது வயிற்றைப் புரட்டுகின்றதே! சரி முறப்படு எங்காலது ஹோட்டலில் போய் விழுங்கித் தொலைப்போம்.

—இப்படியே ஓராண்டுகாலம் கடந்துவிட்டது. கமலா ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகின்றார். குழந்தை பிறந்த அன்று மருத்துவமனையில்—

க: அத்தான்

சோ: என்ன

க: குழந்தைக்குப் பாலைக் கொடுங்கோ.

சோ: (கத்துகிறுன்)... என்ன? (அந்த அதிர்ச்சியை எதிர்கொள்ள மாட்டாது முகட்டு விசிறிநிற்றுவிட்டது)

க: ஏன் கத்துறியள்? பிறந்த வுடன் கொடுக்கக்கூடிய பால் மா ஏதோ இருக்கிறதென்று நேசம்மா சொன்னு. அவ்வை கொண்டு ஒரு பேணி வாங்கி வைத்திருக்கிறேன். மூலையில் அந்த ராக்கையிலிருக்கு. அதைச் சுடுதல்னரியில் கலந்து பாற்போச்சியில் விட்டுக்கொண்டு வாருங்கோ பாலம் குழந்தைக்கு நாவறண்டு போச்சு.

(சோமுவின் ஆத்திரம் அவன் பாலமாலை அடிக்கும் வேகத்தில் தெரிகின்றது.)

சோ: (பால் புட்டியை நீட்டிய படியே) நீ எங்கே காதல்லை மினைக்கெட்டாயே யெறுமிய, சமைக்க

வோ, குழந்தை வளர்ப்பைப் பற்றி யோ மினைக்கெட்டுப் படிக்கல்லை, படித்து மினைக்கெடவுமில்லை.

க: எல்லாத்துக்கும் நீங்கள்.

தானே காரணம்... நீங்கள் எழுதிக் குவித்த கடிதங்களைப் படித்து அவற்றிற்குப் பதில் எழுதி...

சோ: சரி, சரி வீடு கைத்தயை, எல் லாத்துக்கும் நான் தான் காரணம் எல்லாம் என் தலைவிதி. பிடி போச்சியை.

—இப்படியே ஓராண்டு காலம் குழந்தைவளர்ப்பில் கழிகிறது ஓராண்டுகாலத்திற்குப் பின் ஒரு நாள் பக்கத்துவீட்டுக் கிழவி குழந்தையுடன் செல்லம் பொழிகின்றது.

கிழவி: அடே குட்டிச் சோழு... குரர்ர....வவ்...வவ்.... வவ்...வவ்...வவ்...அடே கள்ளா... கீக்...கீக்...கீக்... (என்று அர்த்தமில் வாமல் எடேதோ உள்றியபடியே குழந்தையுடன் பொழுது போக்கு கிருள். குழந்தையும் கெக்கட்டம் விட்டுச் சிரிக்கின்றது அப்பொழுது பாட்டி ஜேட்கின்றார்கள்).

கிழ: தமிழிக்குச் சோ வேணுமோ? ராசாவுக்குப் பா வேணுமோ? தமிழ் கெட்டிக்காரன், வங்கோலையான். தமிழிக்குப் பாதாறன் அப்பாவைக் காட்டு.

(குழந்தை தகப்பனைக் காட்டுகின்றது) கிழவி குழந்தையைக் கொஞ்சி உச்சி-முகர்கிருள்.

கிழ: சரியான கள்ளானடா நீ இந்த வயதிலேயே அப்பாவைத் தெரியுது, எங்கே அம்மாவைக் காட்டு (குழந்தை தகப்பனைப் பார்த்துத் திகைக்கின்றது. பின்பாற்

போச்சியைப் பார்க்கிறது யாற் போச்சியை நோக்கிச் சென்ற குழந்தையின் கவனத்தைப் பால் ரினா கவர்கின்றது. கை பால் ரின் ஜோ நோக்கி நீள்கிறது. கிழவி வரயைப் பிளக்க, அதைக்காட்டிலும் என்னை முடியும் என்பதுபோல் கமலாவும் வரயைப் பிளக்கின்றார் இருவரும் தீற்றத் வாயை மூடச் சிறிது நேரம் எடுத்தது. கிழவியும் தன் வீட்டுக் குப் புறப்பட்டுவிட்டார்)

க: அத்தான்

சோ: (எரிச்சலுடன்) என்ன?

க: அத்தான்

சோ: என்ன? இழுவைச் சொல்லித் தொலையன்.

க: நான் எனது பிழையை உணர்ந்து வீட்டேன் அத்தான். முற்றிலும் திருந்தி வீடுகி றேன் அத்தான். புத்தகங்களில் நான் படியாததை அவைகளில் இல்லாததை, 'அ' னாவும் தெரியாத செல்லம் ஒரு நெரடியிற் புகட்டி விட்டது அத்தான்... அதற்கெப்பதித் தெரியும் பாவும்... நான்... பெற்றேனேயொழிய வளர்த்தே தனு? தாயென்றதும் உங்களையும் பால் மானவையும் மாறிமாறிப் பார்க்கிறதே. ஐயோ; நான் எவ்வளவு கொடுமை செய்துவிட்டேன். என் பெற்றமனம் பற்றியெரிகிறதே அத்தான்! அத்தான்! அத்தான்; செல்லமே! கண்ணே ராசா! நான் தாண்டா உன் ஜீப் பெற்றவன்! உன்னைய் பேணிவளர்க்காத தாய்! கண்ணே செல்லய! கண்ணே...

7

ஆண்டுகளாக
ஓருங்காக வெளிவரும்
மாதப் பத்திரிகை

விவேக

ஆசிரியர்கள்:
செம்பெயன் செல்வன்
செங்கை ஆழியான

இலக்கிய ஆற்றல்மிக்க
மற்றிலும் புதிய நிர்வாகம்

- ★ இலக்கியத் தலையங்கள்
- ★ நாவல்
- ★ சிறுகதைகள்
- ★ கவிதைகள்
- ★ நெடுங்கதை
- ★ கட்டுரைகள்

அணுக்கும் ஓரிதழிலேயே

நிர்வாக ஆசிரியர்: எம். வி. ஆசீர்வாதம்.

அடுத்த 'விவேகி' சம்பந்தர் இதழாக வெளிவருகிறது.

விலை 40 சதம்

29, கண்டி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அணில் இசய்த போதம்

—இரா. காக்ஷிநாதன் —

குலவளைதுவிலிருந்து சித்தார்த்தர் வெளியேறி தூரவு பூண்டு தவம் கிடந்து கொண்டிருந்த காலம். வாழ்வின துணப்ப முனிசுகளிலிருந்து விடுமூலம் பெறும் மார்க்கத்தை அதிய அவர் எங்கேயோ அஸுந்தரர். வழி புலப்பட வில்லை, போதம், ஏற்படவில்லை. கோரந்துபோய் ஒருமாஸ் கபில வள்திலுக்கே திருமினிடார். எல்லுவின் அருடே உள்ள எரியின் அருடே கீலைபுடித்திர உட்கர்ந்திருந்தார். அப்பொருது, ஏரி நீரில் வீர். அவரில் தன வாலு நலைத்து, பொருவேறி வந்து, வாகூல மனவில்திட்டுவ உதிரியது. பிறகும் எரியில் இறங்கி மறுபடி வாகூல நினைத்துக்கொண்டு வந்து மன்னில் உதிரியது. இப்படியே தொடர்ந்து செய்து கொண்டு வருத்து.

சித்தார்த்தர் வீயத்து “என்ன முற்றதை, இது? என்ன விளோயாட்டு இது?” என்று கேட்டார்.

அணில் கூறியது “இந்த ஏரியை வற்ற அழிக்க வேண சித்தார்த்தான் இப்படிச் செய்கின்றேன். சித்தார்த்தர் சிரித்து “வருஷக்கனாக்கில் இப்படிச் செய்து விடும் ஏரி நீர் வற்றுகிறது. உண முயற்சி வீணாதானே” என்றார்.

“நீங்கள் அப்படி நினைக்கவரார், எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது தான் என பண்ணியச் செய்துகொண்டு தாரனிக்குப்போன். என உடுத்தினார்து” ராஜரது அனில்.

அப்போது தோன் தித்தர்ந்திருந்து தன புலப்பட்டது. தேரல்வி பணப்படு கொடைய உதநிவிட்டு, மீண்டும் ஞானத்தை புரியச் சென்று.

பாலோ மணிக்கோ!

ஏராளமாகக் கட்டுக்கொள்வதற்கு வந்து குவிகின்றன, எழுதும்போது இரு பக்கங்களுக்குள் எழுதியதுபுயன்கள். அங்கத்தவர்கள் எழுதியது புயன்கள் அப்படி நினைக்கவரார், எனக்கு நம்பிக்கை இப்பகுதியில் அங்கத்தவர் பணம் படுகள் மட்டுமே இடம் பெறு, இலங்குத் துறை கலைச்செலவிக்கு மானவ வீற்பாலையாகச் சேலவ. ஆவழுள்ளவர் உடனே நீர் வாசி புடன் தொடர்பு கொள்ள வாடு. —இசிரியர்

கவியர் ஆற்றல்

★ எம். கண்முகராஜ் ★

சீகாதனயப் பின்து வருந்திக்கொண்டிருந்த இராமனின் துயர போக்கு அறுமான இவங்கை வந்து பிராட்டிகையக் கண் டு அந்த இன்பச் சேய்தி கைக் கூற மீள்கிறுன். வம் நு இராமனைக் கண்டவுடன் அறுமாறுக்குப் பயமுண்டாகிறது. எப்படி ஆரம்பது என் பழுவே பயத்தின் காரணம். ‘‘தீதி...’’ எனத் தொடங்கினால் ‘‘இறந்துவிட்டான்’’ என் யுதை சோல்லப்போகிறேனே என் கெறவேணி இராமர் குராமிகுறியால் இறந்துவிட்டால்...! அல்லது ‘‘கற்பு’’ எனத் தொடங்கினால் ‘‘அழிந்தவள்’’, என்று தான் கூறினிடுவேனு என் யு இறந்துவிட்டால்...! ‘‘கண்களால்’’ என்றே தொடங்கினாலும் நான் காரணவிலையா என் யு உயிர் துறந்தால்...!’’ இப்படியெல்லாம் சுருசலப்படுகிறன் அறுமான்.

இந்தக் கவிஞர் துயில் அறுமான என் உருவீலிருந்து கொண்டு கம்பர் மலைத்துவச் செய்விடு...ன் இராமனுட்டு நூற்றையாடுவது மிக அருமையானது. அவர் முதலில் ‘‘கண்டனான்’’ என ஆரம்பிக்கின்றார். இப்போது இராமன் மனம் சிறி து தலைந்தது. இருப்பதும் அறுமான் கணட சீரந்த நிலையிலிருந்திருப்பார்? கண்டனான் தீர்த்திருப்பாரோ என்ற துவ்பப்படுவாரத்தினி ‘‘குறினியை’’ என் யு கண்ணத்தையத் தெராட்டுகிறார். அதன்தும் இருப்பதையே ஏவாவது அறுமானிடம் கலாம் என்ற ஐயமும் ஏற்படுமல்லவா? என்ன வேதான் ‘‘கண்களால்’’ என்கள்குர் இராமனின் ஐயமெல்லாம் தீர்த்தது.

கம்பர் கவிச்சக்கரவர் த்திதான்...! ‘‘கம்பலைப்போல் குழிதனில் யான் கதுமை பிறந்திடிலை’’ என்பது உணர்வமானா. ஆயாய! உணவை இது வெறும் புகழ்ச்சியில்லை. இதே கண்ணது:-

கணட... என்ன சுற்றினுக் கண்ணயக்க கண்களால் தெண்டனர் அணட... நாயகனினித் துறத்தி கண்ணயக்க பண்ணுவான்.

கமியூப் பேச்டா

— நல்கு அமிழ்தன்—

1. கரும்பு உ-ஊக்குத் தருவேன் கன்னித் துமிகை பேச்டா உருண்ட வண்டி தருவேன் உண்ணமத் தமிழுப் பேச்டா
2. சிவப்பு சட்டை தருவேன் சங்கத் தமிழை பேச்டா தவறும் பரவுவத் தருவேன் தங்கத் தமிழை பேச்டா அவ்வா வாங்கித் தருவேன் அன் ஹா த் தமிழை பேச்டா கெல்லை வீடும் காட்டுவேன் கீராய்த் தமிழை பேச்டா
3. பாடும் துயில் காட்டுவேன் பங்காய தமிழை பேச்டா ஆடும் மயில் காட்டுவேன் அன் ஹா த் தமிழை பேச்டா.

கோப்புப்பேச்டா

— ரீத் கண்ணன்— இக்கினில் எல்லா ஏயினினரும் இன்ப பெய்தி வாழந்திட்டேவு அத்தின் அருக்கு அகன்றிட்டேவு அன்பு நெஞ்சதில் உறைந்திட்டேவு பகல்போல்வ நூல்வளிக்கிட்டேவு, -நற்பண்பு எங்கும் பாட்டேவு. சகத்தூண் நாமும் வாழ்ந்திட்டேவு, கந்தர இயறவேண தெராழுபு கேவம் [கேவம்]

பொன் மொழிகள்

செல்வி, அலைக்லியா—நீர்த்தோழும்பு

1. 'அன்புதான் இவ்வுலகத்திலுள்ள கடவுள்' —காண்டேகர்
2. 'அன்னசுத்திரம் ஆயிரம் கட்டுவதைவிட ஒரு ஏழைக்குப் படிப்பறி வித்தல் ஆயிரம் மடங்கு மேல்' —பாரதி
3. 'எவ்வெளுருவனைப் பிறர் துன்புறுத்த இயலாதோ, எவ்வெளுருவன் பிற ருக்குத் துன்பம் செய்யாதிருக்கின்றுனே, எவ்வெளுருவன் இன்பம் துன்பம், பயம், குரோதம் இவற்றை மீறியுள்ளாலே அவனே என் அன்பிற்குரியவன்,' —பகவத்கீத
4. எந்த வீட்டில் புத்தகசாலை இருக்கின்றதோ அந்தவீட்டில் ஆன்மா இருக்கிறது. —பாரதோ
5. வரழ்க்கை என்பது கோயில், தியாகம் என்பது அதன் அடிப்படை. —யாரோ.

கலீச்சேல்வி-மாணவர் உகைம்

அண்ணு!

தங்கள் மாணவர் உலகத்தில் என்னை ஓர் உறுப்பினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கின்றேன். தங்களின் சட்ட திட்டங்களுக்கைமைய எப்பேறும் நடந்துகொள்வேன் என்பதற்கு உறுதியளிக்கின்றேன்.

பெயர்:.....

முகவரி:.....

வயது:..... பிறந்த திகதி:.....

பாடசாலை:.....

ஆவணி: 1966-

ஈக்கெயாப்பம்

சபாஸ் தர்மலிங்கம்

மாணவர்களே! உங்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டிக்குரிய தலையங்கம் அடுத்த இதழில் அறிவிக்கப்படும். முதற் பரிசு பெறும் கட்டுரைக்கு ரூ. 10/- பசிசனிக்கப்படும்.

இப்பரிசைத் தர முன்வந்திருப்பவர் -

உ. தர்மலிங்கம்

64, ஸ்டான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

அங்கத்தினர் மாத்திரமே போட்டியில் பங்குபற்றலாம்.

—ஆசிரியர்.

அங்கத்தவர் பட்டியல்

1. வே. பத்மகாந்தன் (18)
செங்குந்த இந்துக்கல்லூரி, திருநெல்வேலி.
2. ஆ. ப. சந்திரநாதன் (16)
இந்துக்கல்லூரி, சாவகச்சேரி.
3. த. அருமைநாயகம் (17)
ஏற்றபேக்ள் கல்லூரி, சாவகச்சேரி.
4. செ. இரவீந்திரன் (14)
ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரி, சுண்ணகம்.
5. எம். சண்முகராஜ் (17)
அர்சு. மரியநாயகி கல்லூரி, மத்துகம்.
6. இரா. கைலைநாதன் (20)
அர்சு. மரியநாயகி பாடசாலை, மட்டக்களப்பு
7. வி. இன்னுசிமுத்து (19)
பாத்திமா கல்லூரி, வேலைன்.
8. செ. செல்வனிக்னேஸ்வரன் (15)
இந்துக்கல்லூரி, சாவகச்சேரி.
9. சாந்தி ராமலிங்கம் (18)
சுண்ணக்குரி மகளிர் பாடசாலை, யாழ்ப்பாணம்.
10. உ. தர்மலிங்கம் (16)
அ. த. க. சாதன பாடசாலை, நல்லூர்.
11. வை. எஸ். ஏ. காதர் (19) வெள்ளி கல்லூரி, கல்முளை.
12. க. ஜெகந்தராஸ் (19) அரசினர் தமிழ் கல்லூரி, கண்டி.
13. ஏ. சம்கதீன் (17) அல் - அஷ்றக் மகாலித்தியாலயம், நிந்தலூர்.
14. யோசப் பெராங்கடென் ஸ்பெக் (20) 11, பயனியர்வீதி. மட்டக்களப்பு.
15. ந. வி. திருச்செல்வம் (22) 364, ஏகாம்பரம் வீதி, திருக்கோணமலை.

பூ!பூ!

தாங்கவுக்கோன்

ஏ. சாமிநாதன், கிளிநெரச்சி.

கே: எகாரமும்பிலிருந்து வெளி யாகும் “விடுதலை” என்ற பத்திரிகையைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

ப: தமிழருக்கக் கட்சியின் கொள்கையே தமது கொள்கை என்று கூறும் அதன் நிர்வாகிகள், தமிழருக்கத் தலைவர்கள் ஒவருண வழியிற் செல்லாது தடுக்கவே அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை அல்லி ஆராய்ந்து வருவதாகச் சொல்கின்றார்கள். பாராட்டத்தக்க செயல்தான் இது; ஆனால் குறைங்கு குறைகளைப் பதிர்க்கமாகச் சொல்லிக்காட்டவேண்டியதில்லையே!

சி. கந்தசாமி, பனை.

கே: தாங்கள் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தையா இந்துப் பல்கலைக்கழகத்தையா ஆதிரிக்கின்றீர்கள்?

ப: தமிழர்களுக்கு ஒரு பல்கலைக்கழகம் வேண்டும்; அது ‘தமிழ்’வை இருக்கலாம்; ‘இந்து’வாகவும் இருக்கலாம்!

உ. சுப்ரியாண்மை:

கே: மனிதனுக்கப் பிறந்தவன் ஒருங்கந் தவறி நடப்பது ஏன்?

ப: அவன் பனிதனுக்கப் பிறந்த காரணத்திலுல்தான்!

உ. அன்னம்ரா, நாயன்மார்க்ட்டு

கே: இரவித்திரநாத தாங்கின் புகழுக்குரிய நூல் எது?

ப: புகழை மட்டுமல்லது பரிசையும் கொடுத்த நூல் ‘கீதாஞ்சலி’ தாங்கின் புகழுக்குச் சாகாவரமீந்தும் இந்தக் ‘கீதாஞ்சலி’தான்! ஐ. முருகையா, குராலத்தாத

கே: கொடைவள்ளல் எம்.ஐ.ஆர் மறுவடியும் இரத்தினாதுவீபத்திற்கு வரப்போகின்னாராமே?

ப: அப்படித்தான் செய்திகள் பல வெளிவந்தன. ஆனால் தமிழ்நாட்டுத் தேர்தல் பிரசாரம் குடுமிடித்துள்ள இந்த நாள்களில் அவர் இங்கு வருவாரா என்பது சந்தேகமே! தேர்தல் முடியும் வரை அவருடைய வருகை பற்றி நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது.

எம்.ஐ.-ஆர், ரசிகன்: நல்லூர்,

கே: “திருவினையாடல்” படத்தில் கிவாஜிகணேஷன், சிவபெருமான், ஓரல் நடித்திருக்கிறார் என ஒரு பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறதே அப்படியானால் அப்பத்திரிகையின் விமர்சகர் சிவபெருமானை நேரிலே பார்த்திருக்கிறாரா?

ப: கள் வெறிக்கும் என்பதைக் குடித்துப் பார்த்துத்தான் சொல்ல முடியும்?

தா இராமலிங்கம்,

வண்ணார்பண்ணே.

கே: யாழ்-மோகன கான சபா இப்போது என்ன செய்கின்றது?

ப: அது இப்போது மௌனா சபாவாகித் தாங்கி வழிகின்றது!

ஆ. கமலாம்பாள். ஒட்டுமடம்.

கே: யாழ் மாதாசபை கலைக்கப் பட்டதைப் பற்றித் தாங்கள் என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

ப: சட்ட ரீதியாக அது சரியா என்பதை நீதிமன்றம் ஆராயும் இவ்வேளையில் நாம் மௌனமாக இருப்பதே சிறப்பு. எனினும் மேயர்களை ஏற்றி இறக்கும் திருப்பணியில் ஈடுபட்ட 'எம் எம். சி'க்களிடமிருந்து வரக்காளர்களுக்கு விடுதலை கிடைத் திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம் தான்!

ச. தேவிகா. நல்லூர்.

கே: திரு பூர்காந்தா அவர்களுக்குப்பின் வேறு ஒரு தமிழராவது யாழ்ப்பாணத்தின் அரசாங்க ஏஜன்டாக நியமிக்கப்படவில்லையே, என்?

ப: தமிழரை நியமித்தால், வடபகுதித் தமிழ் தலைவர்களுடன் சேந்து யாழ்ப்பாணத்தைப் பியந்த தெடுத்துக்கொண்டு எங்காவது மறைத்து வைத்துவிடுவார்கள் என முந்திய அரசாங்கம் பயந்திருக்கலாம். ஆனால் இப்போதைய அரசாங்கத்திற்கு அத்தகைய பயம் எதுவும் இல்லை, திரு. நவாத்தினராசா அவர்கள் மிகவிரைவில் இந்தப் பதவிக்கு நியமிக்கப்படுவார் என்று சிலர் கூறுகின்றார்கள் பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்!

சி. காயத்ரிதேவி. கொழும்பு-7.

கே: உலகை முதன் முதலில் வலம் வந்த 'ஸ்புட்னிக்'கின் பெயர் என்ன?

ப: "பிக்கோக்"! அதாவது நம் நாட்டு மயில்! இந்த மயில்வாகனத்தில் ஏறித்தான் முருக்கடவுள் ஒரு தீரடியில் உலகை வலம் வந்தார்—

இண்டுச் சந்தா

4/-

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

நிர்வாகி,

"கலைச்செல்வி"

20, ஸ்டான்லிவிதி, யாழ்ப்பாணம்

தந்தையிடமிருந்த மாங்கனியைப் பெறுவதற்காக.

இ. கந்தராசன், கொட்டாஞ்சேனை

கே: உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளையும் ஒரே ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவந்து அந்த அரசாங்கத்தின் பிரதமராகத்...?

ப: மன்னிக்கவும் எனக்கு ஒய்வில்லை!

தி. ராஜேயரகம், கீரிமலை

கே: மாணவர்கள் படம் பார்ப்பதினாற் பல நாள்களையுண்டு என்று கூறுகின்றார்களே?

ப: ஆமாம்! நன்மைகள் பல உண்டுதான்—தியேட்டர் சொந்தக் கார்களுக்கும், பீடி, சிகிரைற் லீற் பணி செய்வோர்களுக்கும்!

ப. கரஞ்சனமாலை. கண்டி.

கே: வாழ்க்கையில் வழுக்கி விழுந்தவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?

ப: மீண்டும் எழுந்து நடக்க வேண்டும்!

ப. நூனாசிகாமணி, நாவலப்பிட்டி

கே: திருவள்ளுவர் இன்றிருந்தால்...?

ப: தன் சொந்தச் செலவில் புத் தகத்தை அச்சிட்டுவிட்டு வேறு யராவது பெயரில் வெளியீட்டு விழாவை நடாத்திக்கொண்டிருப்பார!

"திராவிடன்", பதுளை.

கே: அடுத்த பொதுத்தீர்தலின் பின் தமிழ்நாட்டில் தி.மு.க மந்திரி சபை அமைக்குமா?

ப: தமிழ் நாட்டில் நடைபெறும் தேர்தல் பிரசாரங்களை மிகவும் நுணுக்கமாக அவதானிக்கும்போது இது சாத்தியமென்றே தொன்றுகின்றது. தி.மு.க. சுதந்திரா, முஸ்லிம் லீக், தமிழருக்க தழகம் ஆகியவை அமைத்துள்ள கூட்டு

முன்னணியைத் தகர்ப்பது காங்கிரஸ்குக் கடினமானதாகவே இருக்கும்.

என் சகுந்தலர், மாணிப்பாய்.

கே: வாழ்க்கையும் இலக்கியமும்...?

ப: உடலும் உள்ளமும்!

உங்கள் கேள்விகளை

இங்கே அனுப்புங்கள்.

தாண்டவக்ஞோன்

மே/பா கலைச்செலவி

20, ஸ்டான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

கவிதை நூல்கள்

திரு. வே. சிவக்கொழுந்து [யாழ்ப்பாணன்]

அவர்களின் கவிதை நூல்களான

★ மாலைக்கு மாலை

★ கவிதைக் கண்ணி

★ மூல்லைக் காடு

■ சிங்களக் குமாரி (பத்மாவத்)

■ ஜீவயாத்திரை என்பனவற்றின் அறிமுக விழா

செய்து வைக்க ஒவ்வொரு ஊர்களிலுமுள்ள இரசிகர் மத்தியிலும், பொதுச்சங்கங்களிலும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. அன்பும், ஆதாவும் அளிக்க விரும்பும் இலக்கிய அன்பார்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

இ. ராஜஷிங்கப்,

கோட்டா கலட்டி,

புலோலி கிழக்கு,

பருத்தித்துறை.

கர்பியக் கீருகம்

“சென்னி சென்வன்”

5

சபதம்

பனிமலைச் சாலைலே, பாளம் பாளங்களாக வந்து விழுந்து தன் காலடியை உறையவைக்கும் கொடும் பனிக் குளிரையும், தன் உள்வாருகிய உடலின் வெப்ப ஜ்வாலிப்பால் விரட்டி, அதனால் ஏற்படும் உடல் வாடைத் தகளை மனத்தின்மையால் உள்ளடக்கி தவத்தில் தவயேயாகி மோணத்திலாழ்ந்திருந்த மூல நாயகன் வெண்ணிற மேனியிலே-சாம் ஒன்று வந்து விழுகிறது.

வசந்தகாலத்தின் பூந் தூறலாகிய தென்றலும், மலர்க்கூட்டங்களின் நறுமணமும், அப்போதுதான் இரதியிடம் பெற்றுவந்த இனபானுபவக் கலவியக்கழும் ஏற்படுத்திய விரைவினால்பில் தன்னை மறந்து, அசோகம், அரவிந்தம், நிலோத்பலம் முதலரன் ஜூம்பெரும் மலர்களை இலைத்து, கரும்பு வில்வளைத்து வேனிலிரான் விட்ட சாம்—

உடலில் மெல்லிய அனுங்கலை ஏற்படுத்திய அதிர்ச்சியில் தவத்தின் மன அச்சுச் சரிந்த ரெளகாத்திரம் நெற்றிக்கண்ணின் பூட்டு மடலைத் திறந்துகொள்ளவே... எங்கும் தீ நாக்குகள்... அதன் ஜூவாலைகள்... பனிமலை உருசி... வெந்திராக ஓட... தீயின் நிழலே பெரு நெருப்பாகித் தகிக்கும் வேதனையில்...

ஒவ்னில் ஒவள் சாம்பராகி... தூசாகி... தூசின் தூசாகி... அது கனகனமெங்கும் கற்பாந்த கோடி காலமாக அஸூப்புற்று மண்ணிலே... அதன் ஜீவகுலங்களிலே... படிந்த வண்ணமிருக்கின்றது. அந்தப் படிதலிலேதான் உலகம் இடைவிடாது இயக்கம் பெறுகின்றது. அதன்மூலதான் அவனும்—

சிவராசா ஒருகணம் அப்படி யே மெய்மறந்து நிற்கின்றன, எல்லாம் ஏதோ கனவுலகில் நடைபெறுவது போல இருக்கின்றது.

“குட் மேர்னிங்...”

“....?....?....!”

“...விளேட் இருக்குதா?”

—பெ. ச.

கள்?

“பத்மன்!”—என்று குரல் கொடுக் கிறான். பதிலில்லை, மீண்டும் மீண்டும் குரல் கொடுக்கிறான்

“வீட்டுக்காரர்...இங்க ஒருத்தரு மில்லையா?” உரக்கக் குரல் கொடுக்கவே—

முடியிருத்த மரக்கதவு மெல்லத் திறக்கு, “யார் து? யாரை த் தேடுறீங்க!”—என்றபடி ஒரு முகம் ஏட்டிப்பார்க்கிறது.

சிந்தகுழல்... நீர் முத்துக்கள் ஆங்காங்கு சொட்டிக்கொண்டிருக்க அவசரமாக அள்ளி எறிந்த கேலைத் தாவணி தோளிலிருந்து அருவியாக சுசிய... கரிகுழல்கள் கண்ணங்களிலும் தோளிலும் முத்தமிட.. வரசனை கோப்பின் நறுமணம் மெல்ல மைற்று கொண்டிருக்க ஒரு மதி முகம்... வெட்கத்தால் சிவப்பேறக கேட்கிறது.

வாணி அப்போதுதான் குளித்து விட்டு வந்து உடை மாற்றிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். குரல் கேட்கவே அவசரத்துடன் எட்டிப் பார்த்திருக்கிறான் அவளின் உடல் எங்கும் குறுகுறுக்கிறது. உடலைக் கதவுக்குப் பின்னால் ஒடுக்கிக்கொள்கிறான்.

சிவராசாவின் இருபத்திநான்கு வருட வாழ்க்கையில் ஒரு புதிய அனுபவம். மெய்மறந்து நிற்கிறான்.

“யார் வேண்டும்... யாரை தேடுறீங்க!”—என்று வாணி மீண்டும் கேட்டபோது. “பத்மன்... வீடு... இதுதானு...”—என்று வினாவினான்.

பத்மனைத் தேடுகின்ற அந்த வாலிப்பை வியப்புடன் நோக்கிய வாறு “அவன் இல்லையே! விளையா படபோயிருக்கிறான்!” என்றார்.

‘அதுசரி... அம்மா இருக்கிறானா?... அவனிட்ட ஒரு சங்கதி

பத்மன் மயங்கிச் சாய்வதைக் கண்ணுற்ற கருணைந்தர் விரைந்து ஒடிவருகிறார்.

“என்னகாரியம் செய்துபோட மூட ஆயா!”—என்றவாறு கீழே கிடந்த பத்மனை வாரி எடுத்துக் கொண்டு விகாரத்தை நோக்கி நடக்கின்றார். தம்பிழையா தலைகுளிந்த வாறு சிறிது தயங்கி நின்றுவிட்டு வெளியேறும்போதுதான், கண்ட யைப் பூட்டிவிட்டு சிவராசா அங்கு வருகிறான்.

யிராரத் தில் கருணைந்தர் அமர்ந்திருப்பதையும், பக்கத்தில் சிறுவர்கூட்டம் இருப்பதையும் கண்ட அவன், ஆங்கு சௌல்கின்றான். அங்கு அவன் கண்டகாட்சி திடுக்கிட வைக்கிறது.

“யாராவது இவங்கட வீட்டுக் குப் போய் விசயத்தைச் சொல்லிப் போட்டு வாங்க!” என்றவர் சிவராசா வைக்க கண்டதும் தமிழி. நீங்க ஒருக்காப் போய் சொல்லிவிட்டு வாறிங்களா?”—என்கிறார்.

சிவராசா விரைந்து வெளி யேறுகிறான்.

வெளியேறும்போது இப்படி ஒரு காட்சி கிட்டுமென கணவில் கூட என்னியிருக்கமாட்டான்.

சிவராசா பத்மனின் வீட்டை அடையும்போது அங்கு ஒருவரையும் காண முடியவில்லை. ஒரே அமைதி. நிசப்தம்

இவர்கள் எங்குபோய்விட்டார்

கதைக்கோனும்!"

"அம்மா கடைக்குப்போட்டா... வாறநோம் தான்... என்ன விசய மெண்டு சொன்னு... அம்மா வந்தாப் பிறகு சொல்லுறன்!"

—அவனுக்குத் தயக்கமாக இருக்கிறது 'இந்த அழகுருவத் தையா கலங்கவைப்பது?'

அவனது தயக்கத்தைப் போக்கியது—அப்போது அங்குவந்த கமலத் தின் குரல்.

"என்ன தம்பி!... என்ன வேணும்?... என் இங்கவந்து நிக்கிறிங்க!...?" என்ற கேள்வியிலே பலவித அர்த தங்கள் தொனிக்கின்றன

"...வந்து... உங்க மகன் பத்மன் அங்க புத்தீகாயில்ல மயக்கமாகக் கிடக்கிறோன்!..."

—'என்ன!... என்ன நடந்தது... எதுக்காக... எதிலும் ஏறிக்கீறி விழுந்து...!' என்று கேட்டுக் கொண்டே பதிலைக்கூட எதிர்பாரா மல் விகாரையை நோக்கி வீணாகிறுன்.

விகாரையில் கருணைந்தர் பத்மனின் மூர்ச்சைசையை தெளிய வைக்க முயன் றுகொண்டிருக்கிறார். அன்பே உருவான நெஞ்சம் சிட்டுக் குருவியின் பட்டு இறக்கைகளை வெட்டி எறிந்த கோலத்தைக் கண்ட வேதனையில் உருக்கின்றது. அவரின் கைகள் பதைப்பதைக்கின்றன.

"பத்துமா!..." — என்றவாறு இறக்கை அடித்த கோழியாக ஒடிவருகிறார் கமலம்.

'அம்மா!... பதறுதீங்க... அவன் இப்ப ஸி மிக் சிடுவான்... ஒன்று மில்லை... வெறும் அதிர்ச்சிதான்...' — என்கிறார் கருணைந்தர்.

கமலம் பத்மனை வாரியனைத்து

காதல் க(வ)லை

அவன்: நான் எவ்வரையும் நினைத் ததுகூட இல்லைஅத்தான். உங்களைத்தான் முதல் முதலாகக் காத விக்கிறேன். அவன்: அதைப்பற்றியெல்லாம் ஏன் கண்ணே இப்போதே கவலைப்படுகிறேயுா?...

—ராஜா.

தன் மடியில் கிடத்துகிறான்.

பத்மனுக்கு மெல்ல மெல்லமாக உணர்வுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவனது விழி இமைகள் மெல்லத் துடித்து அசைக்கின்றன கமலத்தின் நெஞ்சிலே பாசக்குமிகள் உடைப்பெடுக்கின்றன.

"அம்மா!..." — மெஸ்ல அனங்குகிறான்.

"பத்மா!..." — அவன் மகளைப் பார்க்கிறான். அவன் முகம் சொந்து கிடக்க, வேதனையை வெளிக்காட்டுகின்றது. கண்ணங்களிலே விரலடையாளம் கண்றிச் சிவக்க...

ஜேயே!

"யாரிவனை அடிச்சது... என் அடிச்சது? ... சொல்லுங்கோ!..." — கதறுகிறான்.

கருணைந்தர் மெல்லக் கண்ணயக் கூறவும்; அவன் திக்பிரையையடைகிறார். அவன் தன் விதியை எண்ணி எண்ணி வீம்மினுன்.

அம்மா இனி அருது என்ன செய்யிறந்து ... இனிப்பிள் ளைய வீட்டை கொண்டுபோய்... ஏதாவது உண்ணாக் கொடுங்க!..." — என்று கருணைந்தர் கூறுகிறார்.

எப்படிக் கொண்டு போறாது?

"தம்பி! உங்கினேக்க ஒதுக்கீசோ இருந்தாக் கூட்டியாறீரா?"

—என்று சிவராசாவைக் கேட்கிறான்
அவன் மனதிலே எண்ண
வடைப்புகளில் நினைவுகள் குழியிடு
கின்றன.

கருணைந்தர்—சிவராசா—தம்பி
ஜயா!

மூவருமே மனிதர்கள்தாமே!
இவர்களிடையே ஏன் இந்த குண
வேறுபாடுகள்.

தல்லதும் கெட்டதும்.

மனிதனும் மிருகமும்.

விநாடிகள் நிமிடத்தில் கலந்து
மணியாகிக்கொண்டிருக்க...

எவ்வளவு நேரம்தான் காத்
திருப்பது! வீட்டில் வாணி தனியே!

அவன் நெஞ்சம் திறுக்குறு
கிறது. தூரத்தே சிவராசா ஒரு
ரிக்ஷாவுடன் வந்து கொண்டிருப்பது
தெரிகிறது. ரிக்ஷாவைக்
கண்டதும் கருணைந்தரும் வந்து
வீடுகின்றார்.

“ஒன்டுக்கும் பயப்படாதீங்
கம்மா!... எல்லாம் பகவன் கருணை
யினால் சுகமாயிடும்!...” —என்று
ஆறு தலை கூறி விடைபெறுகிறார்.
போகும்போதுதம்பி!... இவங்களுக்கு
உதவியா வீட்டு கொண்டுபோய்
வீடு!...” என்று கூறிச் செல்கிறார்.

இக்ஷா நகர்கிறது. கமலம்
பத்மனுடன் இருக்க, சிவராசா பின்
ஞால் நடக்கிறான். அவன் மனதிலே
எத்தனையோ வண்ணக் கலவைகள்...
எழிற் கொண்டுகளில் விளைவிடுகின்றன,
தன்வயமிழ்ந்த வயத்தில்
கால்கள் நடக்கின்றன.

சரிந்தருமல்... நீரில் நனைந்த
தாமரையின் அபராக்ருத சொந்ததி
யத்தின் குளிர்மை... வாளிப்புடன்
சுடிய மென்றையான தேவன்கள்...

ஓ!... இருட்டறையில் இப்படி ஒரு
அழகுத்தெய்வமா?...

ஆ!... இறைவனின் காப்பக்
கிருகம் எப்போதும் மெல்லிய ஒளி
நானே கொண்டிருக்கிறது... அதுவும்
ஒரு இருட்டறைதானே!

“இதில் நிப்பட்டுங்க!... இது
தான் வீடு!...”—கமலத்தின் குரல்
அவனை வீழிப்படையவைக்கிறது.

பத்மனை அவன் இறக்கும்
பொழுது வாணி உள்ளிருந்து ஒடிவருகிறான்.

“என்னம்மா!... பத்மனுக்கு
என்ன நடந்தது?...”

கிட்டனர்வாவு முழுவதுமே
கூடிவிட்டது கண்டு “ஒன்டுமில்லைப்
பிள்ளை... நியேன் பதறிரு!... வீட்டு
போய் பாயையிரி பத்மனைப் படுக்க
வைக்கலாம்!...” —என்றவாறு மகளை
நேர்க்கிக் கூறவே வாணி வீட்டுக்
குள் ஓடுகிறான்.

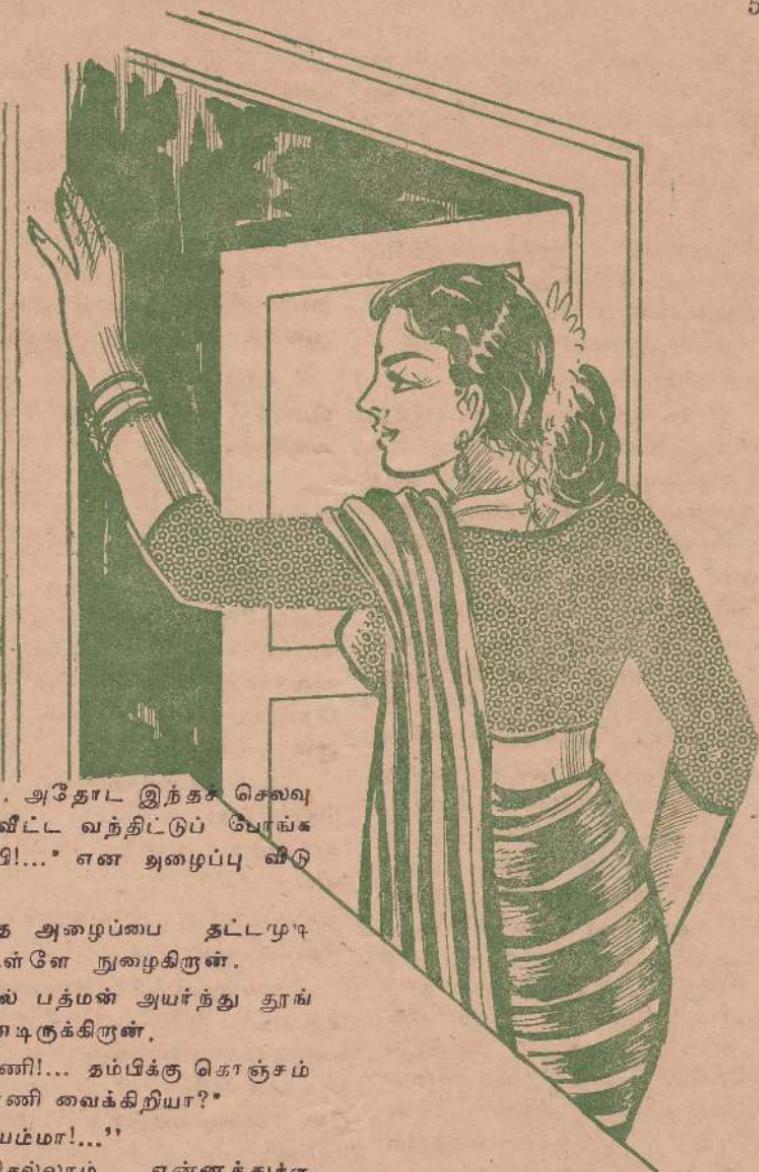
கமலத்தின் பின்னால் கூட்டம்
செல்லவே; சிவராசா ரிக்ஷாக்
காரனுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து
விட்டு நாரும்போது—

கமலம் வெகுவேகமாக அவளை
நேர்க்கி வருகிறான்.

“என்ன தம்பி!... ரிச்சோக்காரன்
போயிட்டானு?... அப்பகாச... நீங்க
கார கொடுத்தனீங்க... எவ்வளவு
கார தம்பி!...” என்றபடி தன் இடும்
பின் முடிச்சை எடுத்து அவீழிக்கும்
போது—

“பரவாயில்லை. அப்படியொண்டு
கனக்கக் காசில்லை!” —என்று
சுங்கோஜத்துடன் தடுமாறுகிறான்

“நல்லகதைத்... உங்களுக்கு
எவ்வளவு கரைச்சலைக் கொடுத்

திட்டன்... அதோட இந்தச செலவு
வேற... வீட்ட வந்திட்டுப் போய்க
வன் தமியி...” என அழைப்பு வீடு
கிருள்.

அந்த அழைப்பை தட்டமுட
யாமல் உள்ளே நுழைகிறுன்.

பாயில் பத்மன் அயர்ந்து தூங்
கிக்கொண்டிருக்கிறுன்.

“வாணி!... தம்பிக்கு கொஞ்சம்
தேத்தன்னி வைக்கிறியா?”

“சரியம்மா!...”

“இதெல்லாம் என்னத்துக்கு
இனிவீட்டோய்க் காப்பிட
வேண்டும!...”

“அதுக்கொன்? தேத்தன்னி
தானே!...”

—வாணி அவனைக் கடந்து
செல்கிறுன்.

“என்ன கமலம் நான் கேள்விப்
பட்டது உண்மைதானு... அந்த
அறுவான் இவ்வளவு நான் ஞம்
பெண்டுகளுக்குப் பின்னலை தனகித்
திரிந்தது போதாதென்று... இப்ப
குழந்தைப் புள்ளையளையுமா அடிச்சக்

கொல்லுருன்... இவளைக் கேப்பார் ஒருவருமில்லையா!... பாவி!... உள்குப் படுக்கையில் சீவன் போகதா!...” என்று கூச்சலிட்டபடியே ‘நூற்று நிசின்னம்மா’ வந்து சேர்கிறுள்.

“சின்னாம்மாக்கா!... இப்பாண்ணும் கத்தாதையுங்கோ!... இப்பதான் பத்மன் அயர்ந்து தூங்குகிறுன். எங்கடவிதிக்கு யாரை நோகிறது!...” என்கிறுள் கமலம்.

“நல்லவிதி!...பாவம் ... இந்தப் பச்சைப் பிள்ளையை இப்படி அடிச்சிருக்கிறானே பாவி!...”—என்றவாறு பத்மனின் தலைமாட்டிலிருந்து அவன் தலையை பரிவுடன் தடவுகிறுள். அவன் துபாசவுணர்ச்சி கமலத்தையே திலிர்க்கவைக்கிறது.

“இதெல்லாத்துக்கும் காரணம் என்ன வெண்டு எனக்குத்தெரியும்... மற்றுக்களோப்போல அவனுக்கு முன்னால் சிரிச்சுக்கொண்டு எல்லாத்துக்கும் ஆட்டப்போலகொண்டு நீ நிக்கேல்ல என்டாட ஆத்திரத்திலேதான் இப்படி நடந்திருக்கிறுன்...? என்று அவன் மேலே தொடருமுன்னர் கமலம் இடைமறிக்கிறுள். சிவராசாயின்முன் இந்தப் பேச்சு எழுவது அவனுக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது.

சிவராசாவுக்கு புரிந்து முடியாமலும் விசயம் விளங்கின்று கிறது. அவனுக்கு உடலெங்கும் பற்றிக் கொண்டுவருகிறது. தனித்துப் பிபண்கள் எங்கள் சமுகத்தில் வாழ முடியாதா?... ”

“அம்மா தேத்தன்னி!...” என்று வாணி வருகிறுள்.

“அந்தத் தம்பியிட்ட கொடு பின்னோ!...”—என்று கமலம் கூறவும், வாணி அவன் முன்னே தேனீரை நீட்டுகின்றார்கள்.

‘ஆக்கா!... இந்தத்தர்பி எவ்வளவே உதவி செய்திருக்கு... இதை நல்ல அலைக்கழிச்சுப் போட்டம்!...’— என்று கமலம் சின்னாம்மாவுக்கு கூறவும்; அப்போது தான் அவன் அவளைக் கவனிக்கிறுள்.

“யாராது ... சிவராசாவே!...பாத்தியர்ப்பா உன்ற முதலாளியினர் கெட்டித்தன தத்... இதுக்கெல்லாம் கடவுள் கேக்காம விடார்... அதுசரி கமலம்... உள்க்கு இன்னும்தமிழை நல்லா விளங்கேல்லப்போலிருக்கு... கணபதிப்பிள்ளையன்... அது தான் கருட்டு சுத்துற கணவதி யின்ற மதனால்ல...!”

“ஓ!... எங்கட பாக்கியத்தினர் மகனு?...”—என்ற அவன் தமிழ் உன்ற அம்மா ஜூயா எங்களுக்கு நல்லரத் தெரியும்...!...” என்கிறுள்.

“நேரமாயிட்டுது நரன் வரட்டா?... என்றவாறு எழுந்தவன் ஏதாவது உதவிக்கு ஆள்வேணு மெண்டா என்னைக் கூப்பிடுக்க!...” — என்றவாறு வெளியேறுகிறுன்.

அவன் வெளியேறுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சிங்காரத் தின் மனையித் தம்பியூயிடன் விபரம் சொல்ல ஒடுகிறார்கள். அயனுக்கு சிவராசாவைப் பழிவரங்க இது ஒரு சந்தர்ப்பம்.

“பாத்தியளே! உங்களிட்ட வேலைக்கு இருந்துகொண்டு உங்களையே கேவலமாய் பேசினானே!”— என்று இல்லரததும் பொல்லாதது மாக அவிழ்த்துவிடுகிறார்கள்.

“என்ன! என்னைப்பேசினானு?— தம்பியூயுவுக்கு உடலில் அனல் பொங்குகிறது.

“பின்ன நீங்க கொடுக்கிற இடம் இதையீட என்ன மெல்லாம் செய்யும். நீங்க சொடுமைக்காரராம். பெண்களுக்குப் பின்னால் திரியிற வராம்... இப்படி எத்தனையைச் சொன்னான் அவன்!...” — என்று அவர் ஆத்திரத்தை மூட்டினான்.

“அப்படியாசங்கதி... இவ்வளவு நாளும் அந்த ஆழத்துருதான் எதிரி என்டு இருத்தன்... இப்ப திவானும் சேர்ந்திட்டானு?... இரு... இரு... இருவரையும் நான் பழி வாங்காட்டி நான் தம்பிஜூயாவில்லை அதுக்கு எனக்கு வழிதெரியும்!” — என மனதிற்குள் திட்டம் தீட்டி விடுகிறார்.

அன்றிரவு ‘பன்னிச்சன் டு மணி’ இருக்கும்.

“தம்பி!... சிவரசா!...” — என்று கூப்பிடும் குகல் கேட்டு, விட்டுத் தின்னையில் உறங்கிக்கொண்டிருந்த அவன் வெளியே வந்து பார்க்கும்

போது கமலம் நின்றுகொண்டிருக் கிறான்.

அவன் அப்படியே பயந்து திடுக்கிட்டு நின்றுவிடுகிறான்.

“என்ன!... பத்மனுக்கு ஏதா வது...!” — அவன் பேசி முடிக்க வில்லை.

“ஓம் தம்பி! காய்ச்சல் பலமா அடிக்குது... நான் அவனை விட்டுடே டாக்குத்திரிட்ட போசீகலா... நீங்க ஒருக்கா போய்க் கூட்டிலாநீரா?...”

அவன் மறுபதில் பேசவில்லை. விட்டினுள் சென்று சேட்டை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு அவன் மின்னனுல் வெளியேறினான்.

யாரோ பேசகின்ற சப்தம் கேட்டு வெளியே வந்த கணபதிப் பிள்ளை தன் மகன் யாரோ ஒருத்தி யினாரின் வேகமாக செல்வதைக் கண்ட அதுவும் இந்த இரவு வேளையிலோ!... என்ற திந்தனையிலோம் நான் பேசும் அப்படியே நின்றுவிடுகின்றோ. (தொடரும்)

பாவின் வெண்ணமையும்

பளிங்கின் தூய்மையும்

உடையின் புதுமையும்

நிறைந்த

ஆடைகளை அணியுங்கள்!

மில்க்வைற் சோப் உபோகியுங்கள்
இலகுவில் அழுக்கை நீக்கும் மலிவான சோப்!

மறந்தவர்களுக்கு டாக்டர்: யாழ்ப்பாணத்து இளைஞருளை மகதேவன் மட்டக் களப்பிலுள்ள விபுலானந்தர் கலைக் கழகத்தில் ஆரியனுவின்றுள் ஒய்வு நோத்தில் இலக்கியப் பணி செய்த அவளை, இரகிக உள்ளம் படைத்த மாதனி என்ற மாணவி வர்கின் ரூன். இருவருக்குமிடையில் அந்தப் பாலமைகின்றது ஆனால் இருவருமே அதை வெளி விடலீல்கூடி. மகாதேவனான் உள்ளக் கிடக்குகையை அறிய முயற்ற மாதனி அதில் தோல் வியகடத்து துயரவெள்ளாத்தில் மூழ்கின்றன. தன் முறைப் பெண்ணுள் சங்பகத்தைர் கல்யாணம் செய்தேயக வெண்டும் ஏன்ற திருப்பந்தநிலிகுத்த மகாதேவனும் மாதனியை எண்ணி எண்ணி ஏங்குகின்றன. கல்யாணத்திலிருந்து வரும்படி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்த தந்தியைக் கண்டு தமூரிய மகாதேவன் மாதனிக்கா அந்தக் கல்யாணத்தைத் தடுத்து திருத்தும் நோக்கத்துடன் யாழ்ப்பாணம் வருகின்றன. கல்யாண ஏற்பாடுகள் நடைபெற நிருத்த விட்டில் மயான அமைதி நிலவுவதைக் கண்டு திறக்கின்றன. இனி கேளே படிப்படிகள்.

காதேவனுடைய சொந்தக் கிராமத்திலுள்ள அஞ்சல் திலையத் திற் கடமையாற்றுவதற்கு ராவகன் என்ற இளைஞன் புதிதாக வந்திருந்தான். வெளிப் பார்வைக்கு நவ

4

நாகரீகத்தின் வரிசாகத் தோன்றி வரும், சாப்பட்டைப் பொறுத்த வரை "குத்த சைவமாக" வே இருந்தான். அவனுடைய கூர்வீகம் யாழ்ப்பாணத்தான். ஆனால் அவனுடைய உற்குர், உறவினர் எல்லாரும் வியாபாரம், உத்தியேஷகம் என்று சொல்லிக்கொண்டு திரு

கோணமலைக்கும் கொழும்புக்கும் சென்று குடியேறிவிட்டார்கள் தூரத்து உறவினர் என்று சொல் வதற்குக்கூட யாழ்ப்பாணத்தில் இப்போது எவ்வுமே இல்லை. அஞ்சல் கத்திற்கண்மையில் தனியறை யொன்றில் தங்கியிருந்த ராகவனுக்கு அக்கிரமத்திலுள்ள சாப்பாட்டுக் கடைகளின் கோலமும் சொல்லையும் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. தானுகச் சாலங்கவுந் தெரியாது, வெளு தொலைவிலுள்ள பட்டினத்திற்குச் சென்று அங்குள்ள

உணவு வீட்டினிற் சாப்பிடுவதற்கு நோமும் வசதியுமற்று, முக்காற் பட்டினியரகவும் முழப்பட்டினியரகவும் காலத்தை ஓட்டிக்கொண்டிருந்தபோது சண்பாத்தின் தந்தை இராமலிங்கம் அவனுக்குக் கை கொடுத்தார்.

தன்வீட்டிலேயே ராகவனுக்கு உணவு எற்பாடுகளைச் செய்தார் அவர். அவர்களுக்கு அதிக சிரமம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்காக மத்தியானச் சாப்பாட்டை மட்டும் அங்கே வைத்துக் கொண்டான் ராகவன் ஆனால் காலப்போக்கில், ராகவனின் அடக்கமான குணம் இராமலிங்கத்துரைக் கவர. அந்த வீட்டுச் சாப்பாட்டின் குசி ராகவனுடைய நாவைக் கட்டிப்போட அவனுடைய மூன்று வேலைச் சாப்பாடும் அங்கேயே நடத்து.

வாட்ட சூட்டமான வாலிபன் ஒருவன், கல்யாண வயதை எட்டி நிற்கும் கண்ணிப் பெண் இருக்கும் வீட்டிற்கு அடிக்கடி போய்வருவது, வெறும் வாயையிமெல்லும் ஊராக்கு அவல் கிடைத்த மாதிரியல்லவா? கிடைத்த அவலை நன்றாகவே மெல்லுவதற்கு ஆரம்பித்துவிட்டனர்.

வத்திதை பரவின வாயு வேகத்தில் படித்துவிட்டு வேலையில் வரதிருக்கும் ‘இளமட்டங்கள்’ மொட்டைக் கடிதம் ஏழுதுவதைத் தம் முழுதேரத் தொழிலாகக் கொண்டனர்.

பெரியவர்கள் எவரும் ஆரம்பத்தில் இவற்றைப் பற்றிக் கவலைப் படவில்லை. அக்கறையெடுத்து அதடிக் கேட்கவேண்டிய மகாதேவனின் தித்தையே எதுவித கவலையுமற்று மௌனமாக இருந்தபோது, ஆதார

மற்ற இந்த வத்திதை விரைவிலே அடக்கினிடும் என்ற நினைப்பில் நிம்மதியாக இருந்தார் இராமலிங்கம். ஆனால் இந்த நிலை நீடிக்கவில்லை.

மகாதேவனுக்கும் சண்பகத் திற்கும் திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்ட செய்தி ஊரிற்கப்பரவீயதும் வத்திதை ஒன்றும் விஸ்வரூபம் எடுத்தன. சண்பகம் விகரைவிலே தாயாகப் போகின்றார்ம் என்றெரு செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதும் எதையும் தாங்கும் இதயம் படைத்த இராமலிங்கத்தாரே வெல்லைவத்துவிட்டார். பலவீனப்பட்டுவிட்டது. அவருடைய உள்ளாம். சண்பகத்தின் நடவடிக்கைகளை இப்போதுதான் சிறிது சிறிதாக அவதானிக்கத் தொடங்கினார். ஊரார் கொல்பவற்றில் உண்மையும் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தார். எக்கச்சக்கமரக எதுவும் நடைபெறுவிட்டாலும், அவர்களிருவருக்குமிடையே அன்பு இருக்கின்ற தென்பதைச்சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அதிந்துகொண்டார்.

உண்ட வீட்டிற்கு இரண்டகம் விளைவித்த ராகவனையும், ஊழை போல் இருந்து கொண்டு உற்றார், உறவினர் கணக்களில் மன்றைத் தூணிய தன் மகளையும் நினைத்துப் பார்த்தபோது அவருக்கு ஆத்திரம் பற்றிக்கொண்டு வந்தது. அந்த ஆத்திரத்தை அடக்கத் தெரியாத அவர், அடுத்த நாட்காலையில் ராகவன் சாப்பிட வந்தபோது, அவனைச் சற்று அதிகமாகவே தீட்டுவிட்டார். பவன்...? அன்றிரவே ராகவனும் சண்பகமும் இரகசிய இரகசியமாக எங்கோ ஒடிவிட்டனர்.

நடந்துவிட்ட நிகழ்ச்சிகளை உள்ளாம் கொதிக்க, உடல் பதற,

3 X 9

பாக்டர்: சரி! இப்போது தன்றுக் கூட்டுச் சூழ்நிலை இருப்பது தொன்றும் நாற்றி வெள்ளுவது முன்றும்பற சொல்லுவார்கள்.

நோயாளி: இருநூற்று... தொன்றும் நாற்றி... ஏழு!

ஆத்திரத்துடனும் அழுகையுடனும் தாய் சொல்லிக்கொண்டு வந்த போது, மகாதேவனும் கண்ணீர் விட்டான்—ஆனந்தக் கண்ணீர்! அவனுடைய அண்புத் தலத்தை அங்கீகரித்த ஆண்டவன் இடையிலுள்ள அநாவசியத் தடைகளை உடைத்தெறியத் திருவளம் கொண்டுவிட்டானே?

ஆனால், விருந்த புத்திசாலியான அவன் அந்த ஆனந்தக் கண்ணீரை உகுத்தபடியே துண்பத் தால் துடிப்பதைப்போன்று நடித்தான். “இத்தனை காலம் காத்தி ருந்துவிட்டு இப்போது இப்படி ஒரு அவமானமா?” என அவன் கேட்டபோது அவனுடைய தாய் துயரத்தின் சிகரத்திற்கே சென்றுவிட்டான்.

“இதெல்லாம் கொம்மான் விட்ட பிழை. வீட்டிலே ஒரு குமர் இருக்கும்போது, என்ன துணிச்சலில் ஒரு இளந்தாரிக்குச் சாப்பாடு போடச் சம்மதிச்சவர்?” என்றால் ஆத்திரத்துடன்.

ஆழந்து சிந்திப்பதைப் போன்றிருந்த மகாதேவன், சிறிது நேரமென்னத்திற்குப்பின் சொன்னான். நடந்ததைப்பற்றி இனி என்னம்மா பேச்க? ஒவ்வொருவருக்கும் அமைந்த விதியின்படித்தன்னில்லாமே நடக்கும். நடந்து முடிந்த விஷயத்தைப் பற்றி மூளையைப் போட்டுக் குழப்பிக் கொண்டிருப்பதில் எவ்வித பிரயோசனமும் இல்லை.”

“எந்த எண்டுபோட்டு என்னை கூலை கூம்மா இருக்க முடியவில்லை யேடா தமிழி! எனக்குப் பெற்பிளைப் பின்னை இல்லாத குறையைச் சுன்னபகம் தீர்த்து வைப்பாள் எண்டு நினைச்சு எவ்வளவு ஆகையோடை இருந்தன்... எனக்குக்கூட ஒரு சொல்லுச் சொல்லேல்லை யே அவள்...” என்று மீண்டும் ஒலமிட்டாள் தாய்.

“அவையள் எங்கைதான் ஒளிச்சிருந்தாலும் அவையளைக் கண்டுபிடித்து அந்த ராகவளைக் கோட்டிலை ஏத்தாட்டி, என்றை பேர் முருகே இல்லை” என்று ஆத்திரத்திற் குழநினர் மகாதேவனின் தந்தை. தன்னை ஒரு ஏமாந்த சோணகிரி எனக் கருதி ஊர் முழுவதும் கைகொட்டிச் சிரிக்கின்றதே என்ற பிரமையில் அதை நினைத்து நினைத்து ஆத்தி, ரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார் அவர்.

மீண்டும் எந்த திரைக்குள் இரண்டொரு நாள்கள் மறைந்தன. சுன்னபகத்திற்கு இத்துணை துணிச்சல்வருமென்றே, இப்படி ஒடிவிடுவாள் என்றாலும் மகாதேவன் சிறிதும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அதிகம் படிக்காத அப்பாவிப் பெண்ணை சுன்னபகம் ஆசை அருணமாக வளர்த்த பெற்றேரை விட்டுவிட்டு ஒடிவிட்டாள் என்றால் அவனுக்கும் ராகவனுக்கு மிடையேயிருத்த அண்வின் சக்தி எத்துணை மகத்தானது! தூய்மையான அன்பின் அடிப்படையிற் பிறந்த அந்த துணிச்சலை மாண

சீக்மாகப் பாராட்டிய அவன், அவனுடைய அவசரத்தை நினைத்து வருந்தினான். ஊர் சிரிக்கும்படி ஒடி ஒளித்திராமல், காலமும் நேரமும் வரும்வரை அவன் பொறுத்திருக்கவாரோ! ஆனால், தன்னை அவன் விரும்புகின்றான் என்று தான் ஒரு காலத்திற் கருதியதெயும், பெரிய வர்கள் தன்னையும் அவளையும் தம் பர்களாகவில்லை எப்போதோ நீர்மானித்து விட்டார்கள் எனபதையும் என்னிப் பார்த்ததோது, சன்பகம் செய்தது சரியென்றும் அவன் நினைத்தான். யார் என்ன சொல்லிக் கண்பகத்தைத் தூற்றினாலும் மக்கதேவன் தன் மனதிற்குள் அவன் போற்றவே செய்தான்.

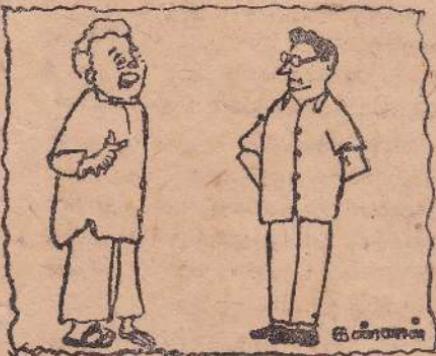
எதிர்பாராத விதத்தில் தடையொன்று நீங்கிய எக்களிப்பில், எதிர்காலத்தைப் பற்றிய இனிய நினைவுகளில் லயித்திருந்தான் மகாதேவன். அதேவேளையில், ஏற்கனவே புன்பட்டுப் புரையோடிப் போயிருந்த பெற்றேரின் மனத்திற்குத் தன் புரட்சித் திட்டங்கள் புனியாகவிடும் என்ற பயமும் அவனிடம் இருக்கத் தான் செய்தது. தாய் தந்தையரின் எண்ணைப் போக்குவரையும் மனோ நிலையையும் புரிந்துகொண்ட அவன், தன் உணர்வுகளைப் புதைத்துக் கொண்டு, குழ்நிலையை அனுசரித்து நடந்துகொண்டான். காலம் எல்லா வற்றையும் ஆற்றும் என்ற நம்பிக்கையில், அந்த நல்லகாலம் விரைவிலே வந்துவிடவேண்டும் என்ற மானசீகப் பிரார்த்தனையில் தன் பொழுதைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

அவனுடைய ‘லீவு’ முடிவடைந்து கொண்டிருந்தது. இன்

னும் இரண்டொரு நாட்களில் அவன் மீண்டும் மட்டக்களப்புக்குச் செல்லவேண்டும் தன்னுடைய மன நிலையைச் சூசுக்காவரவது தெரி விப்பதா வேண்டாமா என்று தடுமாறிக்கொண்டிருந்த வேவையில் மட்டக்களப்பிலிருந்தே அனுங்கு ஒரு கடிதம் வத்தது.

அவனுக்குச் சிறிதும் அறிமுக மில்லாத கையெழுத்தில் அவனுடைய பெயர், முகவரி எல்லாம் சரியாகவே எழுதப்பட்டிருந்தன. மாதவியைப் பற்றி ஏதாவது செய்தி இருக்குமோ என்ற பரபரப்பல் அவசரமாகவே அதைப் பிரித்தான் கண்கள் ஆக்கரியத்தால் அகலவிரித்தன. அந்தக் கடிதத்தை எழுதியிருந்தவன் ராகவன்!

‘மனித உள்ளத்திற் கிளர்ந்தெழும் பல்லேறு உணர்ச்சியைக் களைப் பாருபடுத்தி அறிந்து. அவற்றையெல்லாம் பொருத்தமான பாத்திரங்களில் இழைய

கந்தன்: கோட்டு, கடை, சப்பாத்து எல்லாம் போட்டுக்கொள்ளு நேற்று எங்கே போனா?*

சேகர்: நேடியோவில் நாட்டுப் பாடல் பாட.

—C. R. இந்திரன்

வீட்டு, பஸ்வாயிரக் கணக்கான வாசகர்களின் உவர்வுகளையும் ஏற்பனையையும் தூண்டி லி நீம் கைதேர்ந்த எழுத்தாளரான தங்களுக்கு, எனக்கும் சண்பகததுக்கிடையே முளைவிட்டுக் கிளைவிட்டு மொட்டாகி மலர்ந்து மனம் பரப்பும் அன்பின் தன்மையைப்பற்றி அதிகமாக விளக்கத் தேவையில்லை என்றே நினைக்கின்றேன். தங்களால் எங்களை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும்; உணர்ந்து கொள்ள முடியும். ஹரிஜும் உவகிலும் எங்களைப் பற்றிப் பரவியுள்ள வதந்திகள் தங்களை ஒரு சிறிதும் பாதிக்காமட்டா என்றே நம்புகின்றேன். ஆகவே வெறும் சம்பிரதாயகத்திற்காக இல்லாமல், தங்கள் கணிந்த நெஞ்சின் புனித ஆசிகளைப் பெறுவதற்காகவே இதை எழுதுகின்றேன் “என ஆரம்பித்துத் தனக்கும் சண்பகத்திற்குமிடையீ லேற்பட்ட அங்குப் பொட்டர்பு முழுவதையும் விபரமாகக் கூறி” காத்திருந்தவன் மனோ வீசைய நேற்றுவதந்தவன் கொண்டுபோய்விட்டான்’ என உண்மையைறியாத ஊரார் கேவி செய்யலாம். ஆனால் உண்மை அதுவன்று என்பது எங்களுக்கும் தங்களுக்குமே தெரியும். ‘தங்களுக்கும்’ என்பதன் அர்த்தத்தைப் பூரணமாக உணர்ந்தே உபயோகிக்கின்றேன். நெஞ்சையன்றும் தங்களின் கடைகளின்மூலம் தங்களின் இலட்சியங்களின் எண்ணாக களையும் அறிந்து வைத்துள்ள அநாமதேய வாசகன் நான், கிட்டிய உறவிலென்றாலும் எட்டவே நின்றுகொண்டு தங்கள் இதயத் தின் போக்கைச் சிரியாகவே எட்ட

போட்டவன் சண்பகம். அன்பாலும் பண்பாலும் அறிவாலும் தெய்வத் தின் நிலைக்கு உயர்ந்துவிட்ட தங்களின் வாழ்விலே தான் குறுக்கிடுவது தவறு என்று மனப்பூர்வமாக உணர்ந்தவன் அவள். தங்களுக்கும் சண்பகத்திற்கும் முடிச்சுப் போட்டுப் பெரியவர்கள் பேசிய போதெல்லாம் அவள் சாகாமற் செத்திருக்கின்றன. காரணம், தங்கள்மீது வைத்த அதிதபக்தியும் அளவற்ற மதிப்புமே! தான் தவறு செய்யக்கூடாது என்று தலமிருந்தவன் சண்பகம். அந்தத்தவத்தின் சக்தியாலேதான் எங்களிருவருக்குமிடையே இப்படியான தொடர்பு ஏற்பட்டது என்றும் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறன்.

ஆரம்பத்தில் ஆத்திரத்தில் வெருண்ட இராமவிங்கத்தாரும், உண்மை நிலையை விளக்கியின். எங்கள் பக்கம் சேர்ந்துவிட்டார் எசிய வரயாலேயே ஆசி கூறி அனுப்பிவைத்தவர் இவர்தான். ஆனால், உவக ஓப்பனைக்காக, முக்கியமாகத் தங்கள் பெற்றேரினமன ஆறுதலுக்காக எங்களைத் திட்டுவதைப்போல பாசாங்கு செய்யவேண்டிய நிலையிலுள்ளார்.

ஊராகுக்குப் பயன்து நாம் இங்கு ஓடிவரவில்லை. தன் தெய்வத்தின் திருமுனினிலையில் எப்ப அன்பை உறுதிப்படுத்தி அந்தத் தெய்வத்தின் ஆசியை பெறுவதற்காகவே, என்னை வற்புறுத்தி இங்கு-மட்டக்களப்புக்கு அழைத்து வந்தான் சண்பகம்” என முடித்திருந்தான் ராகவன் அந்தக் கடைசி வரிகளை அவன் மீண்டும் மீண்டும் படித்தபோது மகாதேவனின் கண்களில் கண்ணரீ திரையிட்டது. இது

துணை குன்புக்கும் மதிப்புக்கும் அவன் தகுதியானவன்தானு?

ராகவலை அவனுக்குத் தெரியவே தெரியாது. அவனுக்கென்று பெரியேசரால் நிச்சயிக்கப்பட்ட பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு, அவனிடமே ஆசியும் ஆதாவும்கோரி இத்தனை ஸமல்களையும் கடந்து ராகவன் மட்டக்கள்பிற்குச் சென்று வொன்றால், இத்தனை விரசமாகக் கடிதம் எழுதினுள்ளென்றால், அந்தத் துணிச்சலின் அடிப்படை எது? அவனைப்பற்றிராகவனிடம் சண்டையும் ஏற்படுத்தியிருக்க்கூடிய நல்லபிப்பிராயங்களும், ஊட்டியிருக்க்கூடிய நட்பிக்கையுந்தாமே!

சண்டைத்தைப் பற்றிய அபிப்பிராயம், அவனுள்ளத்தே உயர்ந்தது. எந்த நிலையிலிருந்தாலும், பெண் மார்க்கிவாய்ந்தவன் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. அந்தச் சக்தியைச் சரியான முறையிற் பயன்படுத்தினால், அவளால் ஆசாததும் ஒன்றுமில்லை.

புனிதமான காதலாற் பினைக் கப்பட்டிருந்த அந்த இருவரையும்

நேரிலேயே சென்று தரிசிக்கவேண முய்பேரல் மகாதேனின் உள்ளத் திலே ஓர் ஆசை எழுந்தது. அந்த ஆசை, ஏறக்குறைய ஒரு வெறியாகவே மாறிவிட்டபோது அவனுல், தன் மாதவியை நினைத்துப் பார்க்கா மலும் இருக்குமுடியவில்லை. பட்டிக்காட்டுப் பெண்ணை சண்டைத்திட மிருந்த உறுதியிலும் துணிச்சலிலும் காற்பஞ்சு, படித்துப் பட்டம் பெற்ற அவனிடம் இருந்திருந்குமானால், மாதவி எப்போதோ அவனுடையவளாகியிரும்பானே! ராகவலையும் சண்டைத்தையும் மட்டக்கள்பில் அவனும் மாதவியும் வாயார, தெஞ்சார வரவேற்றுச்சிதித்திருப்பரச்சனே!

எத்தனையோ ஸமல்களுக்கப்பா லிருக்கின்ற மாதவிக்குத் தன் அன்பின் குல கேட்காதா என்ற நப் பாகையில், 'மாதவி' என்று வாய் விட்டலற முயன்ற அவன் எதிரே எதிர்பாரத முறையில் அங்கு வந்து நின்ற தன் தந்தையைக் கண்டதும் அடங்கி ஒடுங்கி எழுந்து நின்றான்.

—தெரடரும்

ஆஹா! வீவைவு பிரதாசம்...!

அமாம், அது எலக்ட்ரோ லக்ஸ் புரியும் நம்பிக்கையான சேவை

அப்பந்த வேலைகள் ஏற்று நெகிள்ளியான்

எல்லாவித நின்சரூ ட மகரணங்களேக்கீழ்க்கும்

எலக்ட்ரோ லக்ஸ்

காந்கேசன்துறை வீதி, சுன்னுக்கம்

பேரும் பரிசும்—12

சரியான விடைகள்

1. ஆண்கள் எவ்வோருமே.....து. வைத்திலிங்கம்
2. நல்லவர்களுக்குத் தொல்லீகள்.....தெணியான்
3. நடக்கக்கூடியவற்றையே.....தான்டவக்கோன்
4. அவலந்லையைப் போக்குவது .....இந்திரஜித்
5. பாலின் வண்ண நகை.....விஜயாவிந்தன்

முதற் பரிசு: 10 ரூபா
வ. ஆ. தங்கவேலாயுதம்
சன்னதி லீதி,
தொஷாட்டமானுரு.

இரண்டாம் பரிசு: 5 ரூபா
வே. பத்மகாந்தன்
388/4 நல்லூர் வடக்கு,
யாழ்ப்பாணம்.

மூன்றாம் பரிசு: கலீச்செல்வி சந்தா
ச. செல்லீயா,
376, “தமிழகம்”,
யோகபுரம்,
துணுக்காய்.

நாலூதற் பரிசுகள்.

1. செ. கந்தரேஸ்வரன், சிவன்கேவிலடி, வட்டுக்கோட்டை
2. ச. கணகலிங்கம், “வேலமணி”, இனுவில் மேற்கு
3. இரா. கைலைநாதன், 36, வைத்தியசாலை வீதி, மட்டுதகர்
4. ஸ்ரீ. நடன்சோதி, “மரிமிகால்”, மல்லாகம்
5. வே. வை. புண்ணியழுர்த்தி, குருக்கள் தெரு அக்கரைப்பற்று 7
6. செல்வி செ. செல்வநாயகி, 63, துப்பகொட்டை, பலாங்கொட
7. செல்வி ச. பொன்னம்மா 2C, அத்தியடி, யாழ்ப்பாணம்
8. செ. ரவீந்திரன், முக்கலாஞ்சேணை தோட்டம், பெரியாய்
9. செ. சிவஞானதாஸ், கொத்தியவத்தை, கண்ணுகம்
10. க. பேரின்பநாயகம், காம் லீதி, ஊர்காவற்றுறை
11. ச. நா. கணேசன், கோப்பாய் தெற்கு
12. மு. காளித்தம்பி, மீண்பிடிக் கூட்டுத்தாபனம், யாழ்ப்பாணம்

பேரும் பரிசும்—13

இந்த ஆவணி இதழில் வெளியாகியுள்ள அழகும், பொருளும் நிறைந்த சொற்றிடுட்கள் சிவலற்றை நடநின்றோம். அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களின் பெயர் எழுதியனுப்புங்கள், விடைகள் நாமகொடுத்துள்ள முகவரியை வெட்டி ஒட்டிய அஞ்சலட்டையில் மட்டுமே எழுதப்படவேண்டும்!

கல்கி பிடி - 786 - கல்கி பிடி

“கோபாவா!”

“ஏன் சார்?”

“எங்கே போருய்?”

“கடைக்குப் போறேண்”

“ஏன் போருய்?”

“பிடி வாங்க”

“என்ன ரிடி?

“கல்கி பிடி!”

குணத்திலும் தரத்திலும் குன்றுப் புகழ்பெற்ற

786 கல்கி பிடி கலை

என்றும் புகையுங்கள்.

ச. சின்னத்துரை அன் மீறுதர்

“கல்கி உலைஸ்”

79. பொலிஸ் எதி.

கிளாஸ் - 12.

கிளாஸ்

39. கெ. கெ. என். எதி.

யாற்பூர்ணம்.

44. ஓரும் குறுக்கும் இதி.

கொடும்பு-11.

வின்ஸர்

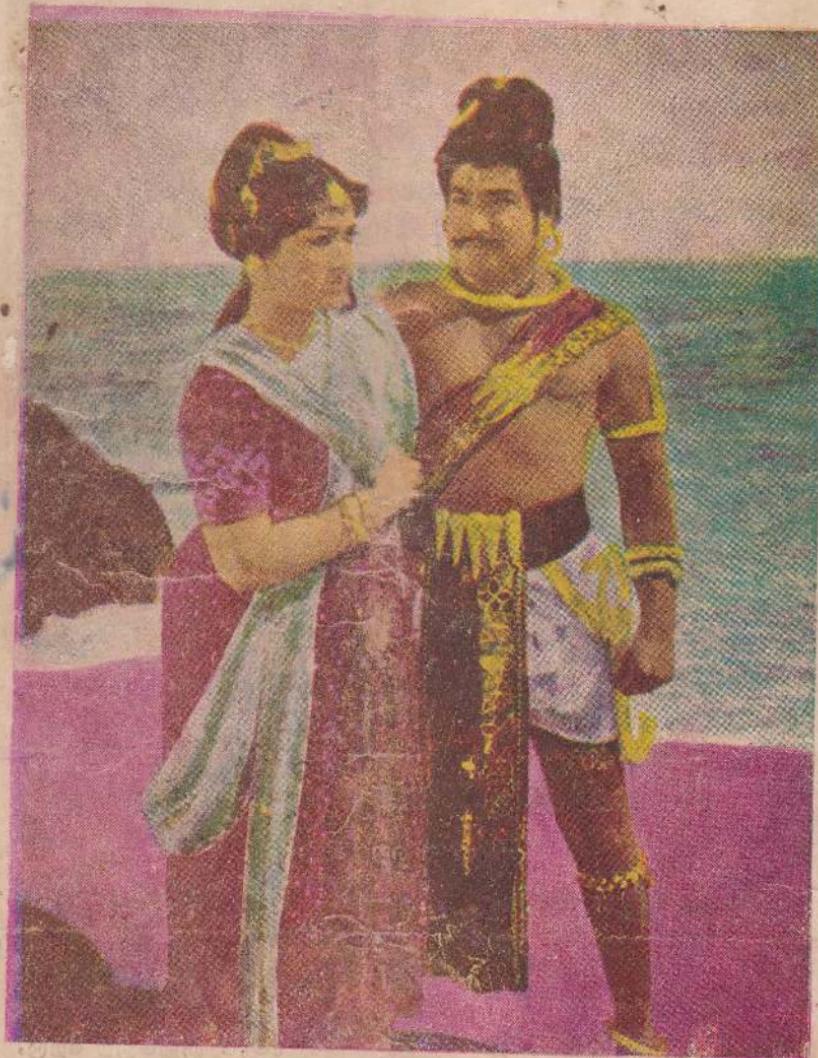
றிகல்

தினசரி 3-5 காட்சி
கள் சனி, ஞாயிறு,
போயாதினங்களில்
4 காட்சிகள்

29-7-66

தினசரி 6-30, 9-30
மணிக்கு மட்டும்

முதல்

திருவிழையாடல்

(முழு நீள வர்ணப் படம்)

யாழ்ப்பாணம் ஸி வெங்கா அஷ்கத்தில் அடை அச்சுப்பட்டது.